ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ನೆನ್ಪುನ ಜೊಂಪೆ

ಅರೆಬಾಸೆ ಕಥೆಗ

ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ

ನೆನ್ಪುನ ಜೊಂಪೆ

ಅರೆಬಾಸೆ ಕಥೆಗ

ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ,
ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ - 571 201

'NENPUNA JOMPE' a collection of short stories in Arebhase language written by Vinod Moodagadde, Published by 'Karnataka Arebhase Samskrithi Mathu Sahitya Academy.

ಪ್ರಕಟಣೆ : **2018**

ಪ್ರತಿಗಳು : **500**

ಬೆಲೆ : ರೂ. 70/- Price : Rs. 70/-

ಪುಟಗಳು : 84

ಸಲಹ ಸಮಿತಿ :

ಶ್ರೀ ಎ.ಕೆ. ಹಿಮಕರ
ಶ್ರೀ ಪರಷುರಾಮ ಚಿಲ್ತಡ್ಕ
ಶ್ರೀಮತಿ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ವೇತಾ ಪಡಪ್ಪಾಡಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು : **ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್**
ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.

ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ :

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ,
ಕಾಫಿ ಕೃಪ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆ, ಮಡಿಕೇರಿ.
ದೂ. : 08272-223055

ಮುದ್ರಣ :
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್ & ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,
ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು
Ph : 08272-224919, 9448135592

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ಅರೆಬಾಸೆಲಿ ಹೆಚ್ಚ್ ಹೆಚ್ಚ್ ಪುಸ್ತಕಗ ಅಚ್ಚಾಕು, ಅರೆಬಾಸೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರ ಆಕುಂತೇಳುದೇ ನಮ್ಮ ಗುರಿ. ಹಾಂಗೆನೇ 'ಹಿಂಗಾರ'ಂತೇಳುವ ಕಂತ್‌ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬುಡಾದೆ ಬರ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ಪುಸ್ತಕ ಬರ್‍ಯಕೆ ಆಗದೊವು ಪದ್ಯ, ಲೇಖನ, ಕತೆ ಮೊದಲಾದ ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರ್ದ್ ಕಳ್ಸಿಕೊಟ್ಟರೆ 'ಹಿಂಗಾರ'ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದದೆ. ಒಟ್ಟುಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬರ್‍ಯೊಕು, ಎಲ್ಲವೂ ಓದೊಕು ಇದೇ ನಮ್ಮ ಅಕಾಡೆಮಿನ ಉದ್ದೇಶ.

ನಾವು ಅಧಿಕಾರ ತಕಂಕನ 'ಹಿಂಗಾರ'ಕ್ಕೆ 183 ಜನ ಚಂದಾದಾರರಿದ್ದೊ. ಅದಾದಮೇಲೆ ನಾವು ಒಂದೇ ವರ್ಷಲಿ ಚಂದಾದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆನ 500ಕ್ಕೆ ಏರ್ಸಿ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆನ ಹೆಚ್ಚಿಸ್ಯೊಳೊ. ಮುಂದೆನ ದಿನಲಿ ಅದರ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಾಟ್ಸೊಕೂಂತ ಒಳೊ. ಇದ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಬರ್‍ಯವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚಿಟು. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆನೇ ಬರಹದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚೊಕೂಂತ ನಾ ಹಾರೈಸಿನೆ.

ಇದೀಗ ನಮ್ಮ ಮೂಡಗದ್ದೆ ವಿನೋದನವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಜೊಂಪೆನ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಳೊ. ಆ ಪೈಕಿಲಿ ಅವರ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕ್ ಕತೆಗ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಅದರ ಅಚ್ಚಾಕಿ ಕೊಡುವ ಕೆಲ್ಸನ ನಾವು ಅಕಾಡೆಮಿ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡ್ಯೊಳೊ. ವಿನೋದ ಒಳ್ಳೆ ಕತೆಗಾರ ಆಗ್ತಾ ಒಳೊ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬರ್‍ಯವ ಗುಣ ಉಟ್ಟು. ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳ ಕತೆಗಾರ ಆಗಿ ಅರೆಬಾಸೆಗೆ ಒಳ್ಳ ಹೆಸ್ರ್ ತಂದವೆಂತೇಳುವ ಭರವಸೆ ನನ್ನದ್. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಪುಸ್ತಕನ ತಕಂಡ್, ಓದಿ ಕುಸಿಪಡೊಕುಂತೇಳುದೇ ನಮ್ಮ ಹಾರೈಕೆ. ಕತೆಗಾರಂಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆ.

ಒಳ್ಳೆದಾಗಲಿ.

ಪಿ. ಸಿ. ಜಯರಾಮ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ,

ಅರೆಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆನವು ಬರ್ದ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಚೊಚ್ಚಲ ಕೃತಿ ನೆನ್ಪುನ ಜೊಂಪೆ. ಇದರ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾ್ನಕ್ ಕತೆಗ ಒಳೊ. ಇಂದ್ ಯಾವ್ದಕೂ ಪುರುಸೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲೆತ ನೆವನ ಹೇಳ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಗುಟು. ಹಿಂಗಿರಕನ ಯುವ ಮನ್ಸ್‌ನವು ಬರೆಕೆ ಮನ್ಸ್ ಮಾಡ್ದು ನಾಡ್‌ನ ಪುಣ್ಯತ ಹೇಳಕ್. ಹಂಗೆ ಮನಸ್ಸ್ ಮಾಡ್ದ ಯುವ ಸಿನೇತ ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆನವು ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಬರ್ದೊಳೊತ ಹೇಳಿಕೆ ಕುಸೀ ಆದೆ. ವಿನೋದ್‌ನವ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗ.

ಮನ್ಸ್ ಮುಟ್ಟುವಂಗೆ ಕತೆ ಹೇಳ್ದಾಗಲಿ, ಬರೆದಾಗಲಿ ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ. ಅಂತದರ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುಗನ ಮನ್ಸ್ ಮುಟ್ಟಿಕೆ ವಿನೋದ್‌ನವು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೊಳೊ. ಕತೆಗಾರನೇ ನಿರೂಪಕನಾಗಿ, ತನ್ನ ಅನುಭವನೇ ಕತೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ವಿನೋದ್ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗೊಳೊ. ಕತೆಗಳಿಗೆ ಓದಿಸಿಕಂಡ್ ಹೋಗುವ ಗುಣ ಉಟ್ಟು. ಓದಿಕಂಡ್ ಹೋತಿದ್ದಂಗೆ ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ವಿನೋದ್‌ನವು ಒಬ್ಬ ಭರವಸೆಯ ಕತೆಗಾರ ಆದೆತ್ತೇಳುದರ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ. ಬರವಣಿಗೆ ಮುಂದುವರಿತಿದ್ದಂಗೆ 'ಅಚ್ಚ ಅರೆಬಾಸೆ' ಸಿದ್ಧಿಸಲಿತ ನಾ ಹಾರೈಸಿನೆ.

'ಹಳ್ಳಿಯ ಸೊಬಗು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಲಾಯ್ಕನೇ'ತ್ತೇಳುವ ಮಾತ್ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನ ಮನ್ಸ್‌ಗೆ ಬಾತ್‌ತೇಳ್ದು ಹಳ್ಳಿ ಬಗೆಗಿನ ಕಾಳಜಿನ ತೋರ್ಸಿದೆ. ಆ ಮಾತ್ ಅವರ 'ಕ್ಯಾಮರ'ತ್ತೇಳುವ ಕತೆಲಿ ಉಟ್ಟು, 'ಊಂಂಂಂ..... ಊಂಂಂಂ..... ಊಂಂಂ....ತಾ ಸದ್ದ್ ಬಾಕೆ ಸುರಾತ್. ಆ ಸದ್ದ್ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ನಡುಕ ಶುರ್ ಆತ್....' ಮುಂದೆ ಎಂತ ಆಗಿರ್ದುತ ಕುತೂಹಲಂದ 'ಗುಮ್ಮ' ಕತೆನ ಓದೊಕು.' ಒಂದ್ ಚಿತ್ರನ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಂದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಹಾವ ಭಾವಂದ ಕೂಡ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕಣಕ್'ತ್ತೇಳುವ ಸಂದೇಶ 'ಕನಸುಗಾರ' ಕತೆಲುಟ್ಟು, ಪೇಬ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಸಂಗ 'ಅಯೇ ಅಯ ಮತ್ರ್ ಭವಾನ್' ಕತೆ ಓದಿಕೆ ಗೊತ್ತಾದೆ. ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ದೆ ಒಂದ್, ಅದೇ ಮತ್ತೊಂದ್‌ತ್ತೇಳುವ ಕುತೂಹಲ, 'ಲಾಸ್ಟ್ ಬಾಲ್ ರಾಮು' ಕತೆ ವಿವರ ಕೊಟ್ಟದೆ. 'ರೇಣಪ್ಪನ ಸಿನೆಮಾ' ಕತೆನ ಓದುತ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಥಿಯಟರ್‌ನವರ ಗೋಳು ಗೊತ್ತಾದೆ.

"..... ಹಂಗಿರ್ಕನ ಸೀಟ್ ಬುಟ್ಟು ಕೊಡ್ದು ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತ್ ಆಗಿತ್ತ್. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ಲಿ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ಒಂದು ರಸದೌತಣ ನೀಡ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಇವರ ಜಗಳ"ತ್ತೇಳುವ ವಿಚಾರ ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಜ಼ನ್ ಕತೆಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಾಗುಟ್ಟು. "ಅಪ್ಪು ಈ ರೊಟ್ಟಿ ಲಾಯ್ಕ ಇಲ್ಲೆನೆ.... ಏನೇ ಆದರೂ ಕೆಂಡದ ರೊಟ್ಟಿನೇ ಬಾಯ್ಗೆ ಹಿಡ್ಸುದು ನೋಡು" ಚಾಂಪ ಪಿಳ್ಳಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತ್ ನೈಜತೆಗೆ ಹಿಡ್ದ ಕನ್ನಡಿ. ಹಳ್ತ್ ಹೊಸ್ತರ ಸಂಗಮ-ಸಂಘರ್ಷಕೆ ಒಂದ್ ಒಳ್ಳ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ "ಕಾಲ"ತ್ತೇಳುವ ಕತೆ ಬಾರಿ ಪೊರ್ಲಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದುಟ್ಟು.

ಹಿಂಗೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದ್ ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳ ಹೊಂದಿರುವ ಕತೆಗಳ ಬರ್ದ ವಿನೋದ್‌ನವ್ಕೆ ಶುಭಾಶಯಗ. ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ವಿನೋದ್‌ನವ್ರಂದ ಅರೆಬಾಸೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಕೊಡುಗೆಗ ಸಿಕ್ಕಲಿತ ನಾ ಹಾರೈಸಿನೆ.

– ಬಾರಿಯಂಡ ಜೋಯಪ್ಪ

ಸಂಚಾಲಕರ ಮಾತ್

ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ ಅರೆಬಾಸೆ ಹೈದ. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯಲಿ 'ಮುಡ್ಪು'ಂತೇಳುವ ಪತ್ರಿಕೆನ ನಡೆಸ್ತಾವೊಳೊ. ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆ ನಡ್ಸುದೇ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲ್ಸ. ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರ್‌ನ ಮಕ್ಕ ಇಂತ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುದೇ ವಿಶೇಷ. ಸಾಹಸ ಯಾವ ಮಟ್ಟಲಿಂತೇಳುದ ಅರೆಬಾಸೆಯವರ ಚರಿತ್ರೆನ ನೋಡಿರೆ ಗೊತ್ತಾದೆ. ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಲಿ ಕಾಂಬ ಹಾಂಗೆ ಅರೆಬಾಸೆನವು ಒಳ್ಳ ಬೇಸಾಯಗಾರರ್, ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಹೋರಾಟರ್, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಂತೇಳ್ದು ಅವರ ಹಿರಿಯೊವು ಪಟ್ಟ ಪಾಡ್‌ಲಿ ಗೊತ್ತಾದೆ.

ಇದೀಗ ವಿನೋದ್‌ನ 'ನೆನ್ಪುನ ಜೊಂಪೆ' ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದುಟು. ಹೆಸ್ರೆ ಹೇಳುವಾಂಗೆ ಅವರ ಹಳೆ ನೆಂಪುಗಳ ಬರ್ದ್ ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕ್ ಕತೆ ಮಾಡಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದೊಳೊ. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ಪದಪ್ರಯೋಗ, ಊರುಕೇರಿನ ಚಿತ್ರ, ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಕೊಡ್ಗ್‌ನ ಅರೆಬಾಸೆ ಗೌಡ್ರ ಚಿತ್ರಗಳ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟವೆ. ಅವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ದ ಊರುಂದ ಹಿಡ್ದ್ ಬೆಂಗ್ಳೂರು ಜಗತ್ತ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದದೆ.

ಇನ್ನೊಂದ್ ಮಾತ್ ವಿನೋದ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುದಾದರೆ, ಅರೆಬಾಸೆ ಬರವಣಿಗೆನ ಒಂದು ಕಸುಬಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಗಂಡ ಹಾಂಗೆ ಕಂಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರ್ದರೆ ಇವು ದೊಡ್ಡದರ ಸಾಧಿಸುವೆಂತೇಳುದು ನಂಬಿಕೆ. ಅಕಾಡೆಮಿನ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಇವರ ಕೃತಿನ ಅಚ್ಚ್‌ಹಾಕಿಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ್ ಮುಂದಾದಕ್ಕೆ, ಪೊರ್ಲುನ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರ್ದ ಜೋಯಪ್ಪ ಮಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಇದ್‌ವರೆಗೆ ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ ಬಂದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆನ ಬರಹಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೃಜನೇತರ ಬರಹಗ ಇಲ್ಲೆ. ವೈಚಾರಿಕ ಬರವಣಿಗೆ, ಅಧ್ಯಯನ/ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಬರಹಗಳೂ ಇಲ್ಲೆ. ಯಾಕೆ ಅರೆಬಾಸೆನವುಕ್ಕೆ ಇಂತ ವಿಷಯಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲೇಂತೇಳ್ದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಕಾದ ವಿಚಾರ.

ಮೂಡಗದ್ದೆ ವಿನೋದ್‌ಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಹೇಳ್ತಾ

–ಎ. ಕೆ. ಹಿಮಕರ,
ಸಂಚಾಲಕ
ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿ.

ಲೇಖಕನ ಮಾತ್

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ, ಆಡ್ವ ಭಾಷೆಗೆ ಏನಾದರ್ ಸೇವೆ ಮಾಡಕುತೇಳೋ ಹಂಬಲಲಿ ಇರ್ರಾಕನನೇ ನಂಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಟ್ಟದ್ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. 5ನೇ ತರಗತಿಲಿ ಇರ್ಕನ ರೂಪವಾಣಿ ತೇಳೋ ಗುರುಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಂದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಡೆ ಸೆಳ್ತ ಸುರಾತ್. ಅಂದ್‌ಂದ ಕನ್ನಡಲೇ ಬರೆಯಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೆ.

ಹಿಂಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಬೆಂಗಳೂರ್‌ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇರ್ರಾಕನ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಗೆ ಹವ್ಯಕ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಾತ್. ಅದ್ ನೋಡ್ಕನ ನನ್ನ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಸ ಹೊಸ ಯೋಚನೆ ಹೊಳ್ತ್. ಒಂದಷ್ಟ್ ಜನ ಮಾತಾಡುವ ಭಾಷೆ ಮುದ್ರಿತಗೊಂಡ್ ಪ್ರಕಟ ಆಗ್ತಾ ಉಟ್ಟುತೇಳ್ರೆ ನಮ್ಮ ಅರೆಭಾಷೆದ್ ಯಾಕೆ ಆಕಾಗಾದ್‌ತ ನೆನ್ಸಿದೆ.

ಅದೇ ಹೊತ್ತ್‌ಲಿ ಅಕಾಡೆಮಿಸ ಸುರು ಆತ್. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡ್ವ ಕೆಲಸ ಸುರು ಆತ್. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನ್ ಹಂಞ ಅರೆಬಾಸೆ ಸಾಹಿತ್ಯನ ಸ ಬರೆಯಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೆ. ಕವನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚ್ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ್ನ ಬರೆಯುವತ್ತ ಮನ್ಸ್ ಮಾಡ್ದೆ.

ಹಂಗೆ ಸುರು ಆದ ಕತೆಗಳ ಜೊಂಪೆನೇ ಈ "ನೆಂಪುನ ಜೊಂಪೆ" ಜೀವನಲಿ ಕಂಡ್ ಕೇಳ್ದ, ಅನುಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳ್ನ ಕಥಾ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳ್ಸಿಯೊಳೆ. ಸುರುನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನನ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕಂಡ್ರೆ ತ ಭಾವಿಸಿನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬಾಳ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಬಾರಿಯಂಡ ಜೋಯಪ್ಪ ಅವ್ಕೆ ಕ್ಷಿರಬಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳ್ನೆ.

ಇಂದ್‌ನ ಕಾಲಘಟ್ಟಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದುವ ಮನ್ಸ್‌ಗ ಕಮ್ಮಿ ಆಗ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ಅದರ್ಲೂ ಯುವಜನರ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಬಾಳ ಎದ್ದ್‌ಕಂಡದೆ. ಯುವಶಕ್ತಿಯೇ ಭವಿಷ್ಯದ ಶಕ್ತಿ. ಅವೇ ಹಿಂಗೆ ಹಿಂದೆ ಸರ್‌ದರೆ ಆ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಳಿಯುದಾದರೂ ಹೆಂಗೆ?

ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲರೂ ಭಾವನೆಗಳಿಗಾದರೂ ಅವ್ವ ಭಾಷೆ ಬೇಕೆ ಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಹಂಞ ಹೊತ್ತ್ ಅವ್ವ ಭಾಷೆನ ಏಳಿಗೆಗೆ ಮೀಸಲಿಡಿತ ಕೇಳಿಕಣೆ. ಈ ಹೊತ್ತ್‌ಲಿ ನಾನ್, ನನ್ನ ಬೆನ್ನ್ ತಟ್ಟಿದವರ ನೆನ್ಸಿಕಣಿಕೆ ಇಚ್ಚೆಸಿನೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಬೆಕಾಲ್ ಇಡ್ತಾ ಇರ್ಕನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡ್ದ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ. ಸಣ್ಣದರ್ಲಿ ನಂಗೆ ಅರೆಭಾಷೆ ಕಲ್ಸಿಕಾಕನ ಯಾರೋ ಕೇಳ್ದೊ ಗಡ ಅರೆಭಾಷೆ ಯಾಕೇ ಕಲ್ಸ್‌ತಾ ಒಳತ. 'ಇರ್ಲಿ ಯಾಗಾರ್ ಬೇಕಾದು' ತ ಅಮ್ಮ ಹೇಳ್ವ ಮಾತ್ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಆಗುಟು.

ನನ್ನ ಕವನಗಳ ಕಥೆಗಳ ಆಲಿಸಿ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದಿ ಹೇಳ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರ ವೃಂದ, ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ, ಲಾಯ್ಕಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಇವ್ಕೆ ನನ್ನ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಧನ್ವಯವಾದಗ.

–ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ

ಒಳಪುಟಲಿ

ಕ್ಯಾಮರ

ನಾವು 7ನೇ ತರಗತಿಲಿ ಇರ್ಕಾಕನ ಬೋರ್ಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದ್ದ ಕಾಲ ಅದ್. ಈಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 7ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಬೋರ್ಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತ್ ತೇಳ್ರೆ ನಗೆ ಬಾದೆನೋ. ಆಗ ನಮ್ಮ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಆಂಗ್ಲ ಮಾದ್ಯಮ ಶಾಲೆ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್. ಸುತ್ತನ ಹಳ್ಳಿಗಳ್ಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಆದ ಶಾಲೆ ನಮ್ಮದ್. ಆಗಿನ ಕಾಲಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಲಿ ಓದುದು ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿತ್ತ್. ಎಷ್ಟೋ ದೂರಂದ ಮಕ್ಕ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓದಿಕೆ ಬರ್‍ತಾ ಇದ್ದೊ.

ಅಂತು ಇಂತು ವರ್ಷ ಕಳ್ದ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ರ ಬಾಕೆ ಆತ್. ಬಾಣೆಲಿ ಇದ್ದ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಮನೆ ಸೇರೋ ಹೊತ್ತ್ ಇದ್. ಅಪ್ಪ ಅವ್ವ ಗದರ್ಸಿ ಮಕ್ಕಳ್ನ ಓದಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಟ್ಯೂಷನ್ ತೇಳ್ರೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ಲೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ರ ಬಾತ್ ತೇಳ್ಕನ ಓದುದೇನ್, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ದಿನ ಬಾತ್. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಕಾಗಿತ್. ನಮ್ಮದೇ ಇಷ್ಟ್ ಲಾಯ್ಕದ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಇರ್‍ಕನ ಯಾಕೆ ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಹಾಕೊಳೊ

ತಾ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ. ಏನ್ ಮಾಡ್ದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೇಳಿಕೆ ಆದೆನ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯೊಕಷ್ಟೆ. ಮೊದಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಸೈಕಲ್‌ಲಿ ಹೊರ್ಟೊ.

ಹಳ್ಳಿಯ ಸೊಬಗು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಲಾಯ್ಕನೇ. ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗದ್ದೆಗ. ಅದರ ನಡೂಲಿ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಅನುಭವನೇ ಬೇರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದಿನ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸೌಂದರ್ಯನ ಸವಿತಾ ಕೂರ್ತಿದ್ದೆನೋ ಗೊತ್ಲೆ. ಆದರೆ ಅಂದು ತಲೆ ತುಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆದೆ ಗ್ಯಾನ. ಹಂಗಾಗಿ ಟಿ.ವಿ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಚಿತ್ರದಂಗೆ ಹಸಿರು ಸಿರಿ ಹಾದು ಹೋಗ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ಅಂತು ಇಂತು ಹಳ್ಳಿ ತಲ್ಪಿದೊ. ಹಳ್ಳಿ ತೇಲ್ರೆ ಹಳ್ಳಿನೆ, ಬರೀ ನಾಲ್ಕೇ ನಾಲ್ಕ್ ಕೋಂಬರೆ ಇರ್ವ ಶಾಲೆ. ನಮ್ಮದ್ ಮೂರನೆ ಕೋಂಬರೆ. ನಮ್ಮ ಜಾಗನ ಹುಡ್ಕಿ ಕುದ್ದೊ, ಕೊನೆಯಕ್ಷಣಲಿ ಪುಟಗಳ ತಿರುವಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೊ. ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕ ನಕಲು ಚೀಟಿ ಬರ್ಯದರ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದೊ.

ಹಂಗೆ ಇರ್ಕನ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಹಿಂಬದಿ ಗೋಡೆ ಮದ್ಯಲಿ ಇದ್ದ ಕ್ಯಾಮರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತ್. ನಾವು ನಾವು ನೋಡ್ದರ್ನ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲೇ ನೋಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೊ. ನಕಲು ಚೀಟಿ ಬರಿತಿದ್ದವರ ಎದೆ ಒಮ್ಮೆ ಡಗ್ ತ ಹೇಳ್ತ್. ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಅದರ್ನ ಕಂಡಿತ್ಲೆ.

ಓಹೊ ಇದೆಂತಪ್ಪ ಈ ಶಾಲೆಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕ್ಯಾಮರನ ಇಸೊಳೋ. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆಲಿ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯವಸ್ತೆ ಇಲ್ಲುಟ್ಟಲ ತಾ ಒಮ್ಮೆ ಅನ್ನಿಸ್. ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾರ್ ಸ ತಲೆ ಎತ್ತಿತ್ಲೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಶುರು ಆತ್, ಇನ್ವಿಜಿಲೇಟರ್ ಬಂದ್ "ಯಾರ್ ಸ ನಕಲು ಮಾಡಿಕಾಗದ್, ಯಾರಾರ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಂಡ್ರೆ 3 ವರ್ಷ ಮನೇಲೆ ಕೂರಕು" ತ ಹೇಳಿ ಹೋದೊ.

ಯಾವೊಬ್ಬ ಸ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯೋ ಮುಟ್ಟ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸ ನೋಡ್ತೆಲೆ. ಓರೆ ಕಣ್ಣ್‌ಗಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಮರ ನೋಡ್ತಿದ್ದೋ ಬುಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಕ್ಯಾಮರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತ್ತ್.

ಅಂದ್ ವಾಪಸ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳಿ ಅವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆದಾತ್ ತ ಹೇಳಿಕಂಡೋ. ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ತಲೆ

ಬಿಸಿ ಆದ್ ಲೆಕ್ಕದ ದಿನ ಏನು ಮಾಡ್ದು ತಾ. ಅಂತ ನಕಲು ಮಾಡವು ಯಾರ್ಲೂ ಇತ್ಲೆ. ಆದರು ಎಲ್ಲಾರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಕಷ್ಟ ಇದ್ದರೆ ತಾ ಅಷ್ಟೆ.

ಹಂಗು ಹಿಂಗು ಆ ಕ್ಯಾಮರ ನಮ್ಮನ ನೀಯತ್‌ಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರ್ಸಿತ್. ಅಷ್ಟ್ ಕಷ್ಟ ಏನಿತ್ಲೆ, ಎಲ್ಲವು ಪಾಸ್ ಆಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದೊ. ಆಗ ತರಗತಿಲಿ ಹಿಂಗೆ ಮಾತಾಡ್ಕನ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹೇಳ್ದ ಮಾತ್ ನಮೆಲ್ಲರನ್ನ ದಂಗ್ ಬಡಿಸಿತ್.

ಅದೇನ್ ಹೇಳ್ರೆ ಹಳ್ಳಿ ಮಕ್ಕ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಹೆದ್ರಿಕೆಲಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡ್ಲೆ, ಹಂಗೆ ಇಲ್ಲಿನವು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿಕಾದ್ ತ ಕ್ಯಾಮರನ ಇಸಿದ್ ಗಡ.

ಆದರೆ ಆ ಕ್ಯಾಮರಕೆ ಹೋಗಲಿ ಇಡೀ ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆಂಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ಲೆ ಗಡ..

* * * * *

ಗುಮ್ಮ

ಆಗ ನಾವಿನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕ. ಪ್ರಚಂಡ ಕುಳ್ಳ, ಗಂಧದ ಗುಡಿ, ಸಿಂಹದ ಮರಿ ಸೈನ್ಯ ಹಿಂಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಹಸಮಯ ಚಿತ್ರಗಳ್ಲಿ ಬರುವ ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗ, ತೇಳ್ರೆ ಹಳೇ ದೇವಸ್ಥಾನಲಿ ಇರೋ ಯಾವ್ದಾದರ್ ಮೂರ್ತಿನ ತಿರ್ಗಿಸಿರೆ ಅದರ ಅಡಿಲಿ ಒಂದು ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗ ತೆರೆಯದು, ಅದರ ಒಳಗೆ ಏನಾದರ್ ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುಗ ಇರ್ದು ಹಿಂಗೆ ಈ ತರದ ವಿಚಾರಗ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತ್.

ಭಾನುವಾರ ದಿನ ಬಾತ್ ತೇಳ್ರೆ ಸಾಕ್ ಹೊತ್ತಾರೆಂದ ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಮುಟ್ಟ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಬುಟ್ಟ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು. ಹಿಂಬಡ್ತ್‌ನ ಸೂರ್ಯ ಜಾರಿಕಂಡಿದ್ದಂಗೆ ನಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಸುರು ಆಗ್ತಾ ಇತ್. ಊರ್‌ನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಮನೆ ಸೇರ್ರೆನೇ ನಾವ್ಗೆಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ. ಹಿಂಗೆ ಅಂದ್ ನಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟು ಊರ್‌ನ ಮೂಲೆಲಿ ಇದ್ದ ಜೋಳದ ಗದ್ದೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟತ್. ಆಗ ನಮ್ಮ ತಂಡಲಿ ಆದಿತ್ಯ, ಚೈತ್ರ, ಕಾವ್ಯ, ವಿಜಯ್ ಮತ್ತೆ ನಾನು. ಗದ್ದೆ

ಮದ್ಯೆ ಇದ್ದ ಏರಿಳಿತದ ಪಾತಿಗಳ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಓಡ್ಸುದು ತೇಳ್ರೆ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚನಕಾರಿ ಅನುಭವ. ಹಿಂದೆ ಕುದ್ದವಂಗೇ ಗೊತ್ತು ಅದರ ಪಾಡು..!

ಊರ ಹೊರಗೆ ಆದ್ದರಂದ ಅದ್ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸಂಚಾರ ಇಲ್ಲದ ಜಾಗ ಆಗಿತ್ತ್. ಎತ್ತ ನೋಡ್ರು ಗದ್ದೆ ಬಯಲು. ಆ ಹೊಲದ ಮೂಲೆಲಿ ಮೂರು ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಗ ಇತ್ತ್. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗಮನ ಅದರತ್ತ ಹೋತ್. ಇದೆಂತ ಹಿಂಗೆ ಉಟ್ಟು ತೇಳಿ ಸೈಕಲ್ನ ಅದರ ಬದಿಲಿ ನಿಲ್ಸಿ ಒಳಗೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡ್ದೋ. ಒಳಗೆ ಸಣ್ಣ ಕೋಂಬರೆ, ಅದರ ಮದ್ಯೆ ಒಂದು ಪೀಠ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಂದಿಯ ಮೂರ್ತಿ ಇತ್ತ್. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದೀಪ ಉರಿತಾ ಇತ್ತ್.

ನಮ್ಮ ಹುಚ್ಚು ಮನ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಏನು ಇಲ್ಲೆ, ಆದರು ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಮೂಲೆಲಿ, ಯಾರು ಇಲ್ಲದ ಜಾಗಲಿ ಇಂತ ಗುಡಿಗಳ ಕಟ್ಟಿಯೊಳೊ ತ ಎಲ್ಲ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೋ.

ಏನಿರ್ದು ತಾ ನೆನ್ಸಿಕಂಡ್ ಇರ್ಕನನೇ ಒಳಗೆಂದ ಊಂಂಂಂಂಂಂಂ.. ಊಂಂಂಂಂ.... ಊಂಂಂಂಂಂಂಂಂ... ತಾ ಸದ್ದು ಬಾಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಆ ಸದ್ದು ಕೇಳ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ನಡುಕ ಶುರು ಆತ್. ಹೆದ್ರಿಕೆಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೆ ಎದ್ದೆನೋ ಬಿದ್ದೆನೋ ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೆಂಗೆ ಹೋಗೊಳೊತನೇ ಗೊತ್ತೆ. ಆ ಏರಿಳಿತಲಿ ಹಿಂದೆ ಕುದ್ದಿದ್ದವನ ಕೂಗಿಗೆ ಸ ಕಿವಿ ಕೊಡದೆ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದೆ ತಿರ್ಗಿ ನೋಡೋ ಧೈರ್ಯ ಸ ಇತ್ತೆ.

ಅಂದ್ ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ನಾವು ಮಾಮೂಲು ಸೇರೋ ಜಾಗಲಿ ಸೇರ್ದೋ. ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕ್ ಜನ ಇದ್ದೋ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣ್‌ಲಿ ಇನ್ನ್ ಆ ಭಯ ಹೋಗಿತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುದ್ಕಂಡ್ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೊ. ಇದೆಂತಪ ಇದ್ ನಮ್ಮ ಊರ ಹೊರಗೆ ಈ ತರ ಎಲ್ಲ ಉಟ್ಟ. ಯಾರೂ ಇದರ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತ್ಲೆನ? ಬೇರೆ ಯಾರಿಗಾದರ್ ಹಿಂಗೆ ಸದ್ದ್ ಕೇಳಿರ್ದ? ಅದರ ಒಳಗೆ ಏನೋ ಇರ್ದು ಕಂಡದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಂಗೆ ಸದ್ದ್ ಬಂದದ್. ಏನಿರ್ದು? ಅಲ್ಲಿರೋ ನಂದಿನ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿಸಿರೆ ಒಳಗೆ ಸುರಂಗ ಏನಾರ್ ಇರ್ದ? ಒಳಗೆ ಹೋಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಲ್ಗ ಇರ್ದ? ಇಲ್ಲೆ ಹಂಗೆ ಖಾಲಿ ಜಾಗನ?

ನಾಳೆ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ದ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಯಿ. ಅಲ್ಲಿ ಏನದರ್ ಇರ್ದು,

ಇಲ್ಲೆ ಯಾರಾರ್ ಬಾವೋ.. ಬಂದರೆ? ಬಂದರೆ ಎಂತ ಮಾಡ್ದು..

ಒಂದು ಕುಪ್ಪಿಲಿ ಮೆಣ್ಸ್‌ಪುಡಿ ಇಸಿಕಣೊ. ಹಾಂ ಒಂದು ದಪ್ಪ ದೊಣ್ಣೆ ಇರ್‍ಲಿ, ಬೇಕಾದೆ. ಹಗ್ಗನ ಸ ಇಸಿಕಣೋ ಹೀಂಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಒಂದೊಂದು ಉಪಾಯ ಕೊಡ್ತಾ ನಮ್ಮ ಹುಚ್ಚು ಮಾತುಗ ಮೂಂದುವರಿತಾ ಇತ್ತ್. ಹಿಂಗೆ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳ್ಲೇ ಅಂದ್ ಕಾಲ ಕಳ್ತ್.

ಯಾರ್‍ಗೂ ಹೇಳ್ದು ಬೇಡ, ಅಲ್ಲಿ ಏನುಟ್ಟುತಾ ನಾವೇ ಕಂಡು ಹಿಡ್ಯಕು, ಆ ರಹಸ್ಯನ ಭೇಧಿಸಕುತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟೊ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂ ಸಹ ತಲೇಲಿ ಅದೇ ಯೋಚನೆಗ. ಆ ಸದ್ದ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಾತ್, ಯಾಕೆ ಆ ಮೂಲೆಲಿ ಹಂಗೆ ಗೋಪುರಗಳ್ನ ಕಟ್ಟೊಳೊ ತೇಳ್ದು ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಕೊರಿತಾ ಇತ್. ನಾಳೆ ಹೆಂಗೂ ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆಲ ತಾ ಗೊತ್ತಿದ್ರೂ ಆ ವಿಚಾರನ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಇಸಿಕಣಿಕೆ ಆತ್ಲೆ. ಮನೇಲಿ ಯಾರ್‍ನಾದ್ರು ಕೇಳ್ನೋ ತಾ ಅಂದ್ಕಂಡ್ರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ತೇಳ್ರೆ ಇನ್ನ್ ಬೈಗುಳದ ಮಳೆ ಸುರ್‍ದದೆ, ಅದ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲೆ ಅಮ್ಮನತ್ರ ಹೋಗಿ "ಆದಿತ್ಯನ ತಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ಊರ ಹೊರಗೆ ಗೋಪುರಗ ಉಟ್ಟಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿತ್ ಗಡ, ಅದರ್ಲಿ ಹಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಸದ್ದುಗ ಬರ್ತಿತ್" ತಾ ನಡ್ದ ಕತೆನ ಅವಳ ಕಡೆ ತಿರ್‍ಗ್ಸಿ ಹೇಳ್ದೆ.

ಆದರೆ ಮಜನ ಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಅಮ್ಮ ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿ "ಹಂಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಕಾದ್, ಅದ್ ಸ್ಮಶಾನ, ಆ ಗೋಪುರಗ ಸಮಾಧಿಗ, ಮತ್ತೆ ನೀವು ಕೇಳ್ದ ಸದ್ದ್ ಯಾವ ದೆವ್ವಗಳ್ದ್ ಅಲ್ಲ ಅದ್ ಪಾರಿವಾಳಗ. ಪಾರಿವಾಳಗ ಕೂಗುದೇ ಹಂಗೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಾರ್ ಆ ಕಡೆ ಹೋದ್ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ನೋಡು" ತಾ ಹೇಳಿ ಹೋದೋ.

ಕನಸಿನ ಗೋಪುರ ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋದಂಗೆ ಆತ್. ಇನ್ನೇನ್ ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನ್ ಎಲ್ಲ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆತ್. ಉಳ್ದವ್ಕೆ ಹೇಳ್ದು ಹೆಂಗೆ? ಈಗಿನಂಗೆ ಮೊಬೈಲ್, ವಾಟ್ಸಪ್ ಎಲ್ಲ ಇತ್ಲೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲೈನ್ ಸ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಲಿ ಬಂದಿತ್ಲೆ. ಅಂತೂ ಆ ದಿನ ಕಳ್ದ್ ಹೊತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಮಾಮೂಲಿ ಜಾಗಲಿ ಸೇರ್‍ದೋ.

ಅದಾಗಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನೆ ಮಾತಾಡ್ದಂಗೆ ಹಗ್ಗ ದೊಣ್ಣೆ, ಖಾರದ ಪುಡಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ದ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದೋ. ಬರೀ ಕೈಲಿ ಬಂದ ನನ್ನ ಕಂಡ್ "ಇದೇನ್ರ ನಿನ್ನೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ಈಗ ಬರೀ ಕೈಲಿ ಬಂದೊಳ. ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಿ

ಏನಾದ್ರು ಇರ್ದು ತ ನೆನ್ಸಿ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಸುರಾತ ಹೆಂಗೆ?" ತ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ.

ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮರದ ಬುಡಲಿ ಕುದ್ಕಂಡ್ ಅವ್ಕೆ ಇರೋ ವಿಚಾರನ ಒಂದೊಂದೇ ಹೇಳ್ದೆ. ಕೇಳ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಅವ್ಕೆ ಇದ್ದ ರಣೋತ್ಸಾಹ ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಸಪ್ಪೆ ಮುಖ ಹಾಕಂಡ್ ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಬಂದ್ ಕುದ್ದೋ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರ್ ಎರ್ಚಿದಂಗೆ ಆತ್.

ಈಗಲೂ ಈ ವಿಚಾರನ ನೆನ್ಸಿಕಂಡ್ರೆ ಮೋರೆಲಿ ನಗೆ ಬಾರದೆ ಇರ್ದುಲೆ.

* * * * *

ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್

ಕಂದ, ಕುಳ್ಳು ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಶುರು. ಭಾನುವಾರ ರಜೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಕೂರಿಕೆ ಬೇಜಾರ್ ಆಗಿ ಹಂಗೆ ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಿಕೆ ಹೊಟ್ಟೋ. ಹಳ್ಳಿನ ಗದ್ದೆ, ತೋಟಲಿ ಓಡಾಡಿಕಂಡಿದ್ದವ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದಂಗೆ ಆದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಎಷ್ಟು ಸುತ್ತಿರೂ ಮುಗಿಯದ ಊರು. ಮೂರೂ ಜನ ರೂಮುಂದ ಹೊರ್ಟ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಳಿಗೆ (ಮಾಲ್)ಗಳ್ನ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸಾಕಾಗಿ ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಮಾಲ್ ನ ಒಳಗೆ ಹೋದೊ. ಮಾಲ್‌ಗ ಜೇಬು ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದವ್ಕೆ ಮಾತ್ರ, ಇಲ್ಲರೆ ಬರೀ ಕಣ್ಣೋಟಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇಂದಿನ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಭರಾಟೆಲಿ ಮಾಲ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ ಮಂಕಾವ್ರು. ಏನಿದ್ರು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಶಾಪಿಂಗ್‌ಗೆ ತ ಹೇಳಿ ಹೋದವೆ ಇನ್ನುಳ್ದವು ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಹೋದವೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಇವು ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಡಿಗಳ್ನ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಬಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ದಕ ವಸ್ತುಗಳ್ನ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಮೇಲಿನ ಮಾಡ್‌ಗೆ ಬಂದೋ.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡ್ರೆ ಅದ್ ಕೆಫೆಟೇರಿಯ ಆಗಿತ್.

ಬೊಳ್ಪುಂದ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹಸಿವಾಗಿ ಕೂಡ್ದು ಅದ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗೋಬಿ ಮಂಚೂರಿ, ಪಾನಿ ಪೂರಿ, ಪಿಜಾ ಗಮಗಮ ತಾ ಮೂಗಿಗೆ ಬಂದ್ ಬಡಿತಿತ್. ಇವ್ಕೆ ಬಾಯಿಲಿ ನೀರ್ ಬಾಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಹಂಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದೊ. ಅಲ್ಲಿನ ದರ ಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿಯೇ ತಲೆ ತಿರ್ಗಿಂದಂಗೆ ಆತ್.

ಇಷ್ಟ್ ಸಣ್ಣ ತಿಂಡಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡೊಕಾ ತಾ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ಕುದ್ದೋ. ಅವ್ಕೆ ಕಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ವಾಪಸ್ ಹೋಕೆ ಮನ್ಸ್ ಬಾತ್ಲೆ. ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡ್ಕನ ಮೂಲೆಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಅಂಗಡಿ ಕಂಡತ್. ಮೊದ್ಲೇ ಕಂದಂಗೆ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ತೇಕ್ರೆ ಜೀವ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಯಿ ತ ಹೇಳ್ತ್, ಮೂರು ಜನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುದ್ದೋ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡ್ರೆ ತರಾವರಿ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್‌ಗ ಉಟ್ಟು, ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದು ತರದ್ನ ತಕಂಡೋ. ಅದ್ ಇದ್ ತಾ ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ತಿಂಬಕನ ಅಂಗಡಿಯಂವ ಬಿಲ್ ಇಸಿ ಹೋತ್. ಬಿಲ್ ನೋಡ್ರೆ ಬರೀ 467 ರುಪಾಯಿ ಅಷ್ಟೆ. ಏ! ಎಂತ ಇದ್ " ಕುಳ್ಳು ಸರಿ ನೋಡ್ನೆ ಅದ್ ಬೇರೆಯವರ್ದ್ ಇರಕು" ಕಂದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟತ್, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡ್ರೂ, ಅಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರ ಓದಿರು 467 ಏ. ತಣ್ಣನೆ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಈಗ ಯಾಕೊ ಬಿಸಿ ಕಷಾಯದ ಅನುಭವ ಕೊಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು ಕಂದ, ಕುಳ್ಳು ಭಾಗಿಗೆ.

ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ದು? ಏನು ಮಾಡಿಕಾಲೆ! ಎಲ್ಲವು ತಮ್ಮ ಪರ್ಸಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ತುಡ್ಗಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೋ ಎಷ್ಟ್ ತುಡ್ಗಿರೂ 300 ರುಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೈಸೆ ಸ ಇಲ್ಲೆ. ಈಗೆಂತ ಮಾಡ್ದಪ್ಪಾ ತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕನ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳ್ತ್. ಮೆಲ್ಲೆ ಕುಳ್ಳುನ ಕೋಂಬರೆಗೆ ಹೋಗಿ ದುಡ್ಡು ತಾಕೆ ಹೇಳ್ದೊ. ಅವಿಬ್ಬರೂ ಮೆಲ್ಲೆ ಮೆಲ್ಲೆ ತಿಂಬಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೊ, ಪಾಪದ ಗೂಡೆ ಕುಳ್ಳು ಓಡ್ಕಂಡ್ ಓಡ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ದುಡ್ಡು ತಾತ್. ಏನು ಆಗದವರಂಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟು ವಾಪಸ್ ಹೊಟ್ಟೊ, ಯಾರೊಬ್ಬರ್ ಸ ಮಾತೇ ಆಡ್ತಿಲೆ. ಕೋಂಬರೆಗೆ ಬಂದವೇ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೊ. ಅವರ ಬಾಳ ಪುಟಲಿ ಇದೊಂದು ಎಂದೂ ಮಾಸದ ನೆನಪಾಗಿ ಉಳ್ಕಂತ್.

* * * * *

ಕಣ್ಕೆಂಪು

ಇದು ನಡ್ದದ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವಲಿ. ಆಗ ಇಂದ್‌ನಂಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ಅಡರಿಕಂಡ್ ಗಾಡಿಗ ಇತ್ತ್ಲೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಗಾಡಿಗ ಇದ್ದದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಓಂಗಿರ್ಕನ ಚಾಮಿ ತಾತ ಮನೆ ಬುಟ್ಟು ಕೆಲ್ಸ ಹುಡ್ಕಿಕಂಡ್ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಾಕಿರಿ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದ್ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೋಟ್ಲ್‌ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕಂಡೋ. ತಾತ ಆಗಲೇ ಅಡಿಗೆಲಿ ಹುಷಾರ್. ಆದ್ರೆ ಆ ಕಾಲಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆದ್ಯತೆ ಇತ್ತ್. ಏನ್ ಮಾಡ್ದು ಸಿಕ್ಕ ಕೆಲ್ಸನ ಬುಡಿಕೆ ಆಲೆ. ಇಂದ್‌ನಂಗೆ ಒಂದಲ್ಲರೆ ಇನ್ನೊಂದು ತ ಆಯ್ಕೆ ಇತ್ತ್ಲೆ. ಕಡೆಗೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಸಿ ನೂಲು ತಕಂಡ್ ಜನಿವಾರದಂಗೆ ಹಾಕಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆದೋ. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂಗೆ ಸುಮಾರ್ ತಿಂಗ ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೊ. ಆಗ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ದದ ಸಮಯ. ಸೇನೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ನಡಿತಾ ಇತ್ತ್. ಯಾರಿಂದಲೋ ತಾತಂಗೆ ವಿಷಯ ಮುಟ್ಟಿತ್. ಸೇನೆಗೆ ಜನ ಬೇಕಡ ತಾ. ತಾತನು ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೂ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಹೊಟೋರ್. ಅದಿದ್ದದ್ ಬೆಂಗ್ಳೂರ್‌ಲಿ.

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಊರು ಹೊಸದ್. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸ ಈಗನಂಗೆ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಬಸ್‌ಗ ಇತ್ತ್ಲೆ. ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿಲಿ ಪೋಯಿ ತೇಳಿ ಟ್ರೈನ್ ಹತ್ತಿದೋ. ತಾತ ಟ್ರೈನ್ ಲಿ ಇದೇ ಸುರುನ ಸಲ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ದು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ ಸುರುಲಿ ಹಂಗೆ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಓಡಾಡ್ಕನ ರೈಲ್‌ನ ನೊಡ್ದ್ ಬುಟ್ಟರೆ, ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಕುದ್ದ್ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿತ್ಲೆ. ತಾತಂಗೆ ಖುಷಿ ತಡಿಯಕೆ ಬೊತ್ತಾಗಿತ್. ಬಾಳ

ದಿನಂದ ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ಆಗಿದ್ದ, ಬಾಳ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ರೈಲ್ ಗಾಡಿಯೊಳಗೇ ಒಳೆ ತಾ. ಆ ಕುಸಿಲೇ ಬೆಂಗಳೂರ್ ಮುಟ್ಟ ಕಿಟಕಿಂದ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿಕಂಡೇ ಕುದ್ದಿದ್ದೊ. ಮದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರ್ ತಲ್ಪಿ, ಆಯ್ಕೆಗೆ ಹೋದೊ. ಓಡ್‌ದು ಹಾರ್ದು ಎಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯವ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡೊಕ. ಕೆಸರ್ ಗದ್ದೆಲಿ ಓಡ್ದವ್ಕೆ ಈ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ. ಎಲ್ಲ ಸುತ್ತುನ ತಾತ ಆರಾಮ್‌ಲಿ ಮುಗ್ಸಿದೋ.

ತಾತಂಗೆ ಖುಷಿನೋ ಖುಷಿ ಸೇನೆಗೆ ಸೇರ್ತಾ ಒಳೆ ತಾ. ಕಡೇದಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಂದು ಬಾಕಿ ಇತ್. ಅಲ್ಲಿ ಸ ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋತ್. ಆದರೆ ತಾತನ ಕಣ್ಣ್‌ಗಳ್ನ ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ 'ಯಾಕೋ ಕಣ್ಣ್ ಕೆಂಪು ಉಟ್ಟಲಾ, ಕಳ್ಳು ಮನಿ ಕುಡ್ದ್ ಬಂದೊಳ್ರ' ತ ಹೇಳ್ತ್. ತಾತಂಗೆ ಕಳ್ಳು ಕುಡಿಯೋ ಅಭ್ಯಾಸನೇ ಇಲ್ಲೆ. 'ಏ ಇಲ್ಲೆ ಸಾರ್ ಅಂತ ಅಭ್ಯಾಸ ನಂಗಿಲ್ಲೆ' ತಾ ಹೇಳ್ದೋ.

"ಮತ್ತೆ ಏನಾದ್ರು ಖಾಯಿಲೆ ಉಟ್ಟ? ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣ್ ಕೆಂಪಾಲೆಲ?" ಡಾಕ್ಟರ್ ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿತ್.

ಮತ್ತೆಂತ ಇರ್ದು ತ ತಾತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ನಿಂತತ್. ಆಗ ಗೊತ್ತಾತ್ ಶುರುನ ಸಲ ಟ್ರೈನ್‌ಲಿ ಬಂದದ್ ಅಲ ಅದೇ ಖುಷಿಲಿ ಹೊರಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಕುದ್ದಿತ್. ಮುಂದಿನ ಇಂಜಿನ್‌ಂದ ಬಂದ ಹೊಗೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾದ್‌ತ. ಅದನ್ನೇ ತಾತ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಹೇಳ್ತ್. ಡಾಕ್ಟರ್ ಯಾಕೋ ಓರೆ ಕಣ್ಣ್‌ಲಿ ನೋಡಿ ' ಸರಿ ಸರಿ ನಾಳೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬನ್ನಿ ಕಮ್ಮಿ ಆದರೆ ಮುಂದಕೆ ಕಳ್ಸಿನೆ' ತ ಹೇಳ್ತ್.

ಸರಿ ತೇಳಿ ತಾತ ಬೇರೆ ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಹೊರಗೆ ಬಾತ್. ಎಂತ ಕತೆ ಆತಪ್ಪ ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಆಗಿರ್ಕನ ಈ ಕಣ್ಣು ಯಾಕೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ತ್ ತ ಯೋಚಿಸಿಕಂಡ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುದ್ದೋ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ ಇದೇ ಶುರು, ಊರು ಕೇರಿ ಗೊತ್ತ್ಲೆ, ಕೈಲಿ ಕಾಸ್ ಸ ಇಲ್ಲೆ, ಉಳ್ಕಣಿಕೆ ಗೊತ್ತಿರವು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೆ. ಪುನಃ ಹೋಗಿ ಮಾರನೆ ದಿನ ಬಾದು ತಮಾಷೆ ಆಟ. ತಾತಂಗೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟ್ ಹೋತ್. ಕೈಗೆ ಬಂದದ್ ಬಾಯಿಗೆ ಬಾತ್ಲೆ ಅಲ ತಾ. ಕಡೆಗೆ ಸಾಯಲಿ ತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ವಾಪಸ್ ರೈಲ್ ಗಾಡಿ ಹತ್ತಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರ್ಟತ್. ಅಂದೇನಾದ್ರು ತಾತ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲೆ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಕಣ್ಣ್ ಕೆಂಪು ಆಗದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ.

ತಾತ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ದಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಇಂದ್ ಮಾಜಿ ಸೈನಿಕ ತ ಹೆಮ್ಮೆಲಿ ಇರ್ತಾ ಇದ್ದೊ. ಅದ್ಕೇ ಹೇಳ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಹಣೆಲಿ ಬರ್ದಿರಕು ತಾ.

* * * * *

ಗಸಗಸೆ

ನಾನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿ ಇರ್ಕನ ನಡ್ದ ಕತೆ ಇದ್. ನಾವಿದ್ದ ಊರಿಂದ 2 ಕಿ.ಮೀ ದೂರಲಿ ಸೈಂಟ್ ಮೇರೀಸ್ ತ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಉಟ್ಟು. ಅದ್ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಂದ 400 ಮೀ. ಒಳಗೆ ಇತ್. ಆಸ್ಪತ್ರೆವರೆಗೆ ಹೋಗೋ ದಾರಿ ಎರಡೂ ಬದಿಲಿ ಗಸೆಗಸೆ ಮರನ ನೆಟ್ಟಿದ್ದೋ.

ನಮ್ಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಮುಟ್ಟ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಹಣ್ಣುಗಳ್ನ ಕೊಯ್ದು ತಿಂದ್ಕಂಡ್ ಬಾದು ಮಾಮೂಲು. ವಾರಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದ್ರು ಹೋಗಿ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಹಿಂಗೆ ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿ ನಾವು 6 ಜನ ಮೂರು ಸೈಕಲ್‌ಲಿ ಹೊರ್ಟೋ. ಅಲ್ಲಿ ತಲ್ಪಿ ಸೈಕಲ್‌ನ ಮರದ ಬುಡಲಿ ನಿಲ್ಸಿ ಹಣ್ಣುಗಳ್ನ ಕುಯ್ಯಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೊ. ಜೇಬು ತುಂಬುವಷ್ಟ್ ಹಣ್ಣುಗಳ್ನ ಕುಯ್ದೊ. ಅಂದ್ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಆದರ್ಶ್ ತೇಳಂವ ಬಂದಿತ್. ಅದೇ ಶುರು ಅಂವ ಬಂದದ್ ಮತ್ತೆ ಅವಂಗೆ ಆ ಹಣ್ಣುಗ ಅಷ್ಟ್ ಇಷ್ಟ ಸ ಇತ್ಲೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಜಿದ್ದಿಗೆ ಬಿದ್ದ್ ಜೇಬು ತುಂಬ ಹಣ್ಣು ಕುಯ್ದ್ ಇಸಿಕಂಡಿತ್.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತ್ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕಲ್ಲ್‌ನ ಬೆಂಚ್ ಮೇಲೆ ಕುದ್ದ್‌ಕಂಡ್ ಹಣ್ಣುಗಳ್ನ ತಿಂದ್‌ಕಂಡ್ ಹಂಗೆ ಅದ್ ಇದ್

ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ ತಲ್ಪಿದೋ. ಗೇಟ್ ಹಕ್ಕಲೆ ಬಾಕನ ಯಾರೋ ವಯಸ್ಸಾದವು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕಡೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೊ. ಬಂದವು ನಮ್ಮನ ಒಳಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಳನ ತ ಕೇಳ್ದೊ. ಹಣ್ಣ್ ಕುಯ್ಯೋ ಭರಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನ ಗಮನಿಸಿತ್ಲೆ, ಯಾವದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಹೈದ ನಿಮ್ಮೊಟಿಗೆ

ಬಂದದೆ ತೇಳಿ ರಘು ಮತ್ತೆ ವಾಸುನ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಕೆ ಹೇಳಿ ನಾವು ಗೇಟ್ ಹತ್ರನೇ ಹಣ್ಣ್ ತಿಂದ್ಕಂಡ್ ನಿಂತಿದ್ದೋ

ಆಗ ಆದರ್ಶ್ ಮಾಡಿಕೆ ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲದೆ ದಾರಿಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಬರ್‍ತಾ ಇದ್ದ ಗಾಡಿಗಳ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಹಣ್ಣುಗಳ ಬಿಸಾಡ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಅಜಯಂಗೆ ಅಂದ್ ಮಾಮುಲಿನಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಗ ಸಿಕ್ಕಿತ್ಲೆ. ಅಂವ ಆದರ್ಶ್‌ನ ನೋಡಿ

"ಏ ನೀ ತಿಂಬಲೆ ತೇಳ್ರೆ ನಮ್ಗಾರ್ ಕೊಡು ನಾವು ತಿಂದವೆ" ತಾ ಹೇಳ್ತ್.

"ನಾ ಕಿತ್ತದ್, ನಾ ಏನಾರ್ ಮಾಡ್ಕನೆ ನೀವ್ಗೆಯಾಕೆ" ತೇಳ್ತ್ ಆದರ್ಶ್.

ಇನ್ನ್ಯಾಕೆ ಮಾತ್‌ತ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುದ್ದೋ

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಕೆಳಗೆಂದ ಒಂದು ಲಾರಿ ಹಂಗೆ ಮೇಲೆಂದ ಒಂದು ಬೈಕ್ ಬರ್ತಾ ಇತ್. ಇಂವ ಜೇಬ್‌ಂದ ಒಂದು ಮುಂಡಿ ಹಣ್ಣುಗಳ್ನ ತೆಗ್ದ್ ಬೈಕ್ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಡ್ತ್. ಅದ್ ಹೋಗಿ ಬೈಕ್ ಚೈನ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕಣಕ. ಅವಂಗೆ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕದೆ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಸಿತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿದರೂ ಅಂವ ಲಾರಿ ಅಡಿಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಪಜ್ಜಿ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ನಂಗೆ ಇದ್ಯಾವುದರ ಅರಿವಿತ್ಲೆ. ಯಾವುದೋ ಗ್ಯಾನಲಿ ನಾ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡ್ತಾ ಕುದ್ದಿದ್ದೆ. ಅವನ ಬೈಗುಳ ಕೇಳಿ ಆ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿನೆ ಕೈಲಿ ಒಂದು ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ನಮ್ಮತ್ತ ಓಡಿ ಬರ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ಈ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿನೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು ಮಾಯ. ಎಲ್ಲಿ ಹೊದೋ ನೋಡ್ರೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮಾವಿನ ತೋಟದ ಒಳಗೆ ಓಡುವೆ. ನಾನ್‌ಸ ಸೈಕಲ್ನ ತಿರ್ಗ್ಸಿ ತೋಟದ ಒಳಗೆ ಓಟ ಕಿತ್ತೆ. ಹಿಂದೆ ತಿರ್ಗಿ ನೋಡದೆ ಒಂದೇ ಓಟ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ತಿರ್ಗಿ ನೋಡ್ರೆ, ಬೈಕ್ ಅವಂಗೆ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆ ಎತ್ತಿಕಂಡ್ ಅಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟ ಓಡಿಬಂದೇ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋತ್. ಏದುಸಿರ್ ಬುಡ್ತಾ ನಿಂತ್‌ಕಂಡ್ "ಲೋಫರ್‌ಗಳ ನಿಮ್ಗೆ ಸಾಯ್ಸಿಕೆ ನಾನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಬೇರೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲೆನ? ಸಾಲೆ ಮಕ್ಕ ಮಾಡೋ ಕೆಲ್ಸನ ಇದ್"

ಹಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ತಾ ಸುಮಾರ್ ಶಾಪ ಹಾಕಿತ್. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತ್ಕಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಬುಟ್ಕಂಡ್ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೊ. ಅವಂಗೆ ಬೈದ್ ಬೈದ್ ಸಾಕಾಗಿ ಬೈಕಿ ಹತ್ತಿ ಹೋತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲೆ ನಿಂತ್ ಅಂವ ಹೋತಾ ತ ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲೆ ಏನು ಆಗದವರಂಗೆ ದಾರಿಲಿ ಬಂದು ನಿಂತೊ. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವು ಸ ಬಂದೋ. ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಊರ್ ಕಡೆ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಹೋದೊ.

* * * * *

ಕಣ್ಣುಗ

ನಂಬಿರೆ ನಂಬಿ ಬುಟ್ಟರೆ ಬುಡಿ. ಆದರೆ ನಾ ಹೇಳ್ದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ಇದು ಯಾವ್ದೋ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕತೆ ಅಲ್ಲ. ಕಂಡದ್ದು, ಕೇಳ್ದ್, ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ್. ನಾ ಡಿಗ್ರಿಲಿ ಇರ್ಕನ ನಡ್ದ ಘಟನೆ.

ಒಂದು ತಿಂಗಂದ ಓದಿ ಓದಿ ಕಡೆಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗ ಮುಗ್ತ್. ಸಣ್ಣದ್ರಂದ ಊರು ತೇಳ್ರೆ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ. ಒಂದು ದಿನ ರಜೆ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಸಾಕ್ ಊರಿಗೆ ಓಡಿ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಅಂತದರ್ಲಿ ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗ್ದ್ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆ ಸಿಕ್ಕಿರ್ಕನ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಿಕೆ ಆದೆನ. ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗ್ದಂಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ್ನ ತುಂಬ್ಸಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಊರು ಕಡೆ ಹೊರ್ಟ್ಬೇ ಬುಟ್ಟೆ.

ಮಡಿಕೇರಿ ಬಂದ್ ತಲ್ಪಿಕಾಕನ ಅದಾಗಲೇ ಕತ್ತಲೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತ್. ಪುಣ್ಯಕೆ ಊರು ಕಡೆ ಹೋಗೋ ಕಡೆ ಬಸ್ ಇನ್ನೂ ಹೊರ್ಟ್ತಿಲ್ಲೆ. ಹತ್ತಿ ಕುದ್ದಾಕನ ಹೊರ್ಟ್ಟ್. ಸಿಟಿಯ ದಾರಿದೀಪಗಳ ಬೆಳಕ್‌ನ ಹಾಯ್ದ್‌ಕಂಡ್ ಘಾಟಿ ಇಳ್ಕಂಟ್ ಕತ್ತಲೆಯ ಮಡ್ಲ್‌ಲಿ ಸೇರಿಕಣ್ತ್. ಕಣ್ಣು ಸಣ್ಣ ಮಾಡಿ ಕಿಟಕಿ ಹೊರಗೆ ನಾ ಇಳಿಯೋ ಜಾಗ ಬಾತ ತ ನೋಡಿಕಂಡೇ ಕುದ್ದಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಾರ್ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ

ಬುಟ್ಟರೆ ತಿರ್‍ಗಿ ಈ ಕತ್ತಲೆಲೆ ಬಾದು ಹೆಂಗೆ?

ಅಂತು ತಾತನ ಮನೆಯ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್ ಬಾತ್. ಬಸ್ಸ್ ಇಳ್ದ್ 3 ಕಿ.ಮೀ ಒಳಗೆ ನಡೆಯಕು. ಬೆಳದಿಂಗಳ ಸಂಜೆ ಅದ್. ಚಂದ್ರ ಅದಾಗಲೇ ಮೆಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ ಮೋಡಗಳ ಸೆರೆಂದ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ನೋಡ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಹೆಂಗೂ ತಲ್ಪುಕನ ಕತ್ತಲಾದೆ ತ ಗೊತ್ತಿತ್. ಮೆಲ್ಲೆ ಮೆಲ್ಲೆ ನಡ್ಕಂಡೇ ಹೋದೆ. ಹೋಗಿ ಮನೆ ತಲ್ಪಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನದ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪಿಳ್ಳಿನ ಕಂಡ್ ತಾತ ಅವ್ವಂಗೆ ಭಾರಿ ಖುಶಿ ಆತ್. ಗುಡ್ಡಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೀರ್ಲಿ ಮೀದ್ ಬಂದ್ ಅವ್ವ ಮಾಡ್ದ ದೊಡ್ಡವರೆ, ಇಲಾತ್‌ಗೆಂಡೆ ಗೈಪ್‌ಲಿ ಊಟ ಮುಗ್ಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ ಕುದ್ದೋ.

ಕತೆ ಮುಂದುವರ್ಸಿಕೆ ಮುಂದೆ ನೀವ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯ ನೀಲಿ ನಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟನೆ. ಮನೆ ಮೆಟ್ಟಿಲ್ ಹತ್ತಿದಂಗೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಮರ, ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇವರ ಕೋಂಬರೆ, ಊಟದ ಮನೆ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ. ಇದು ಮುಂದಿನ ಮೆಟ್ಟುಂದ ಕಡೇ ಮೆಟ್ಟುವರೆಗೆ ಇರೋ ಒಂದೇ ಸಾಲ್‌ನ ಕೋಂಬರೆಗ. ಇನ್ನ್ ಕೈಮರದ ಎಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಲಗುವ ಕೋಂಬರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಕೋಂಬರೆ. ದೇವರ ಮನೆ ಬಲಕ್ಕೆ ತಾತ ಅವ್ವ ಮಲಗುವ ಕೋಂಬರೆ. ತಾತ ಅವ್ವ ಮಲಗುವ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಒಂದು ಕಿಟಕಿ ಉಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೈಮರಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಗಳ ಕಂಡದೆ. ಕೈಮರ ಬಲಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಲ್ ಇತ್ತ್. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೋಂಬರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸದ ರಾಜು ಮತ್ತೆ ಅವನ ಸಂಸಾರ ಇತ್. ತಲೆಗೆ ಹೊಕ್ಕದಿದ್ರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಓದಿ ನೋಡಿ.

ಈಗ ಕತೆಗೆ ಬಾನೊ ಊಟ ಮುಗ್ಸಿ ನನ್ನ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಟಿವಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೊ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತ್‌ಲಿ ಮೆಲ್ಲೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿತ್. ತಾತ ಅವ್ವ ಅವರ ಕೋಂಬರೆಗೆ ಹೋದೊ. ಟಿವಿ ಮಾತ್ರ ಆಫ್ ಆಗಿತ್ಲೆ. ನಂಗೆ ಮೆಲ್ಲೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿದಂಗೆ ಏನೋ ಕನ್ಸ್ ಶುರು ಆತ್. ಕನ್ಸ್‌ಲಿ ಯಾವ್ದೋ ಕಣ್ಣುಗ ನನ್ನೇ ನೋಡ್ತಿರಂಗೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಮನ್ಸ್‌ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗ ಶುರು ಆತ್. ಏ ಇದ್ಯಾವ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನನ್ನ ನೋಡ್ತಾ ಇರ್ದು? ಅದ್ ಯಾವ್ದೋ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಣ್ಣ್. ಹಿಂಗೆ ನನ್ನ ಮನ್ಸ್‌ಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ನಡ್ತ್. ತಟ್‌ತಾ ಎಚ್ಚರ ಆತ್. ಹೆದ್ರಿಕೆಂದ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ನೋಡ್ದೆ. ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಅನ್ಸಿತ್. ಯಾರ ಕಣ್ಣ್ ಅದ್. ನನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಬಂದು ಹಿಂಗೆ ಇಣ್ಕಿ ನೋಡಕು? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಯಾವ ಮನೆಗ ಸ ಇಲ್ಲೆ. ಇರ್ದೇ ಅರ್ಧ ಕಿ.ಮೀ ದೂರಲಿ. ಹಂಗೂ ಯಾರು ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿ ಯಾಕೆ

ಹಿಂಗೆ ಬಂದವೆ? ಯಾಕೆ ಇಂತ ಕನ್ಸ್ ಬೀತ್. ಕನ್ಸ್ ನೆನ್ಸ್‌ನ ಗೊಂದಲಲಿ ಹಂಗೇ ಎದ್ದ್ ಕುದ್ದೆ. ಟಿವಿಲಿ ಯಾವ್ದೋ ಸಿನಿಮಾ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ಹಿಂಗೆ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ಕಂಡಿರ್ಕನ ತಾತ ಮೆಲ್ಲೆ ಕೋಂಬರೆಗೆ ಬಂದೊ. ಬಂದವೇ "ನೀ ಏನಾರ್ ಏಣಿ ಕಾಲ್ ಕಡೆ ಹೋದ?" ತಾ ಕೇಳ್ದೊ.

"ಇಲ್ಲೆ ಅಲ. ನಾ ಆಗಳೆಂದ ಇಲ್ಲೇ ಒಳೆ ತಾತ. ಯಾಕೆ ಏನಾತ್?"

"ಅಲ್ಲ ನಾ ಹಂಗೆ ಕಿಟಕಿ ಕಡೆ ಮುಖ ಹಾಕಿ ಮಲ್ಗಿದ್ದೆ, ಯಾರೋ ಈ ಕಡೆಂದ ಆಚೆ ಹೋದಂಗೆ ಆತ್. ನಾ ಎಲ್ಲೋ ನೀನೆ ಹೋಗಿರ್ವ ತಾ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದೆ" ತಾ ಹೇಳ್ದೋ. ತಾತ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳ್ಕನ ನನ್ನ ಎದೆ ಒಮ್ಮೆ ಝುಲ್ ತೇಳ್ತ್. ನಂಗೆ ಕಣ್ಣುಗ ಕಂಡಿದ್ರೆ ಕನ್ಸ್‌ಲಿ ಕಂಡತ್ ತ ಇಟ್ಕಣೋ, ಆದರೆ ತಾತಂಗೆ ಯಾರೋ ಹೋದಂಗೆ ಹೆಂಗೆ ಅನ್ಸಿತ್. ಅಂದರೆ ನಾ ಕಣ್ಣ್ ಕಂಡತ್ ತ ಬಾಗಿಲ್ ಕಡೆ ನೋಡ್ದೆ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದವ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದೋ ಅದನ್ನ ತಾತ ನೋಡೊಳೋ. ನಾನೇನಾದರ್ ಹೊರಗೆ ಹೊಗೊಳೆನಾ ತ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದಿದ್ದೋ.

ಆದರೆ ಈಗ ಇರ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ತರಲಿ ಕನ್ಸ್ ಬೀತ? ಇಲ್ಲೆ ಯಾರೋ ನಿಜ ಬಂದ್ ಹೋದೊನೋ, ಹಂಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದ್ ಯಾರ್ ತ? ನನ್ನ ಮನ್ಸ್‌ಗೆ ಕನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೊಳ್ದಂಗೆ ಅದ್ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣ್.

ಆ ಒಂಟಿ ಮನೆಗೆ ಹಗಲೇ ಜನ ಬಾದು ಕಮ್ಮಿ ಅಂತದರ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಅದೂ ಈ ತರ ಹೆಣ್ಣ್ ಬಾದು ಸಾಧ್ಯನೇ ಇಲ್ಲೆ. ಕೆಲ್ಸದ ರಾಜುನ ಮನೇಲಿ ಅವನ ಮಗಳು ಒಬ್ಬಳು ಉಟ್ಟು ಅವಳ್ಯಾಕೆ ಹಂಗೆ ಬಂದದೆ. ಹಂಗೇನಾರ್ ಬಂದ್ ಹೋದ್ರೂ ಅವರ ಕೋಂಬರೆ ಬಾಗಿಲ್ ತಗ್ದರೆ ಇಡೀ ಮನೆಗೇ ಸದ್ದ್ ಕೇಳ್ದೆ. ಬಾಗಿಲ್ ಕುಂಬಾಗಿ ಒಂದು ಮೂಲೆ ಜಾರಿಕಂಡ್ ಉಟ್ಟು. ಹಂಗಾಗಿ ಅವೂ ಅಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನ್ಸಿಕಂಡ್ ನಂಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟ್ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್ಲೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಟಿವಿ ಆಫ್ ಮಾಡಿ ಎದ್ದ್ ಹೋಗಿ ತಾತನ ಕೋಂಬರೆಲಿ ಮಲ್ಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೇ ಅದೇ ಕಣ್ಣ್‌ನ ವಿಚಾರನೇ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ತುಂಬಿಕಂಡಿತ್ತ್.

ಈ ಘಟನೆ ನಡ್ದ್ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಸ ಆ ಕಣ್ಣುಗ ಯಾರ್ದು ತೇಳ್ದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗೆ ಉಳ್ದುಟ್ಟು.

* * * * *

ಹಾವು ಮರಿ

ನನ್ನ ಅಣ್ಣ..! ಅಣ್ಣ ತೇಳ್ರೆ ಸ್ವಂತ ಅಣ್ಣ ಅಲ್ಲ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಂಙ. ಅಂವ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಅತ್ತಿಗೆನ ಮನೆ ತುಂಬ್ಸಿದೋ. ಅತ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಂದ ಇಲ್ಲರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕಂಡ್ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೋ. ಹಿಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಕಳ್ದಂಗೆ ಅತ್ತಿಗೆಲಿ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಗುಣನ ಗುರ್ತಿಸಿದೆ.

ಅದೇನ್‌ತೇಳ್ರೆ ಅವರ ಮನೆ ಸುತ್ತ ಕಟಿಂಗ್ಸ್ ಗಿಡನ ನೆಟ್ಟಿದ್ದೊ. ಅತ್ತಿಗೆ ಅದರ ಹತ್ರ ಹೋಕೇನೇ ಹೆದ್ರಿ ಕಣ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಬಟ್ಟೆ ಒಣ್ಗಿ ಹಾಕಿಕೆ ಹಗ್ಗನ ಸ ಆ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ಸ್ ಬೇಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆನೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದೋ. ಬಟ್ಟೆ ಏನಾದರ್ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನ ಹೆರ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೊ. ಸುಮಾರ್ ಸಲ ನಾ ಇದನ ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳಕುತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ದೆ. ಆದರೆ ಕೇಳಿಕೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದೆ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಕೇಳೇ ಬುಟ್ಟೆ. ಅದ್ಕೆ ಅವು ಏನಿಲ್ಲೆ ತ ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬುಟ್ಟೋ. ನಂಗೆ ಪುನಃ ಕೇಳಿಕೆ ಮನ್ಸಾತ್ಲೆ. ಹಿಂಗೆ ತಿಂಗಗ ಉರುಳಿದೋ. ಆದರೆ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಈ ನಡವಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿಂತತ್ಲೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಒಡನಾಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಾಯ್ಕಿತ್ತ್. ಈ ಸಲ ಧೈರ್ಯ

ಮಾಡಿ ಕೇಳೇ ಬುಟ್ಟೆ.

"ಅಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆ ನೀವ್ಯಾಕೆ ಆ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ಸ್ ಗಿಡಗಳ ಹತ್ರ ಹೋಕೆ ಅಷ್ಟ್ ಹೆದ್ರುರೇ".

"ಇಲ್ಲೆಲ ಹಂಗೆಂತ ಇಲ್ಲೆ".

"ನಾ ಶುರುಂದನೇ ನೋಡ್ತಾ ಒಳೆ ನೀವು ಆ ಗಿಡಗಳ ಹತ್ರ ಹೋಕನ ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟ್ ಹೆದ್ರಿಕಣ್ರೆ?"

"ಅದೂ..!" ತ ರಾಗ ಎಳ್ಕಂಡ್ ಅತ್ತಿಗೆ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ರಹಸ್ಯನ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟೊ. ಅವ್ರರ ಮನೆ ಇದ್ದದ್ ಭಾಗಮಂಡಲದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮಲಿ. ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯೆ ತೋಟ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೋ. ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಆಗ ಹನ್ನೆರಡರ ವಯಸ್ಸು.. ಅವರ ಮನೆಂದ ಗದ್ದೆಮುಟ್ಟ ಹೋಗೊ ದಾರಿಲಿ ಎರಡು ಕಡೆ ಉದ್ದಕೆ ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ಸ್ ಗಿಡಗಳ್ನ ನೆಟ್ಟಿದ್ದೊ.

ನಾಟಿ ಕೆಲ್ಸದ ಸಮಯ. ಅವರ ಅಮ್ಮನು ಅಪ್ಪನೂ ಗದ್ದೆಗೆ ನಾಟಿ ಮಾಡಿಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೋ. ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಅವ್ಕೆಲ್ಲ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋ ಕಾರ್‌ಬಾರ್. ಅಡ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಮುಗ್ಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ್ನ ಕರ್ಯೊಕೆ ತ ಹೇಳಿ ಅತ್ತಿಗೆ ಕುಣ್ಕಂಡ್ ಕುಣ್ಕಂಡ್ ಗದ್ದೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟೋ. ಹಂಗೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಲೆಗಳ್ನ ಎಳ್ದ್‌ಕಂಡ್ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೋ. ಹಂಗೆ ಸಣ್ಣ ಹಗ್ಗ ತರ ಎಂತದೋ ಸಿಕ್ಕಿತ್ ಅದನ್ನ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ತಿರ್ಗಿಸಿಕಂಡ್ ತಿರ್ಗಿಸಿಕಂಡ್ ಗದ್ದೆ ಕಡೆ ಹೋದೊ.

ಅದಾಗಲೇ ನಾಟಿ ಕಲ್ಲು ಗದ್ದೆ ದಾಟಿ ಪುಣಿ ಗದ್ದೆಗೆ ಇಳ್ದಾಗಿತ್ತ್. ಹಂಗೆ ಹಗ್ಗನ ತಿರ್ಗಿಸಿಕಂಡ್ ಲಂಗ ಕೆರ್ಸಾಗದಂಗೆ ಎತ್ತಿಕಂಡ್ ಪುಣಿ ಗದ್ದೆ ಕಡೆ ಹೋದೋ. ಅಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ಕಂಡ್

"ಅಮ್ಮಾ ಅಡ್ಗೆ ಆವ್ಸು ಬೇಗ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಾ, ನಂಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಸಿತಾ ಉಟ್ಟು" ತಾ ಹೇಳ್ದೋ

"ಬಂದೆ ಇರ್ಸೆ, ಇನ್ನ್ ಇಷ್ಟೇ ಬಾಕಿ ಇರ್ದು ಒಂದು ಘಳಿಗೆಗೆ ಆಗೋದೆ"

ತ ಹೇಳಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡ್ದೊ. ಇವಳ್ನ ಕಂಡ ಅಮ್ಮನ ಕಣ್ಣ್‌ಲಿ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಸುರು ಆತ್.

"ಯಾಕಮ್ಮ ಹಂಗೆ ಹೆದ್ರಿಕಂಡ್ ನೋಡ್ತಾ ಒಳ, ಏನಾತ್?"

ಅಮ್ಮ ಸದ್ದ್ ಮಾಡದೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಕೈ ಕಡೆ ಬೆರಳ್ ಮಾಡಿ ತೋರ್ಸಿದೋ. ಏನಪ್ಪ ತಾ ನೋಡ್ರೆ ಕೈಲಿ ಇದ್ದದ್ದ್ ಹಗ್ಗ ಅಲ್ಲ, ಹಾವು ಮರಿ.

ಹಾವುಗಳ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯ ಕೊಂಡಿ ಬಾಳ ನಾಜೂಕು ಹಾವನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಹಿಡ್ದ್ ತಿರ್ಗಿಸಿರೆ ಅದ್ಕೆ ಬಲ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಆಗಿ ಬಿದ್ಕಂಡದೆ. ಅಂತದರ್ಲಿ ಮನೆಂದ ಗದ್ದೆ ಮುಟ್ಟ ಅದನ್ನ ಗಾಳಿಸಿ ಹಾರ್ಸಿಕಂಡ್ ಬಂದದ್ಕೆ ಏನೋ ಅದ್ ಒಂಚೂರು ಮಸುಕದೆ ಸತ್ತಂಗೆ ಇತ್ತ್.

ಎಷ್ಟೇ ಆದ್ರು ಹಾವು ಹಾವು ತಾನೇ. ಅತ್ತಿಗೆ ಅದ್ನ ನೋಡ್ದೇ ತಡ ಹೆದರಿ ಕಿರ್ಚಿಕಂಡ್ ಅದನ್ನ ದೂರಕೆ ಬಿಸಾಕಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಒಂದೇ ಉಸುರಿಗೆ ಓಟ ಕಿತ್ತೋ. ಒಂದು ವಾರ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲೆ ಗಡ.

ಅಂದ್‌ಂದ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಂಗ್ಸ್ ಇಂತ ಗಿಡಗಳ ನೋಡ್ರೆ ಈ ಹಾವುನ ಹಿಡ್ದ ಘಟನೆನೇ ನೆನ್ಪಾದೆ ಗಡ.

* * * * *

ಕನಸುಗಾರ

ಸುಮಾರ್ ವರ್ಸದ ಹಿಂದಿನ ಮಾತ್. ಆಗ ಇಂದ್‌ನಂಗೆ ಮೊಬೈಲ್, ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ಗ ಇತ್ಲೆ. ಹಂಗೆನೆ ತರಾವರಿ ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್‌ಗ ಸ ಇತ್ಲೆ. ಹಂಗೆ ಏನಾದ್ರ್ ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಕು ತೇಳ್ರೆ ಹತ್ರದ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಕ್ಕೇ ಹೋಕಿತ್. ಆಗಿನ ಕಾಲಕೆ ಆ ಊರ್‌ಲಿ ಇದ್ದದ್ ಒಂದೇ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರ.

ಅದ್ ರವಿಚಂದ್ರನ್ ನ ಕನಸುಗಾರ ಚಲನಚಿತ್ರ ಬಂದ ಶುರು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಶೋಭ ಆಂಟಿ, ಅವರ ಮಕ್ಕ ಮತ್ತೆ ಲೀಲಮ್ಮ ಆಂಟಿ, ಅವರ ಮಕ್ಕ ಆ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಕು ತಾ ಮಾಡ್ದೊ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಸ ಬಾಕೆ ಹೇಳ್ದೊ. ಹೆಂಗೊ ಮನೆಲಿ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಖರ್ಚಿಗೆ ತ ಹಂಞ ದುಡ್ಡು ಸ ಕೇಳಿಕಂಡೆ. ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹೊಟ್ಟೊ. ಮನೆಂದ ನಡಿಗೆ ದೂರಲಿ ಇದ್ದ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಕ್ಕೆ ನಡ್ಕಂಡೇ ಹೋಗಿ ತಲ್ಪಿದೊ. ಅದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಬಾಳಷ್ಟು ಸೇರಿದ್ದೋ. ದೊಡ್ಡ ಸಾಲೇ ಇತ್. ಶೋಭ ಆಂಟಿ ಮಜ ಹೆಂಗೋ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವ್ಕೂ ಟಿಕೆಟ್ ತಾತ್. ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಬಾಲ್ಕನಿಲಿ ಕುದ್ದೊ. ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡಿಕಾದ್, ಪಾನ್ ಗುಟ್ಕ ತಿಂದ್ ಬಾಯಿ

ಸುಟ್ಟವನ ಚಿತ್ರ ಹಂಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಜಾಹಿರಾತ್‌ಗ ಬರ್ತಾ ಇತ್. ನಾವೆಲ್ಲ ಕಾತರಂದ ಸಿನಿಮಾ ಶುರು ಆದ್‌ನ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಅದರ್‌ಲ್ಲೂ ಶೋಭ ಆಂಟಿ, ಕೈ ಕೈ ಹಿಸ್ಕಿಕಂಡ್ ಸಿನಿಮಾ ಸುರು ಆದರ್‍ನೇ ಎದುರು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಯಾಕೆ ತೇಳ್ರೆ ಅವು ರವಿಚಂದ್ರನ್‌ನ ದೊಡ್ಡ ಅಭಿಮಾನಿ. ಅವು ರವಿಚಂದ್ರನ್‌ನ ಯಾವ್ದೇ ಸಿನಿಮಾಬಂದರೂ ತಪ್ಪದೇ ಬಂದು ನೋಡುವೆ.

ಸಿನಿಮಾ ಸುರು ಆಕೆ ಆತ್ ಎಲ್ಲ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ್ ನೆಟ್ಟ್ ಕುದ್ದೋ. ಯಾಕೋ ಕನ್ನಡ ಟೈಟಲ್‌ಗ ಬರದೇ ತೆಲುಗು ಲಿ ಬಾಕೆ ಸುರು ಆತ್. ಚಿರಂಜೀವಿಯ 'ಡ್ಯಾಡಿ' ಚಿತ್ರದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನ ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಬಹುಶಃ ಅದ್ ಮುಂದೆ ಬರೋ ಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ತೋರಿಸ್ತಾ ಒಳೋತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ದೊ. ಹೊರಗೆ ಅದರ ಬಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರ ನೋಡ್ದ ನೆನ್ಪಾತ್.

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ರೆ ಅದೇ ಚಿತ್ರ ಬರ್ತಾ ಉಟ್ಟು ಕನಸುಗಾರ ಎಲ್ಲಿ ಹೋತ್? ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದರೂ ಕನಸುಗಾರನ ಸುದ್ದಿನೇ ಇಲ್ಲೆ. ಅದೇ ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರ ಮುಂದುವರಿತಾ ಇತ್. ಇದೇನಪ್ಪ ಹಿಂಗೆ ಇದ್ಯಾಕೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಏನಾತ್. ಹಂಗೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಯಿಸಿದೊ. ಕನ್ನಡದವು ತೇಳಂಗೆ ಯಾರೂ ಕಾಂಬತಿತ್ಲೆ. ನಮ್ಗೆ ಯಾಕೋ ಅನುಮಾನ ಶುರು ಆತ್. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಲ್ಲ ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರ ಇರ್ದು ತಾ. ಏನ್ ಮಾಡ್ದು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಾವ್ಟು ವಾಪಸ್ ಹೋಕೆ ಸ ಆಲೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಲೀಲಮ್ಮ ಆಂಟಿ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಕೊಟ್ಟೋ ಹೆಂಗೂ ಸುತ್ತ ಇರವು ತೆಲುಗುನವು ಅವ್ಕೆ ಚಿತ್ರ ಲಾಯ್ಕ ಅರ್ಥ ಆದೆ. ಅವು ಹೆಂಗೆ ರಿಯಾಕ್ಟ್ ಮಾಡುವೆ ನಾವು ಸ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ನೋ ಅವು ನಕ್ಕರೆ ನಾವ್ ಸ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಗಾಡ್ನೋ, ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬಾಲೆ ತ. ಎಲ್ಲವ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆತ್. ಒಂದು ಚಿತ್ರನ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಂದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಹಾವ ಭಾವಂದ ಕೂಡ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕಣಕ್‌ತ ಅಂದೇ ಗೊತ್ತಾದ್. ಅಂತೂ ಸಿನಿಮಾ ಲಾಯ್ಕಿತ್. ವಿಷಯ ಏನು ತೇಳ್ರೆ ಕನಸುಗಾರ ಸಿನಿಮಾ ಇದ್ದದ್ ಹೊತ್ತಾರೆ ಹಂಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಹಂಗೆ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಇದ್ದದ್ ತೆಲುಗು ಸಿನಿಮಾ. ಆದರೂ ಕನಸುಗಾರನ ಕನ್ಸ್ ಕಂಡ ನಾವ್ಗೆ ಅದ್ ಕಡೆಗೂ ಕನಸಾಗೇ ಉಳ್ತ್.

* * * * *

ಅಯೇ ಅಯ ಮತ್ರ್ ಭವಾನ್

ಕಾಲೇಜ್ ನ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗ್ದಂಗೆ ಒಂದ್ ವಾರ ರಜೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೋ. ಎಲ್ಲವೂ ರಜೆಲಿ ಏನೇನ್ ಮಾಡ್ದುತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಅವರವರ ಊರ್ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟ್ವೊ. ನಾ ಸ ಹೊರ್ಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೇಷ್ಟ್ರ ಕರೆ ಬಾತ್.

"ಏನಪ್ಪಾ ಊರಿಗೆ ಹೊರ್ಟ?"

"ಹಂ ಸಾರ್ ಹೊರ್ಡತಾ ಒಳೆ".

"ನಿಂಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಟ್ಟನೆ ಆತ". ತ ಹೇಳ್ದೊ.

ಇದೆಂತಪ್ಪಾ ನೆಮ್ಮದಿಲಿ ಊರ್ಗೆ ಹೋಕೆ ಸ ಬುಡ್ಲೆ ಅಲ ತ ಅನ್ನಿತ್.

"ಹಾಂ, ಹೇಳಿ ಸರ್ ಏನಾಕಾಯ್ತ್".

"ನೀ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಬಂದಿಯ? ಹೇಳ್ನೆ" ತ ಹೇಳಿ ಫೋನ್ ಇಸಿದೊ.

ನ ಮನ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಕಾಲೇಜ್ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟೆ, ಮನ್ಸ್ ಇಡೀ ಅದೇ, ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಬಾಕೆ ಹೇಳ್ದೋ, ಏನಿರ್ದು? ಹಿಂಗೆ ಹಲವಾರ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗ ಹುಟ್ಟಿಕಣ್ತ್. ಅವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೇಷ್ಟ್ರು, ನಾ ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಹಿಂಗಿರ್ಕನ

ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಆದ್ ಯಕ್ಷಗಾನ ತಾಳಮದ್ದಳೆಲಿ. ಅವು ಯಕ್ಷಗಾನಲಿ ವಿದ್ವತ್‌ನ ಪಡ್ಕಂಡಂತವು. ನಾನ್ ಸ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿಂದ ಎಲ್ಲಾರ್ ಆಟ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲೆ ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಇದ್ದರೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಒಡನಾಟ ಶುರು ಆದ್. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಕರ್ದದ್ ತೇಳ್ದು ನಂಗೆ ಅರ್ಥ ಆತ್ಲೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೋಂಬರೆ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ ಅವು ಒಂದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಒಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ. ನಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತ್ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಕಡೆಗೂ ಅವರ ಕಣ್ಣ್ ಪುಸ್ತಕ ಬುಟ್ಟ್ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿತ್.

"ಓಹ್ ಬಂದ ಬಾ ಬಾ ಕುದ್ಕ" ತ ಎದುರಿಗುದ್ದ ಕುರ್ಚಿ ಕಡೆ ಕೈ ಮಾಡ್ದೊ.

"ನೋಡಪ್ಪ, ಸಾರಿ ಊರಿಗೆ ಹೊರ್ಟವ್ನ ಕರ್ಸಿದಕೆ".

"ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲೆ ಹೇಳಿ ಸಾರ್".

"ವಿಷಯ ಎಂತತೇಳ್ರೆ ರಜ ಮುಗ್ದಂಗೆ ಕುಂದಾಪುರಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಉತ್ಸವ ಉಟ್ಟು ಅದ್ಕೆ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಜನ ಬೇಕಿತ್ತ್. ಹೆಂಗೂ ನಿಂಗೆ ನಾಟಕಗಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಉಟ್ಟಲ ಹಂಗೆ ನೀನೆ ಬರಕು ತ ಹೇಳಿಕೆ ಕರ್ಸಿದ್".

ಇದ್ನ ಕೇಳ್ದಂಗೆ ನಂಗೂ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಖುಷಿ ಆತ್. ಆದರೆ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಇತ್ತ್. ಅದೇನ್ ತೇಳ್ರೆ ನಂಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬರ್‍ತಾ ಇತ್ಲೆ. ಅದ್ನೇ ಅವ್ಕೆ ಸ ಹೇಳ್ದೆ.

"ಸರ್, ನೀವು ಈ ಅವಕಾಶನ ನಂಗೇ ಕೊಟ್ಟದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ.. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ... ನಂಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಓದಿಕೆ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಬಾಲೆ".

ಇದ್ನ ಕೇಳ್ದಂಗೆ ಅವ್ಕಾ ಸ ಮುಖ ಸಪ್ಪೆ ಆತ್. ಕಡೆಗೆ ಏನೋ ಹೊಳ್ದವರಂಗೆ ಹಾಂ.. ನಿಂಗೆ ಹಿಂದಿ ಬಂದದೆ ಅಲ ತ ಕೇಳ್ದೊ".

"ಹುಂ ಬಂದದೆ ಸಾರ್". ತ ಹೇಳ್ದೆ.

ಈಗ ಅವರ ಮುಖ ಅರಳಿತ್.

"ಅಂದರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತನ ಸ ಲಾಯ್ಕ ಓದಕ್" ತ ಹೇಳಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕನ ತೆಗ್ದ್, ಅದರ್ಲಿ ಧೂತ ಘಟೋತ್ಕಚ ತೇಳೋ ಒಂದು ಕಥಾ ಭಾಗನ ತೆಗ್ದ್ ಕೊಟ್ಟೊ.

"ನೋಡು ಇಷ್ಟೆ ಇರ್ದು ಇದ್ನ ಲಾಯ್ಕ ಬಾಯಿಪಾಟ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಾ" ತ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಸಿದೊ.

ನಂಗಂತು ಖುಷಿನೋ ಖುಷಿ. ಒಂದು, ಇಷ್ಟ್ ಸುಲಭಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಕಲ್ತೆ ತ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೈ ತಪ್ಪಿತ್ಲೆತ.

"ಕಲ್ತ್‌ಕಂಡ್ ಬನ್ನೆ ಸರ್" ತ ಹೇಳಿ ಹೊರ್ಟೆ.

ಮನೆಗೆ ತಲ್ಪಿಕೆ ಮುಟ್ಟ ಬಸ್ ಲಿ ಅದನ್ನ ಓದಿಕಂಡೇ ಇದ್ದೆ. ಅವು ಹೇಳ್ದಂಗೆ ಹಿಂದಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಏನೇನ್ ಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲ.

ಆ ಏಕಾಂಕ ಭಾಸ ಮಹಾಕವಿ ಬರ್ದದ್. ಅದರ ಶುರು ಹಿಂಗೆ ಆದೆ 'ಅಯೇ ಮತ್ರ್ ಭವಾನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಃ ಅನಾರ್ಯ ಶತಸ್ಯೋತ್ಪಾದಕ'. ಮಹಾಭಾರತಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಹತ್ರ ಘಟೋತ್ಕಚ ಧೂತ ಆಗಿ ಬರೋ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅದ್. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡುವಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯೇ ನನ್ನ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯದ ಕಥಾವಸ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಇಲ್ಲದ್ರಿಂದ ಕಥೆನ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೋ. ನಂಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತನ ಓದಿಕೆ ಆತ್. ಆದರೆ ಎಂತಸ ಅರ್ಥ ಆತ್ಲೆ. ಈಗ ನಾನ್ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಏನ್ ಮಾಡಿಕೆ ಸ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ, ಆಗ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳ್ತ್. ನಂದೇ ಅರ್ಥಲಿ ಅದನ ಓದಿ ಬಾಯಿ ಪಾಠ ಮಾಡ್ದೆ . ಮನೆಯವ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಓದದಂವ ಇದ್ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಭಂಗ ಬಿದ್ದ್ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು ತ. ಅಂತೂ ರಜೆ ಮುಗ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದೆ. ನಾಳೆ ಜಂಬರ ತೇಳ್ಕನ ಇಂದು ಅವು ಬಾಕೆ ಹೇಳ್ದೊ. ಅವ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನ ಮಾಡಿ ತೋರಸ್ಕಾಯ್ತ್ ಗಡ.

ಪುನಃ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅವು ಅದಾಗಲೇ ಬಂದು ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

"ಬಾಪ್ಪ ಬಾ, ಎಲ್ಲ ಲಾಯ್ಕ ಕಲ್ತೊಳ ಅಲ?"

"ಹಾಂ ಸರ್" ತ ಉತ್ಸಾಹಂದೆ ಹೇಳ್ದೆ.

"ಮಾಡು ಒಮ್ಮೆ" ತ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಲಿ ಕುದ್ದೊ.

ನಾ ಹೋಗಿ 'ಅಯೇ ಮತ್ರ್ ಭವಾನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಃ ಅನಾರ್ಯ ಶತಸ್ಯೋತ್ಪಾದಕ' ತ ಹೊಗಳುವ ಧಾಟಿಲಿ ಶುರು ಮಾಡಿ. ನಾ ಕಲ್ತದ್ದನ್ನ ನನಗೆ

ಅನಿಸಿದ ಅರ್ಥಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗ್ಸಿದೆ. ಖುಷಿಲಿ ಅವರ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿರೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ.

ಯಾಕಪ್ಪ ಏನಾತ್ ಎಲ್ಲಾರ್ ತಪ್ಪಿತ? ಕಲ್ತದ್ದನ್ನ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಂಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡೊಳೆ ಅಲ ಮತ್ತೆಂತಾತ್. ನಾನ್ ಏನ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಂಗೆ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡಿಕಂಡ್ ನಿಂತೆ. ಅವು ಬಂದವೆ ನನ್ನ ಸೀದಾ ಪಕ್ಕದ ಕೋಂಬರೆಗೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೋ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುದ್ರಿಸಿ ಇಡೀ ಕಥೆನ ನನ್ನೊಬ್ಬಂಗೆ ಅರ್ಥಸಹಿತ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳ್ದೋ.

'ಅಯೇ ಮತ್ರ್ ಭವಾನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಃ ಅನಾರ್ಯ ಶತಸ್ಯೋತ್ಪಾದಕ' ತೇಳ್ರೇ ನೂರು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆಯೇ ಎಂದು ಜರೆಯುತ್ತಾ ಕೌರವರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ್ನ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಯುದ್ಧದ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದೆ. ನಾನ್ ಅರ್ಥನ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡ್ಕಂಡದಕ್ಕೆ ತಲೆ ತಗ್ಸಿ ಕುದ್ದಿದ್ದೆ. ಅವು ಬಂದ್ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ನೀನ್ ಮಾಡಿಯ ಇನ್ನು ಸಮಯ ಉಟ್ಟು ತ ಹೇಳಿ ಹೋದೊ. ನಂಗೆ ಆಗ ಧೈರ್ಯ ಬಾತ್. ಕಥೆನ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹಂಗೆ ರಂಗಭೂಮಿ ಅನುಭವ ಇದ್ದದರಂದ ಹೆಚ್ಚೇನ್ ಕಷ್ಟ ಆತ್ಲೆ. ಮಾರನೆ ದಿನ ಹೊಸ ಅರ್ಥದೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಸ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋದೆ. ಚಾಚು ತಪ್ಪದೆ ಅವು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಥದಂತೆ ಏಕಾಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ಮಾಡ್ದೆ. ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ ಬಾತ್. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ದಾರಿಲಿ ನಡ್ದ್ ಯಶಸ್ ಪಡ್ದದ್ನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ರೆ ಈಗಲೂ ಖುಷಿ ಆದೆ. ಕಾಲೇಜ್ ದಿನಗಳ ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳ್ಲಿ ಇದ್ ಸ ಒಂದು.

* * * * *

ಲಾಸ್ಟ್ ಬಾಲ್ ರಾಮು

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷನಂಗೆ ಆ ವರ್ಷ ಸ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಗೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಊರ್ಲಿ ಆಗಲೇ ರಿನು, ಭವಿ ಅವರವರ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೋ. ಇಡೀ ವರ್ಷಲಿ ನಾವು ಮೂರು ಜನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರ್ದು ಈ ಹೊತ್ತ್‌ಲೇ. ರಜೆ ಮುಗಿಯೋ ವರೆಗೂ ಊರು ಸುತ್ತಿ, ಕಾಡು ಅಲ್ದ್, ಹೊಳೆಲಿ ಈಜಿ, ಟಿಮ್ಮಿನ ತೋಟಲಿ ಕಬ್ಬು ಕದ್ದು ತಿನ್ನದೇ ಹೋದರೆ ಸಮಾಧಾನನೇ ಇರ್ದುಲೆ. ಬೆಳ್ಗ್ಗಿಂದ ಹಿಂಗೆ ಆದರೆ, ಕತ್ತಲೆ ಆಕನ ಊರ್ನ ಎಲ್ಲ ಹೈದಗ ಹೊಳೆ ಕರೆಲಿ ಸೇರಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಕುಟುಂಬಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆವ ಪಂದ್ಯಾಟಗಳಿಗೆ ಆ ಗದ್ದೆಲೇ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್. ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸಗಳ್ನ ಮುಗ್ಸಿ ಬಂದ್ ಸೇರಿ ಆಡಿ ಕತ್ತಲೆ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದಂಗೆ ಮನೆ ಸೇರ್ದು ರೂಢಿ. ಇಲ್ಲರೆ ಅಲ್ಲೇ ಕೊಳ್ಳಿ ಸೇರ್ಸಿ ಕಿಚ್ಚಿ ಮಾಡಿ ಬಿಸಿ ಕಾಯ್ಸಿಕಂಡ್ ವರ್ಷಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನಲಿ ನಡ್ದ ಸಿಹಿ ಕಹಿ ಘಟನೆಗಳ್ನ ಹಂಚಿ ಕಣ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಹಿಂಗೆ ನಮ್ಮ ರಜಾ ದಿನಗ ಕಳಿತಾ ಇತ್ತ್.

ಒಂದು ದಿನ ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಆಡ್ತಾ ಇರ್ಕನ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನ 'ಲಾಸ್ಟ್ ಬಾಲ್ ರಾಮು' ತ ಕರಿತಾ ಇದ್ದೋ.

ಇದೆಂತ ಹಿಂಗೆ ಕರ್ದವೆ? ಕೇಳಿಕೆ ಸ ಲಾಯ್ಕುಟ್ಟು, ಹಂಗೆನೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಏನಾದ್ರ್ ಒಂದು ಕಥೆ ಇರ್ದು ತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ದೆ.

ಲಾಸ್ಟ್ ಬಾಲ್ ತೇಳ್ರೆ ಯಾವ್ದಾದರ್ ಪಂದ್ಯಲಿ ಕೊನೇ ಎಸೆತಕ್ಕೆ ಪಂದ್ಯದ ಗತಿನ ತಿರ್ಗಿಸಿರ್ದು ಅದ್ಕೆ ಕಂಡದೆ. ಆದ್ರೆ ಅವೆಲ್ಲ ಕರ್ಯದು ನೋಡ್ರೆ

ಹೊಗಳೋ ಧಾಟಿಲಿ ಇದ್ದಂಗೆ ಇತ್ಲೆ.

ಪುನಃ ಪುನಃ ಹಂಗೆ ಹಂಗಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ನಾವ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಿತ್ ಎಂತ ಇರ್ದು ತಾ ಕೇಳಕುತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ದೋ. ಆದ್ರೆ ದೊಡ್ಡವರ ವಿಚಾರ ಯಾಕೆ ತಾ ಸುಮ್ಮನಾದೋ. ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ವಿಚಾರ ಹಂಗೇ ಇತ್ತ್.

ಆ ದಿನದ ಆಟ ಮುಗ್ದ್ ಎಲ್ಲವೂ ಹರ್ಬಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿರ್ಕನ ಕೇಳ್ನೋ ತಾ ಇನ್ನೇನು ಬಾಯಿ ತೆಗ್ಯಕು ಅಷ್ಟರ್ಲಿ ರಾಜೇಶ್ ಆ ವಿಷಯನ ಎತ್ತಿತ್. ರಾಜೇಶ್ ದೂರದ ಪಂಜಾಬ್‌ಲಿ ಸೇನೆಲಿ ಇರಂವ. ಹಂಗೆ ಅವಂಗೆ ಸ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಇತ್ತ್.

ಎಲ್ಲವೂ ಒಮ್ಮೆ ರಾಮುನ ನೋಡಿ ಗೊಳ್ಳ್‌ತ ನಗಾಡ್ದೋ. ರಾಮುನ ಮುಖ ಹುಳ್ಳಂಗೆ ಆತ್. ಅವನ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಳೆ ಕರೆ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಸಿಗರೇಟ್ ಹೊಗೆ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ಕುದ್ದತ್.

ಮಂಜು ಲಾಸ್ಟ್ ಬಾಲ್ ರಾಮು ಕಥೆನ ಹೇಳಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್. ಅದ್ ಕಳ್ದ ವರ್ಷದ ಕಥೆ. ಹಿಂಗೆ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಗೌಡ ಕಪ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿ ಆಡಿಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೊ. ರಾಮುನ ಮನೆಯ ತಂಡ ಸಾಧಾರಣ ತಂಡ ಆಗಿತ್ತ್. ಆದರೂ ಆ ವರ್ಷ ಲಾಯ್ಕ ಆಡಿ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ತಂಡಗಳ ಸೋಲಿಸಿ ಉಪಾಂತ್ಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲ್ಪಿದ್ದೋ.

ಎಲ್ಲವೂ ಭಾರಿ ಖುಷಿಲಿ ಇದ್ದೋ. ಇನ್ನೇನು ಒಂದು ಪಂದ್ಯ ಗೆದ್ದರೆ ಫೈನಲ್.. ಗೆದ್ದರೂ ಸೋತರೂ ಒಂದು ಹೆಸ್ರ್ ಇರ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಉಪಾಂತ್ಯ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದೋ. ಎದುರಾಳಿ ತಂಡ ಸ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಂಡ ಏನಾಗಿತ್ಲೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದಂತ ತಂಡ. ಆದರೆ ಆಗ ಇದ್ದ ಆಟಗಾರರ ದಂಡೇನು ಇತ್ಲೆ.

ಹಿಂಗೆ ಪಂದ್ಯ ಶುರು ಆತ್. ಟಾಸ್‌ನ ಗೆದ್ದ ರಾಮುನ ತಂಡ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ತಕಂಡ್ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮೊತ್ತನ ಸೇರ್ಸಿತ್. ಹಾಂ ಹೇಳಿಕೆ ಮರ್ತೋತ್.. ಎಲ್ಲ ಪಂದ್ಯಲೂ ರಾಮುನ ಕೊಡುಗೆ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲೆ ಬೌಲಿಂಗ್ ಲಿ ಆದ್ರೂ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತ್.

ಹಂಗೆ ಎದುರಾಳಿ ತಂಡ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಾತ್. ಇವು ಸೇರ್ಸಿದ ಮೊತ್ತ ಎದುರಾಳಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ಮೊತ್ತನೇ. ಆದರೂ ಹೊಸ ತಂಡದ ಧಾಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಪರ್ದಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೋ. ಎದುರಾಳಿ ತಂಡಕ್ಕೇ ಗೆಲುವು ತಾ ಇದ್ದದ್ ಯಾಕೋ ರಾಮುನ ತಂಡಕ್ಕೆ ಒಲಿವಂಗೆ ಇತ್ತ್.

ಕಡೇ ಓವರ್‌ನ ಹಾಕಿಕೆ ಜಯಂತ ಬಾತ್. ಅಂವ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಎಸೆತಗಾರ. ಎದುರಾಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದದ್ 9 ಓಟಗ. ಮೊದಲನೆ ಎಸೆತ ಚುಕ್ಕಿ. ಎರಡನೆ ಎಸೆತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಓಟ. ನಮ್ಮ ರಾಮು ಶಾರ್ಟ್ ಲೆಗ್ ತೇಳ್ರೆ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್ಮನ್ ಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತ್ಕಂಡ್ ಜಯಂತನ ಹುರಿದುಂಬಿಸ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ಇನ್ನು ಬೇಕಾದ್ ನಾಲ್ಕು ಎಸೆತಕ್ಕೆ 8 ಓಟಗ ಮಾತ್ರ. ಆದರೂ ಕಷ್ಟ ಇತ್ತ್. ಲಾಯ್ಕ ಆಡೋ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್‌ಗ ಔಟಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ. ಆದರೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ.

ಮೂರನೆ ಎಸೆತ ಚುಕ್ಕಿ ಎಸೆತ. ಎರಡೂ ತಂಡದವ್ಕೆ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ನಾಲ್ಕನೆ ಎಸೆತಕ್ಕೆ 2 ಓಟ ಓಡ್ದೋ. ಇನ್ನು 6 ರನ್. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಸಿ, ಎಲ್ಲಾರ್ ಸಮಾ ಬ್ಯಾಟ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಮುಗ್ತ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಆದ್ರೆ 5ನೇ ಎಸೆತಲಿ ಹಂಗೆ ಆಗದೆ 2 ರನ್ ಓಡ್ದೊ. ಇನ್ನ್ ಒಂದು ಎಸೆತಲಿ ಬೇಕಾದ್ 4 ರನ್..

ಇನ್ನು ಸ ಎದುರಾಳಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇತ್ತ್... ಜಯಂತ ಓಡಿ ಬಂದ್ ಚೆಂಡ್ ಹಾಕಿತ್. ಬೀಸಿ ಹೋಡ್ಯಕೆ ನೋಡ್ದ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಬ್ಯಾಟ್‌ನ ಕೊಡಿಗೆ ತಾಗಿ ಚೆಂಡು ರಾಮುನ ಹತ್ರ ಉರ್ಳಿಕಂಡ್ ಹೋತ್.

ಎಲ್ಲವೂ ಗೆದ್ದ ಖುಷಿಲಿ ಜಯಂತ ತಬ್ಬಿಕೆ ಓಡ್ದೋ, ಗೂಟ ರಕ್ಷಕ ಸ. ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್‌ಗ ಸ ಮಿಂಚಿನ ಕುದುರೆ ಹಂಗೆ ಓಡಿಕೆ ನಿಂತಿದ್ದವು ಚೆಂಡು ರಾಮುನ ಕೈ ಸೇರ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಅರ್ದಲೇ ನಿಂತೋ..

ರಾಮುನ ತಂಡದವರ ಬೊಬ್ಬೆ ಮುಗಿಲ್ ಮುಟ್ಟಿತ್. ಈ ನಮ್ಮ ರಾಮುಗೆ ಏನ್ ಅನ್ಸಿತೋ ಗೊತ್ಲೆ. ಪಿಚ್ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್‌ನ ನೋಡಿ ರನ್ ಔಟ್ ಮಾಡಕು ಅನ್ಸಿ ಚೆಂಡ್‌ದ ಸ್ಟ್ರೈಕರ್ ಕಡೆಗೆ ಬಿಸಾಡ್ತ್. ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ರೂ ಆಗ್ತಿತ್ತೇನೋ..

ಗೆದ್ದು ಬುಟ್ಟೋ ತೇಳೋ ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಿಸಾಡ್ತ್. ಅಂದ್ ಅವನ ದಿನ ಸರಿ ಇತ್ಲೆ. ಚೆಂಡ್ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ ಬೌಂಡರಿ ಕಡೆ ಓಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್. ಗೂಟ ರಕ್ಷಕ ಸೇರ್ದಂಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಜಯಂತನ ಅಭಿನಂದಿಸುದರ್ಲಿ ಇದ್ದೋ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮುನ ಕಿತಾಪತಿಂದ ಚೆಂಡು ಬೌಂಡರಿ ಗೆರೆ ದಾಟಿತ್. ಎದುರಾಳಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಗೆಲ್ಲಿಕೆ ಬೇಕಾದ 4 ರನ್ ಪುಕ್ಕಟೆ ಆಗಿ ಬಾತ್.

ಕೈಗೆ ಬಂದ ಗೆಲುವನ್ನ ಬಿಸಾಡಿ ರಾಮು ಹಾಳ್ ಮಾಡ್ತ್. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶುರು ಆತ್ ಈ ಲಾಸ್ಟ್ ಬಾಲ್ ರಾಮು ತ ಅವಂಗೆ ಅಡ್ಡ ಹೆಸ್ರ್

ಕುಳ್ಳ

ಕೆಲವ್ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಮನೆ ಕಟ್ಟ್‌ಕಾಕನ ರಾಮಾಚಾರಿ ತೇಳಂವ ಆಚಾರಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿತ್. ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳ್ಳ ತೇಳಂವ ಒಬ್ಬ ಹೈದ ಇತ್ತ್. ಅಂವ ಹೆಸ್ರ್‌ಗೆ ತಕ್ಕಂಗೆ ಕುಳ್ಳನೆ, ಆದರೆ ಅವನ ಬಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಉದ್ದ. ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಬೇಡದ ಪದಗಳೇ ಬರ್ತಿದ್ದದ್.

ಯಾರಾರ್ ಎನಾರ್ ಹೇಳ್ರೆ "ಬುಡಿ ಸಾ.. ಏನ್ ಮಾತಾಡಿ ಯಾವ ಸೂ..... ಗೆ ಏನಾಗ್ಬೇಕು" ತೇಳ್ತಿತ್. ಅವಂಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾತ್. ಯಾರ್ ಸ ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಕೆ ಹೋಗಿತ್ಲೆ.

ಆಗ ನಾ ಇನ್ನ್ ಸಣ್ಣವ, ನಂಗೆ ಅಂತ ಪದಗಳ ಪರಿಚಯ ಇತ್ಲೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಆದದ್ದ್ ಅವನ್ದನೇ ತ ಹೇಳಕ್. ದೊಡ್ಡವ್ ಚಿಕ್ಕವ್ ತ ನೊಡದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ ಹೇಳ್ದೇ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಕಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಕೊಡಕು ತ ಅನ್ನಿರು ದೊಡ್ಡವೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಕನ ನಾ ಯಾಕೆ ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಕು ತ ಸುಮ್ಮನಾಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಹಿಂಗೆ ದಿನ ಕಳ್ತ್, ತಿಂಗ ಕಳ್ತ್, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ಬಾತ್. ರಾಮಾಚಾರಿ ಮನೆಲಿ ಗೌಜಿಲಿ ಹಬ್ಬ ಮಾಡುವೆ.

ಎಲ್ಲವ್ರ್ನ ಊಟಕೆ ಕರ್ದಿತ್. ನಮ್ಮ ಕುಳ್ಳ ಸ ಇತ್. ಕೇರಿಯ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿಕಂಡ್ ಪಟಾಕಿ ಹೊಟ್ಟಿಸಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೊ. ಆಗ ಇಂದ್ನಂಗೆ ತರಾವರಿ ಪಟಾಗಿಗ ಇತ್ಲೆ. ರೀಲು ಪಟಾಕಿನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಚೂರು ಮಾಡಿ ಚೆಡ್ಡಿ ಜೇಬ್‌ಲಿ ಇಸಿಕಂಡ್, ಅದನ ಕಲ್ಲ್‌ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ಹೊಟ್ಟಿಸಿ ಆಟ ಆಡ್ತ ಇದ್ದೊ.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಊಟಕೆ ಕರೆ ಬಾತ್. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕ ಕುಷಿಲಿ ಕುಣ್ಕಂಡ್ ಹೋದೊ. ಹೊರಗೆ ಇಟ್ಟ ಮಡಿಕೆ ನೀರ್ಲಿ ಕೈ ತೊಳ್ದ್ ಸಾಲ್‌ಲಿ ಕುದ್ದೊ. ನಮ್ಮ ಕುಳ್ಳ ಸ ಅಲ್ಲೆ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ಕುದ್ದಿತ್. ಅವಂಗೆ ಏನನ್ಸಿತೋ ಗೊತ್ಲೆ ಚೆಂಡಿ ಕೈಲಿ ಚೆಡ್ಡಿ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿತ್ ಆಗ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಟಾಕಿ ಚೂರು ಕೈಗೆ ಅಂಟಿತ್, ಆಂವ ಅದನ ಗಮನಿಸಿತ್ಲೆ. ತಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಳಿಗೆ ಬಂದ್ ಬಿದ್ದಂಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಬಾಯಿಗೆ ಇಸಿತ್ ನೋಡಿ.

ಢಂ!!!!!!!!

ಎಡ ದವಡೆಲಿ ಹೊಟ್ಟಿತ್ ಆ ಸಣ್ಣ ಚೂರು, ಅಯ್ಯೋ ತಾ ಕಿರ್ಚಿಕಂಡ್ ಓಡ್ದವ ಒಂದು ವಾರ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀತ್ಲೆ.

ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತ್ನ ಕೇಳ್ದವೆ ಕಮ್ಮಿ.

ಪ್ರತಿ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ಬಾಕನ ತಪ್ಪದೆ ನಮ್ಮ ಈ ಕುಳ್ಳ ನೆನ್ಪಾಗದೆ ಇರ್ದುಲೆ.

* * * * *

ಚಾಮಿ ತಾತ

ಚಾಮಿ ತಾತ ಒಮ್ಮೆ ಅಣ್ಣನ ಮಜನ ಮದ್ವೆಗೆತ ಬೆಂಗ್ಳೂರಿಗೆ ಹೊರ್ಟಟ್. ಅಣ್ಣನ ಮಜ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ರಾಜಹಂಸ ಬಸ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಇಸಿತ್. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಚಾಮಿ ತಾತ ಮೀದ್ ದೇವರ ದೀಪ ಇಸಿ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೇಳಿ ಚೀಲ ತುಂಬ್ಸಿ, ದಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಹೊರ್ಟತ್.

ಸರಿಯಾಗಿ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಬಸ್ ಬಂದ್ ಚೆಟ್ಟಿಮಾನಿಲಿ ನಿಂತತ್ ಇಲ್ಲಿನ ರಾಮ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಸ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ತಾತಂಗೆ ಈ ರಿಸರ್ವೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ. ಟಿಕೆಟ್ ಕೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಸೀಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಉಟ್ಟು ತ ನೋಡ್ತಾ ಇತ್. ಆಗ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಬಂದ್ ಇವರ್‍ನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಒಂದ್ ಸೀಟ್ಲಿ ಕೂರ್ಸಿ ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ಜಾಗ, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಚೇರಂಬಾಣೆಲಿ ಜನ ಬಂದವೆ ತ ಹೇಳಿ ಹೋತ್.

ಇದೆಂತಪ್ಪಾ ಬಸ್ ಹತ್ತಿದಂಗೆ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಹೇಳ್ದ ಜಾಗಲೇ ಕೂರಕಲ ತ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುದ್ದತ್. ಬಸ್ ಹೊರ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪದರ್ಲೆ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಜನ ತುಂಬಿದೊ. ಬಸ್ ಹಂಗೆ ಘಾಟಿ ಏರ್ತಾ ಏರ್ತಾ ಇದ್ದಂಗೆ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ನಿದ್ದೆ ತೂಗ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಮುಂದಿನ ಸಾಲ್ ಲಿ

ಸೀಟು ಖಾಲಿ ಇತ್. ತಾತ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುದ್ದನೆ ತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತ್. ಅದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದ್ ಜೋಡಿ ಬಂದ್ ಕುದ್ದೋ.

ಕುದ್ದವೇ ಪುಷ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಸೀಟ್‌ನ ಹಿಂದಕೆ ಒತ್ತಿ ಕುದ್ದೊ. ಪಾಪ ಇದ್ಯಾವದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಚಾಮಿ ತಾತ ಕಣ್ಣ್ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಕಂಡ್ ಕುದ್ದತ್. ಆಚೆ ಈಚೆ ಎಲ್ಲ ನಿದ್ದೆಗಡಲ್‌ಲಿ ತೇಲ್ತಾ ಇದ್ದೊ. ಮುಂದಿನ ಸೀಟ್ ಬಗ್ಗಿ ಅವರ ಎದಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತ್. ತಾತ ಅವರ ಸೀಟ್‌ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಆಗ್ತಿತ್ತೇನೋ, ಆದರೆ ಅವ್ಕೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ರೆ ಅಲ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಮೂಲಿ ಬಸ್ಲಿ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ತಾತ ಅಣ್ಣನ ಮಜನ ಮಾತ್ ಕೇಳಿ ಈ ಬಸ್ಲಿ ಬಾತ್. ಆದರೆ ಈಗ ಪಜೀತಿಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕಣ್ತ್. ಯಾರ್‍ನಾದರ್ ಕೇಳ್ನೋ ತೇಳ್ರೆ ಪಕ್ಕಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಯಂಕರ ನಿದ್ದೆಲಿ ಇದ್ದೊ.

ತಾತಂಗೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದಂಗಾಗಿ ಕೂರಿಕೆ ಬತ್ತಾಗಿತ್. ಹಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ಬಸ್ ಕುಶಾಲನಗರ ತಲ್ಪಿತ್. ಇನ್ನು ಆದೇಲೆ ತೇಳಿ ತಾತ ಹಂಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಕರ್‍ದೋ. ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಹೇಳ್ದೊ. ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಎಷ್ಟೇ ಸಮದಾನ ಮಾಡ್ರು ಕೇಳ್ತೇಲೆ. ಸೀಟ್‌ನ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಸ ತೋರ್ಸಿತ್. ಆದರೆ ತಾತ 'ನಾ ದಮ್ಮು ರೋಗಿ, ಉಸಿರಾಡಿಕಾಲೆ ಹಿಂಗೆ ಕುದ್ದರೆ ಸತ್ತೇ ಹೋನೆ ತ ಹೇಳ್ದೊ.

ಕಂಡಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿದ್ದೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಹೆದರಿಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಹೆಂಗೋ ಡ್ರೈವರ್ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟ್ಲಿ ಕುದ್ದವ್ರ್ನ ಎಳ್ಸಿ ತಾತಂಗೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ಸಿತ್. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸೀಟ್‌ದ್ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ತಾತ ಲಾಯ್ಕ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಬೆಂಗಳೂರ್ ಸೇರ್ತ್.

ಕಂಡೆಕ್ಟರ್ ಸಃ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ ಬುಟ್ಟ್ ನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರಿತ್.

* * * * *

ರೇಣಪ್ಪನ ಸಿನೆಮಾ

ರೇಣಪ್ಪ, ಈ ಹೆಸರ್ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಊರ್‌ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಖ ಒಮ್ಮೆ ಅರಳೋದ್ ನಿಜ. ಆತನ ಕಿತಾಪತಿಗಳೇ ಅಂತದ್ದ್. ಏನಿಲ್ಲೊಂದು ಕಿತಾಪತಿಗಳ್ನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಪಜೀತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನಗೆಪಾಟಲಿಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಹಿಂಗೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ಮಾಮೂಲಿಯಂತೆ ರಂಗಮಂದಿರಲಿ ನಾಟಕದ ತಾಲೀಮಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೊ. ಎರಡು ಸುತ್ತಿನ ತಾಲೀಮಿನ ನಂತರ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ದ್ ಹರಟೆ ಹೊಡಿತಿದ್ದಾಗ ರೇಣಪ್ಪ ಬಾತ್.

ಬಹಳ ಖುಷಿಲಿ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣ್ತ್. ಬಂದವರೇ ಒಂದೇ ಉಸ್ರ್‌ಲಿ 'ನಾನ್ ಒಂದು ಸಿನಿಮಲಿ ಆ್ಯಕ್ಟ್ ಮಾಡೊಳೆ ತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಅಲ ಅದ್ ಇಂದ್ ರಿಲೀಸ್ ಆವ್ತು. ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲವೂ ಪೋಯಿ ನೋಡಿಕೆ' ತ ತಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಸಿದೋ.

ಅದೋ ತಿಂಗಳ ಆಕಿರಿ 'ಖಾಲಿ ಜೇಬು, ಕಣ್ತುಂಬ ಕನಸು' ಗ ಇರೋ ಹೊತ್ತು. ನಾವು ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕಂಡದ್ದ್‌ರ ಅರ್ಥ ಅವ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾತ್ ಕಂಡದೆ.

"ಏಯ್ ಯಾಕ್ರೋ ಹಂಗೆ ಮುಖ ಮುಖ

ನೋಡಿಕಂಡ್ರೆ? ನಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥಾದೆ, ನಾನೇ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡ್ಸಿನೆ ಬನ್ನಿ" ತ ಹೇಳ್ದೊ.

ಅವ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಅವು ನಟಿಸಿದ ಚಿತ್ರನ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ತೋರ್ಸಕಿತ್ ಅಷ್ಟೆ. ಇದ್ದ ಆರು ಜನಲಿ ಮೂರು ಜನ ಏನೇನೋ ನೆಪ ಹೇಳಿ ಜಾರಿಕಂಡೋ. ಇನ್ನ್ ಇದ್ದ ನಾವು ಮೂರು ಜನಕ್ಕೆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಡಂಗ ಮಗ್ಗಿಕೇನು ಇತ್ಲೆ ಹಂಗೆ ರೇಣಪ್ಪನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಕೆ ಒಪ್ಪಿಕಂಡೋ.

ಥಿಯೇಟರ್ ಹತ್ರ ಹೋದ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ. ರೇಣಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಾಸಿದ ಜುಬ್ಬದ ಜೇಬಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗ್ದ್ ನಾಲ್ಕ್ ಟಿಕೆಟ್ ತಕಂಡ್ ಬಂದೋ.

ಒಳಗೆ ನೋಡ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ. ಸಿನಿಮಾ ಶುರು ಆಕನ ಬಾವೋ ತ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಾಗ ನೋಡಿ ಕುದ್ದೋ. ಉಹುಂ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೆ.. ನಾವು ನಾಲ್ಕೇ ಜನ. ಜನ ಎಷ್ಟಿದ್ದವೆ ಎಂತ ನಾವು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿಕೆ ಬಂದದಲ ತಾ ಸುಮ್ಮನಾದೋ.

ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕಿನಾಟ ಸುರು ಆತ್. ಸುರುಗೆ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದ್‌ಬಡಿ, ಮುಂದಿನವರ ಸೀಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಸ್‌ಬಡಿ ಹಿಂಗೆ ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಜಾಹೀರಾತುಗ ಆಗಿ ಕಡೆಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಸುರು ಆತ್.

ರೇಣಪ್ಪಂಗೆ ತನ್ನ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ನೋಡೊ ಕಾತುರ. ಅದ್ ಹೇಳಿಕಣಂತ ಸಿನಿಮಾ ಏನ್ ಆಗಿತ್ಲೆ. ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಕಣ್ಣ್ ಎಳ್ಯಕೆ ಸುರು ಆತ್. ಅದ್ಕೆ ಸರ್‍ಯಾಗಿ ಈ ರೇಣಪ್ಪ "ಈಗ ಅಂವನ ನೋಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದದೆ, ಇದ್ ನಮ್ಮ ಕೊಳಗೂರು ಕೆರೆ ಏರಿ ಮೇಲೆ ತೆಗ್ದದ್, ಅವ್ನೇ ನಂಗೆ ಲಾಯ್ಕ ಮಾಡ್ದ ತಾ ಶಬ್ಬಾಸ್ ಗಿರಿ ಕೊಟ್ಟದ್" ಹಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇತ್.

ಈ ಕಡೆ ಇವರ ಕಾಮೆಂಟ್ರಿ, ಆ ಕಡೆ ನಾಟಕ ತಾಲೀಮಿನ ಸುಸ್ತು ಎರ್ಡೂ ಸೇರಿ ನಾ ಆಗಲೇ ನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರಿ ಆಗಿತ್ತ್. ಅದೆಷ್ಟೊತ್ತು ಕಳೆದಿತ್ತೋ ಗೊತ್ಲೆ "ನಾ ಬನ್ನೆ.. ಈಗ ಬನ್ನೆ ನೋಡಿ ಆ ದಾರಿಂದ ತಿರ್ಗಿಕಂಡ್ ಬನ್ನೆ" ತಾ ರೇಣಪ್ಪ ತಟ್ಟಿ ಏಳ್ಸಕನನೇ ಎಚ್ಚರ.

ಮೊದಲಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಂದೆನೇ ರೇಣಪ್ಪನ ಸೀನ್ ಬಾತ್. ಹೀರೋ ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡ್ಕಿಕಂಡ್ ಹೋಕನ ಒಬ್ಬನ್ನ ಅಡ್ಡ ತಡ್ದ್ ದಾರಿ ಕೇಳ್ದೆ, ಅವನೇ ನಮ್ಮ

ರೇಣಪ್ಪ. ಹೀರೋ ಯಾರನ್ನೋ ಹುಡ್ಕಿಕಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದದೆ. ರೇಣಪ್ಪ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಮುಂದೆಂದ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದದೆ. ಹೀರೋ ಅಂವನ ತಡ್ದ್ ನಿಲ್ಸಿ "ಸರ್ ಇಲ್ಲಿ ಭದ್ರೇಗೌಡರ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೆ?" ತ ಕೇಳ್ದೆ.

ಬಾಳ ಬಿಮ್ಮಿನಿಂದ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ರೇಣಪ್ಪ "ಹೀಗೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರ ಕಾಣ್ತಾ ಇದೆ ಅಲ್ವ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಎರಡನೆ ಮನೆ" ತ ಹೇಳ್ದೆ.

"ಸರಿ ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್" ತ ಹೇಳಿ ಹೀರೋ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟದೆ. ರೇಣಪ್ಪ ಸೈಕಲ್ ಮೆಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಹೋದೆ. ಇದು ರೇಣಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡ ತೆರೆಯ ಸಣ್ಣ ಕತೆ.

ರೇಣಪ್ಪನ ಮೋರೆ ಕಮಲದ ಹೂನಂಗೆ ಅರಳಿತ್ತ್. ಒಮ್ಮೆ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಎಲ್ಲರತ್ತ ನೋಡ್ದೊ. ಎಲ್ಲವೂ 'ಬಾಳ ಲಾಯಕ್ ಇತ್ ಸರ್, ಸಿನಿಮಾಲಿ ಛಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕುದೇ ಕಷ್ಟ ಅಂತದರ್‌ಲ್ಲಿ ಹೀರೋ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಡೈಲಾಗ್ ಬೇರೆ ಸಿಕ್ಕುಟಲ ಸರ್, ರೀಯಲಿ ಲಕ್ಕಿ' ತ ಕೈ ಕುಲ್ಕಿದೋ.

ಅದ್ ಏನ್ ಅವರ ಮುಖಸ್ತುತಿಗೆ ಹೇಳ್ದ ಮಾತಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ಮಾತು. ಕೆಲವ್ಕೆ ಸಿನಿಮಾಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರೂ ಯಾವುದೋ ಬಂದು ಹೋಗೋ ಪಾತ್ರನೋ ಇಲ್ಲರೆ ಗುಂಪಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ನಿಂತ್ಕಣಂತದ್ದ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಂತ ಡೈಲಾಗ್ ಇರೋ ಪಾರ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಕೂತಾದ್ರೆ ಅದೃಷ್ಟ ಬೇಕು ತೇಲ್ರೆ ತಪ್ಪಾಲೆ.

ರೇಣಪ್ಪನ ಸೀನ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕರೆಂಟ್ ಬಂದ್ ಹೋದಂಗೆ ಆತ್. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಕತೆಯ ಎಳೆತ, ನಾವ್ಗೆ ನಿದ್ರೆಯ ಸೆಳೆತ. ಪುನಃ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದ ನಿದ್ರಾಭಂಗಿಲಿ ಕುದ್ದ್ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರ್ದೋ.

ಮುಂದಿನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಇಡಿಕಾದ್ ತ ನಿಯಮ ಇದ್ರೂ ಇಡೀ ಥಿಯೇಟರ್‌ಲಿ ಇರ್ದೇ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ.. ಇಸಿರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ತೊಂದರೆ ತ ಕಾಲ್ ನೀಂಡಿ ನಿದ್ರಾ ಲೋಕಲಿ ತೇಲಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ.

ಬಂದ ಕಾರ್ಯ ತೀರ್ಸಿದ ಕುಸಿಲಿ ರೇಣಪ್ಪ ಇದ್ದೋ. ಅವ್ಕ ಸ ಸಿನಿಮಾ ಅಷ್ಟೇನು ಹಿಡ್ಸಿತ್ಲೆ. ಆದ್ರೆ ತಾನ್ ಮಾಡ್ದ ಪಾರ್ಟ್‌ನ ಕಣ್ತುಂಬಿಕಣಿಕೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಅದ ಮುಗ್ದಂಗೆ ಅವ್ಕೂ ನಿದ್ರಾ ದೇವಿಯ ಆವಾಹನೆ ಆದಂಗೆ ಆತ್.

ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸ ಅವ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಆತೇನೋ "ಸರಿ ಬನ್ನಿ ಪೋಯಿ, ಇದೊಂದೆ

ಸೀನ್‌ಲಿ ನಾನಿದ್ದದ್. ಪಾಪ ನೀವ್ಗೆಲ್ಲ ನಾಟಕ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿ ಸುಸ್ತಾಗಿರ್‍ದ್ದಿ ಕಂಡದೆ ಬನ್ನಿ ಪೋಯಿ" ತ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರ್‍ನ ಹೊರ್‍ಡ್ಸಿದೋ.

ನಮ್ಗೆ ಸ ಅದೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದದ್. ನಿಜ ಹೇಳಕು ತೇಳ್ರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಕುದ್ದದೇ ಮುಲಾಜಿಲಿ. ಸರಿ ತ ಎಲ್ಲವೂ ಎದ್ದು ಹೊರ್‍ಟ್ವೋ. ಅದೆಲ್ಲಿತ್ತೋ ಗೊತ್ಲೆ ಥಿಯೇಟರ್ ಮಾಲಿಕ ದಿಗ್ಗನೆ ಬಾಲಿಗಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದ್ ನಿಂತತ್. ಇದೇನಪ್ಪ ಇಂವ ಹಿಂಗೆ ಬಂದ್ ನಿಂತುಟು. ಟಿಕೆಟ್ ತಕಂಡ್ ಒಳಗೆ ಬಾಕನ ಹಿಂಗೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತ್ ಟಿಕೆಟ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಬುಡ್ದು ಮಾಮೂಲಿ, ಆದ್ರೆ ಇಂವ ಹೊರ್‍ಗೆ ಹೋಕನ ಸ ಅಡ್ಡ ನಿಂತುಟಲ ತಾ ನೆನ್ಸಿದೋ.

"ಯಾಕ್ ಸಾರ್ ಹೊರ್‍ಟ್ ಬುಟ್ಟರಿ? ಸಿನಿಮಾ ಇಷ್ಟ ಆತ್ಲೆನ? ಸಿನಿಮಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೊರ್ ಹೊಡ್ಸಿದೆ ನಿಜ" ತ ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್.

"ಈ ಶೋಗೆ ಇರ್‍ದೇ ನೀವ್ ನಾಲ್ಕ್ ಜನ, ನೀವೂ ಹೋಗಿಬುಟ್ಟರೆ ಎಂತ ಮಾಡ್ದು. ಎಲ್ಲಾರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕಡೆವು ಬಂದು ನೋಡ್ರೆ ಅಷ್ಟೆ ನನ್ನ ಕತೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕುದ್ಕಣಿ, ನಿದ್ದೆ ಮಾಡ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲೆ, ಬೇಕಾರೆ ಕೂಲ್ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ತರ್‍ಸಿ ಕೊಟ್ಟನೆ. ಆದರೆ ಸಿನಿಮಾ ಮುಗ್ದ ಮೇಲೆ ಹೊರ್‍ಡಿ" ತ ಅಂಗಲಾಚಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತ್.

ಅವನ ಕಷ್ಟ ಸ ಅರ್ಥ ಆದೆ. ಖಾಲಿ ಥಿಯೇಟರ್‌ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಓಡ್ಸಿರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರೀಬ್ಯೂಷನ್ ತಕಂಡವ್ಕೆ ಲಾಸ್ ಆದೆ. ಮುಂದೆ ಅವು ಇವಂಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಕೊಡದೇ ಹೋದ್ರೆ ಇಂವ ಥಿಯೇಟರ್ ಮುಚ್ಚಿ ಮನೇಲಿ ಕೂರೊಕಷ್ಟೆ.

ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ದು ತಾ ನೆನ್ಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುದ್ದೋ.. ಹೀರೋ ಹೀರೋಯಿನ್ ಹಿಂದೆ ಓಡ್ತಾ ಇತ್ತ್. ರೇಣಪ್ಪನ ಸೇರ್‍ಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣ್‌ಗ ನಿದ್ದೆ ಹಿಂದೆ ಓಡ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಅಂತೂ ಸಿನಿಮಾ ಮುಗ್ಯಕಾಕನ ನಮ್ಮದೆಲ್ಲರ್‍ದ್ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ನಿದ್ದೆ ಆಗಿತ್ತ್. ಸುಸ್ತ್ ಕಳ್ಟ್ ಮೆಲ್ಲೆ ಎದ್ದ್ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೋ.

ಅಂತೂ ರೇಣಪ್ಪನ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿ ಅವನ ಮನ್ಸಿಗೆ ಖುಷಿ ಆಗಂಗೆ ಮಾಡ್ದೋ... ಚಿತ್ರಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲ್ ಲಿ ಆ ದಿನ ಚಿತ್ರ ಓಡ್ದಕೆ ಯಜಮಾನ ಸಂತಸದ ನಗೆ ಬೀರ್‍ತಾ ನಮ್ಮ ಕಡೆನೇ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಇತ್ತ್.

* * * * *

ಯಾರಿವರು

ನಾಟಕ ಮಾಡ್ದು ನನ್ನ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸ ಹಂಗೆನೆ ಸಮಯ ಇರ್ಕನ, ಒಳ್ಳೇ ನಾಟಕ್ಗಳ್ನ ನೋಡ್ದು ಸ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸ. ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಲಿ ಬರೋ 'ಈ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ' ಗಳ ಪಟ್ಟಿನ ತಪ್ಪದೇ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಾಟಕ ಉಟ್ಟು ತ ನೋಡಿ ಕೆಲಸದ ಮಧ್ಯೆ ಸಮಯ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದನೆ.

ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಂದ್ ನಾಟಕ ಆಡಿ ಬಾಳ ದಿನಗಳೇ ಕಳ್ತ್. ತಂಡದ ಉಳ್ದ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕಂಡದ್ರಂದ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕದೇ ಕಮ್ಮಿ ಆಗೋವ್ವು. ಒಬ್ಬಂಗೆ ಹಗಲ್ ಕೆಲ್ಸ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಂಗೆ ರಾತ್ರಿ ಪಾಳಿ. ಇನ್ನ್ ಭಾನುವಾರ ಹೇಳೋಕ? ಸಿಕ್ಕದೇ ಒಂದು ದಿನ ರಜೆ ತ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ವಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲ್ಸಲೇ ಕಾಲ ಕಳ್ದವೆ.

ಹಿಂಗಿರ್ಕನ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ನಾಟಕ ಮಾಡ್ದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲೇ ಸರಿ. ಆದ್ರು ಬಣ್ಣದ ಗೀಳು ತೇಳ್ದು ಅಷ್ಟು ಸುಲ್ಬಲಿ ಬುಟ್ಟು ಹೋಲೆ. ಮಾಡದಿದ್ರೆ ಏನಾತ್ ನೋಡಿ ಆದ್ರು ಸಂತಸ ಪಡ್ನೋ ತ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೊ.

ಅಂದ್ ಹೊತ್ತಾರೆ ಪೇಪರ್ ನೋಡ್ಕನ ನನ್ನ ಮನೆ ಹತ್ರನೇ ಯಾವುದೋ ಹೊಸ ತಂಡದವರ ನಾಟಕ ಉಟ್ಟುತಾ ಹಾಕಿದ್ದೋ. ತಂಡದ ಪರಿಚಯ ಇತ್ಲೆ. ಇದೇ ಸುರುನ ಸಲ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ರು ತ ಅಂದ್‌ಕಂಡೆ. ಆದ್ರೆ ಮಾಡೋ ನಾಟಕ ಮಾತ್ರ ಬಾಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡ್ಡ ನಾಟಕ ಆಗಿತ್ತ್.

ಆಗಲೇ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಯಾರ್ಗ್ ಸ ಬಾಕೆ ಪುರುಸೊತ್ತು ಇತ್ಲೆ. ಕಡೆಗೆ ನನ್ನೊಬ್ಬಂಗೇ ಟಿಕೆಟ್ ಬುಕ್ ಮಾಡ್ದೆ. ನೋಡ್ರೆ ಅದಾಗಲೇ 90% ಅಷ್ಟು ಟಿಕೆಟ್‌ಗ ಬುಕ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತ್. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಸಬರ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಟಿಕೆಟ್ ಬುಕ್ ಆಗಿದ್ದದ್. ಬಾಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದನೇ ರಂಗಮಂದಿರ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟೆ, ಅದಾಗಲೇ ರಂಗಮಂದಿರದ ಒಳಗೆ ಜನ ಸೇರಿ ಆಗಿತ್ತ್. ವೇದಿಕೆ ಮುಂದೆ ಆಹ್ವಾನಿತರಿಗೆ ಕೆಲ ಕುರ್ಚಿ ಬುಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಜನಗ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ. ಅನಿವಾರ್ಯಂದ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲರೂ ಬಾಲ್ಕನಿ ಮೆಟ್ಟಿಲ್ ಹತ್ತಿಕಾತ್.

ಸಿನಿಮಾಗಳ್ಲಿ ಜನ ಹಿಂದಿನ ಜಾಗ ಇಲ್ಲೆ ಬಾಲ್ಕನಿನ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟವೆ ಆದ್ರೆ ನಾಟಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಜಾಗನೇ ಸರಿ. ಯಾಕೆ ತೇಳ್ರೆ ನಟರ ಹಾವ, ಭಾವ, ಅಭಿನಯನ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಅನುಭವಿಸಕು ತೇಳ್ರೆ ಅವ್ಕೆ ಆದಷ್ಟು ಹತ್ರಲೇ ಇರಕು.

ಬಾಲ್ಕನಿಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ ಜನರ ದಂಡೇ ಇತ್ತ್. ಮುಂದೆ ಖಾಲಿ ಇದ್ದ ಎರಡು ಕುರ್ಚಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡತ್, ಹೋಗಿ ಅದರ್ಲಿ ಕುದ್ದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣ ಹಾಯ್ಸಿರೆ ಮಾಮೂಲು ಬರುವ ರಂಗಾಸಕ್ತರ ದಂಡು ಇಂದ್ಯಾಕೋ ಇದ್ದಂಗೆ ಇತ್ಲೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ದಿನಗಳ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಸೇರ್ದ ಉದಾಹರಣೆನೇ ಇತ್ಲೆ ಅಂತದ್ದರ್ಲಿ ಇಂದ್ ಎಲ್ಲ ಟಿಕೆಟ್‌ಗ ಆನ್‌ಲೈನ್‌ಲಿ ಬುಕ್ ಆಗಿತ್. ಹಂಗಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಬಂದ್ ಟಿಕೆಟ್ ತಕಣ್ತಾ ಇದ್ದ ಮಾಮೂಲು ಜನಕ್ಕೆ ಟಿಕೆಟ್. ಸಿಗದೆ ನಿರಾಸೆಲಿ ವಾಪಸ್ ಹೋಗಿರ್ರೋ.

ನಾಟಕ ಸುರು ಆಕೆ ಇನ್ನ್ ಹತ್ತದಿನೈದು ನಿಮ್ಸ ಇತ್ತ್. ಹಿಂಗೆ ಕುದ್ದಕಂಡ್ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡ್ನೆ ಜೀನ್ಸ್ ಟೀ ಶರ್ಟ್ ಹಾಕಂಡ್, ಎರಡಂಗೈ ಅಗಲದ ಮೊಬೈಲ್ ಹಿಡ್ಕಂಡ್, ಯಾರೊಂದಿಗೋ ಚಾಟ್ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ನಗಾಡಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದವ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಆದ್ರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವ್ ಗುಂಪು ಸೇರಿಕಂಡ್ ಮುಂಡ್ ತಿರ್ಗಿಸಿಕಂಡ್ ಸೆಲ್ಫಿ ತಕಣ್ದರ್ರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ ಆಗಿದ್ದೋ. ಇವರ ಆಟಗಳ್ನ ನೋಡ್ರೆ ಇಂದು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಾ ಇಲ್ಲೆ ಯಾವ್ದೋ ಗೆಟ್ ಟು ಗೆದರ್ ಗೆ ಬಂದದಾ ಅನ್ನಿಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಹಂಗೆ ಇತ್ತ್ ಅವರ ಆಟಗ.

ಮೆಲ್ಲೆ ಬಾಲ್ಕನಿಂದ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ದೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಪರ್ಷ್ಯದ ಮುಖಗ ಇದ್ದೋ. ಇವರ ಆಟಗಳ್ನೇ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದೆ. ನಾಟಕ ಶುರು ಆಕೆ ಆತ್. ಮೊದಲ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದೋ, ಆಯೋಜಕರ್ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬ್ಬಂದ್ ಎಲ್ಲವ್ರನ್ನ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿ ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಹಂಗೆ ನಾಟಕದ ತಂಡದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟೋ.

ಆಗ ಗೊತ್ತಾತ್ ಇವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡವು ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೇಳಿ ನಾಟಕ ತಂಡ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕನ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಇಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡ್ತಾ ಒಳೊ, ಬಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಮಹಾಶಯರ್ ಎಲ್ಲ ಆ ಕಂಪನಿಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡವು ತಾ. ಹೇಳ್ದಂಗೆ ಅವ್ಕೆಲ್ಲ ಇದೊಂದು ಗೆಟ್ ಟು ಗೆದರ್ ಏ.

ಎರಡನೆ ಗಂಟೆ ಸ ಬಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಆತ್. ಆದರೂ ಕ್ಯಾಮರ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸುವ ಸದ್ದು, ಮಳೆಗಾಲಲಿ ಮಿಂಚು ಬಂದಂಗೆ ಅಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಮಿಂಚುವ ಹೈದ ಗೂಡೆಗಳ ಮೊಬೈಲ್ ಮಾತ್ರ ಮಿಂಚಿಕಂಡೇ ಇತ್ತ್. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಕುರ್ಚಿ ಯಾರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿತ್ತೋ ಗೊತ್ಲೆ ಇನ್ನೂ ಖಾಲಿನೇ ಇತ್ತ್.

ಆಯೋಜಕರ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ್ ಆಗಾಗ ಬಂದ್ ಯಾರೋ ಬಾಕೆ ಇರವ್ಕೆ ಕಾತುರಲಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದದ್ ಕಂಡತ್. ಬಹುಶಃ ಯಾರಾದರ್ ಪ್ರಾಯೋಜಕರೋ ಅಥವ ಅತಿಥಿಗ ಬಾಕೆ ಇತ್ತೇನೋ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ಬುಡಿ ವಯಸ್ಸಾದವು ಒಳೋ ಅವರ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಸೊನೋ, ಸೈಡ್ ಪ್ಲೀಸ್ ತ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ಒಂದೆರಡ್ ಗೂಡೆಗ ವಯಸ್ಸಾದ ಒಬ್ಬರನ್ನ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಜನಜಂಗುಳಿ ಎಷ್ಟಿತ್ ತೇಳ್ರೆ ಮೆಟ್ಲ್ ಮೇಲೇ ಸ ಕುದ್ಕಂಡ್ ಇದ್ದೋ. ಹೆಂಗೋ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬಂದೋ. ಬಂದವೇ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಲಿ ಕೂರ್ಸಿ ಸ್ನೇಹದ ನಗೆ ಬೀರಿ ಹೊರ್‍ಟೋ.

ಆಧುನಿಕತೆಯಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾನವೀಯತೆ ಉಳ್ದುಟ್ಟಲ್ಲ ತಾ ಕುಸಿ ಆತ್. ಅದೇ ಕುಸಿಲಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುದ್ದವ್ರತ್ತ ತಿರ್‍ಗಿ ನೋಡ್ದೆ ಅಷ್ಟೆ ಕುಸಿ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಹೋತ್. ಯಾಕೆ ತೇಳ್ರೆ ನನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುದ್ದಿದ್ದವ್ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಂಡಂತ ಹೆಸರಾಂತ ರಂಗಕಲಾವಿದ. ನಾನ್ ಬುಟ್ಟ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಕಂಡ್ ನೋಡಿಕಂಡೇ ಬಾಕಿ.

ಅವು ನನ್ನತ್ತ ನೋಡ್ಡೊ, ನನ್ನ ಮನದ ಇಂಗಿತ ಅರ್ಥ ಆತ್ ಕಂಡದೆ. ಮುಗುಳು ನಗೆ ಬೀರಿ 'ಬಿ ಕೂಲ್' ತೇಳಂಗೆ ನನ್ನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದೋ.

ಇನ್ನ್ ಮೂರನೇ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಂಗೆ ನಾಟಕ ಸುರು ಆದೆ. ಆದ್ರೆ ಆ ಆಯೋಜಕ ಮಾತ್ರ ಬಾಲ ಸುಟ್ಟ ಕೊತ್ತಿಯಂಗೆ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಓಡಾಡಿಕಂಡೇ ಇತ್ತ್. ನಂಗೆ ಅನ್ಸಿತ್ ಅವು ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ದು ನನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುದ್ದಿರುವ ಈ ಮಹಾನಟನ ಬರಮಾಡಿಕಣಿಕೆ ತಾ. ನೀವು ಹುಡ್ಕುತಾ ಇರೋ ಜನ ಇಲ್ಲೇ ಒಳೊ ತ ಹೇಳ್ನೋ ತೇಲ್ರೆ ಹೇಳಿಕೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲ್ತ್‌ಲೆ. ಹೆಂಗೋ ಆ ಮಹಾಶನ ಕಣ್ಣ್ ಬಾಲ್ಕನಿಲಿ ಕುದ್ದ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬೀತ್. ಒಂದೇ ಉಸ್ರಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ್ 'ಎಂತ ಸಾರ್ ನೀವು ಬಂದ್ ಇಲ್ಲಿ ಕುದ್ದೊಳ್ರಿ? ನಿಮ್ಗೆ ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಮಾಡಿಸೊಳೊ ಬನ್ನಿ' ತಾ ಮೆಲ್ಲೆ ಕೈ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಕೆಳಗೆ ಇಳ್ಸಿಕಂಡ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲ್‌ಲಿ ಅವ್ಕೆ ತಾ ಇರ್ಸಿದ ಕುರ್ಚಿಲಿ ಕುದ್ರಿಸಿದೋ.

ನನ್ನ ಮನ್ಸಿಗೆ ಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ಆತ್. ಮೂರನೇ ಗಂಟೆ ಹೊಡ್ತ್ ನಾಟಕ ಸುರು ಆತ್. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥೆ ಆದರೂ ತಂಡ ಹೊಸದಾದ್ರಂದ ಅಂಥ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತ ಅನುಭವ ಏನ್ ಆತ್ಲೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತಾಲೀಮು ರಂಗದ ಮೇಲಿನ ನಯ ನಾಜೂಕು ಬೇಕು ತ ಅನ್ಸಿತ್. ಅದ್ ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಗೊತ್ತಾದೆ.

ನಾಟಕ ಮುಗ್ದ ಮೇಲೆ ಆ ಹಿರಿಯ ನಟನನ್ನ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಕರ್ಸಿ ನಾಡಕದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರ್ಡ್ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಹೇಳ್ದೋ. ಅವು ಸ ಇದೇ ಮಾತುಗಳ್ನ ಹೇಳಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಶುಭ ಕೋರ್ದೋ. ಬಹುಶಃ ಈಗಲಾದ್ರೂ ಇವು ಯಾರು ಏನು ತಾ ಗೊತ್ತಾಗಿರ್ದೋ ಇಲ್ಲೆ ಯಾರಾದ್ರೆ ನಮ್ಗೇನ್ ತ ತಮ್ಮ ಸೆಲ್ಫಿ ಗುಂಗಲ್ಲೇ ಮುಳ್ಗಿದನೋ ಗೊತ್ತೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ 'ವೀಕೆಂಡ್ ಮಸ್ತಿ'ಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಟೆಕ್ಕಿಗಳು.

ಪಾಪ ಯಾಗಲೋ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಕೆಲಸ, ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಹಿಂಗೆ ಮುಳ್ಗಿರುವ ಇವ್ಕೆ ಹೆಂಗೆ ತಾನೆ ಗೊತ್ತಾಕು ಈ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಒಳ ಹೊರಗು.

* * * * *

ಡಿಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ್

ಎಲ್ಲರಂಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗ್ಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಹುಡ್ಕಿಕಂಡ್ ಹೋದೆ. ಅತ್ತೆ ಮನೆಲಿ ಉಳ್ಕಂಡ್ ಮಾರ್ನೆ ದಿನ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಂಡ್ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅದಾಗಲೇ ಜನಗಳ ದಂಡು ಸೇರಿತ್ತ್. ಹೈದ ಗೂಡೆಗ ಫೈಲ್‌ಗಳ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿನ ಇಸಿಕಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದೋ. ಕೆಲವು ಜನ ಸುರುನ ಸಲ ಬಂದವು, ಅವ್ಕೆ ಹೆಂಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ಕಾರರನ್ನ ಎದುರಿಸುದುತಾ ಹೆದ್ರಿಕೆಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ನಮ್ಮದ್ ಇಷ್ಟೇ ತಾ ಹತಾಶ ಭಾವಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ.

ನಂಗೆ ಸ ಇದು ಸುರುನ ಸಲದ ಸಂದರ್ಶನ ಆದರೂ ಅಂತ ದೊಡ್ಡ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಏನ್ ಇತ್ಲೆ. ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಹೋಗಿ ಕುದ್ದೆ. ಎಲ್ಲರ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಕರ್ದೋ. ಆ ಕಂಪನಿಯ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ್ನ ವಿವರಿಸಿ, ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಪಾಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟ ಇದ್ದವು ಇರಕು ಇಲ್ಲದವು ಹೋಕು ತಾ ಹೇಳಿ ಹೋದೋ.

ಇಷ್ಟ ಆಗದ ಕೆಲವು ಜನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ್ಟೊ, ಉಳ್ದ

ಕೆಲವು ಜನ ಮುಂದಿನ ಸುತ್ತಿಗೆ ಕಾಯ್ಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದೊ. ಹಂಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಂದರ್ಶಕ ಬಾತ್. ಎಲ್ಲವ್ರನ್ನ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕಳ್ಸಿತ್. ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಆಕನ 'ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಆಗೊಳ್ರಿ, ನಾಳೆ ಎಲ್ಲ ದಾಖಲೆಗಳ ತನ್ನಿ' ತಾ ಹೇಳ್ದೋ. ಮೊದಲ ಕಂಪನಿಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿದಕ್ಕೆ ಖುಷಿ ಆತ್.

ಮನೇಲಿ ಸ ಎಲ್ಲ ಖುಷಿ ಪಟ್ರೊ, ಮಾರನೆ ದಿನ ಅವು ಹೇಳ್ದ ದಾಖಲೆಗಳ್ನ ತಕಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಂದ್‌ಂದನೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಶುರು ಆತ್. ಎರಡು ವಾರ ತರಬೇತಿ ಇತ್ತ್. ಹಂಗು ಹಿಂಗು ಅದೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಸಿ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಇಳ್ದೋ.

ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಲಾಯ್ಕಲೇ ಸಹಕರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸೀನಿಯರ್‌ಗ ಜೂನಿಯರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುವೆ ತಾ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ ಇದ್ದಂಗೆ ಇತ್ತ್. ಏನಾದ್ರು ಕೆಲ್ಸಲಿ ತೊಂದರೆ ಇತ್ತ್ ತಾ ಆದ್ರೆ ಬಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮಂತ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡ್ದರ್ಲೇ ದಿನ ಕಳಿತಾ ಇತ್ತ್.

ನಾವ್ಗೆ ಅವರ ಹೆಸ್ರ್ ಗೊತ್ತಿತ್ಲೆ. ಒಂದು ದಿನ ಪಕ್ಕಲಿ ಇರೋ ರಮಣಿನ ಕೇಳ್ಕನ ಅವನ ಹೆಸ್ರ್ 'ಡೆಲ್ಲಿ' ತಾ ಹೇಳ್ದೋ.

ಡೆಲ್ಲಿ? ಇದೆಂತ ಹೆಸ್ರಪ್ಪ. ಎಲ್ಲೋ ಇವೆಲ್ಲ ಕರೆಯೋ ಅಡ್ಡ ಹೆಸ್ರ್ ಇರಕು ತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ದೋ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂವ ಉತ್ತರ ಭಾರತದವ ಆಗಿತ್ತ್. ಹಂಗೆ ಅವನ ಊರು ಡೆಲ್ಲಿ ಇರ್ದು. ಅದ್ಕೆ ಹಂಗೆ ಕರಿತಾ ಒಳೊ ತಾ ನೆನ್ಸಿದೋ.

ಹಿಂಗೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಕಳ್ತ್ ನಾವು ಸ ಡೆಲ್ಲಿ ತಾ ನೇ ಕರೆಯಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೋ. ಅಂವ ಎಂತ ಸ ಹೇಳದೆ ನಮ್ಮ ಅನುಮಾನಗಳ್ನ ತೀರಿಸ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ತಿಂಗಳ ಆಕಿರಿಗೆ ಎಲ್ಲವ್ರ ಕೆಲಸದ ವರದಿ ಬಾತ್. ಶುರುನ ತಿಂಗಳ್ಲೇ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕೊಳೊ ತಾ ನೊಡೋ ಕುತೂಹಲ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ತಂಡಲಿ ಯಾರು ಮೇಲೆ ಒಳೊ, ಯಾರ್ ಕಡಿಮೆ ಒಳೊ ತ ನೋಡಿ ಆತ್. ಹಂಗೆ ಕಣ್ಣಾಡ್ಸಿಕನ ಆ ಪಟ್ಟಿಲಿ ಮೂರನೆ ಸ್ಥಾನಲಿ ಡೆಲ್ಲಿ ಹೆಸ್ರು ಉಟ್ಟು.

ಏಯ್!! ಇದೆಂತ ಡೆಲ್ಲಿ ಹೆಸ್ರ್, ನಾವ್ ಇಷ್ಟ್ ದಿನ ಡೆಲ್ಲಿ ತೇಳ್ದು ಅಡ್ಡ ಹೆಸ್ರ್ ತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಆದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ರೆ ಅದೇ ಅವನ ನಿಜ ಹೆಸ್ರ್,

ಯಾಕೋ ನಂಬಿಕೆ ಬಾತ್ಲೆ.. ಯಾರ್ನ ಕೇಳ್ದು?

ಹಂಗೇ ಕಾದ್‌ಕಂಡ್ ಇದ್ದೋ. ಒಂದು ದಿನ ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಕಂಡ್ ಇರ್ಕನ ರಮಣಿ ಬಾತ್. ಅವು ಸ್ವಲ್ಪ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದವು. ಹಿಂಗೆ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡ್ಕನ ಡೆಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಬಾತ್.

'ಅಲ್ಲ ರಮಣಿ ಅಕ್ಕ, ನಾವು ಡೆಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನ ತಮಾಷೆಗೆ ಡೆಲ್ಲಿ ತಾ ಕರ್ರ್ಯದು ತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನೋಡ್‌ರೆ ನೆನ್ನೆನ ಫರ್ಫಾಮೆನ್ಸ್ ಶೀಟ್ ಲಿ ಸ ಅದೇ ಹೆಸರ್ ಉಟ್ಟಲ?'

ಅದ್ಕೆ ರಮಣಿ ನಗಾಡಿಕಂಡ್ ಆ ಹೆಸ್ರ್‌ನ ಹಿನ್ನಲೆನ ಹೇಳ್ದೋ.

ನಾವ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿರಂಗೆ ಡೆಲ್ಲಿನ ಊರು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ. ಅವನ ಮೂಲ ಹೆಸರ್ ದಿಲೀಪ್. ಅಂವ 10 ನೇ ತರಗತಿಲಿ ಇರ್ಕನ ನಡ್ಡ ಕತೆ ಇದ್. ದಿಲೀಪ್ ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಚಿಕೆ ಸ್ವಭಾದವ. ಒಂದು ದಿನ ತರಗತಿಲಿ ಟೀಚರ್ ಬಂದ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೆಸ್ರ್ ತಕಣಿಕಾಕನ ಇಂವನ ಹೆಸ್ರ್ ಕೇಳೊಳೊ. ಇಂವ ದಿಲೀ...ಪ್ ತ ಹೇಳುಟ್ಟು.

ಇಂವ ಹೇಳ್ದರಲಿ ದಿಲೀ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುಟ್ಟು. ಅದನ್ನೇ ಅವು ಡಿಲ್ಲಿ ತ ಬರ್ದು ಕಳ್ಸೊಳೊ. ಅವೂ ಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ್.. ಅವ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಮುಗ್ದರೆ ಸಾಕ್ ತ.

ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ದಿಲೀಪ್ ಡೆಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರ್ತ್. ಒಮ್ಮೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಅಂಕ ಪಟ್ಟಿಲಿ ಹೆಸ್ರ್ ಬಂದರೆ ಅದರ ಬದಲಾಯಿಸುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟನೇ. ಯಾರೂ ಸ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡ್ಸಿಕಣಿಕೆ ಹೋತ್ಲೆ.

ಹಂಗೆ ದಿಲೀಪ್ ಡೆಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಮುಂದೆ ಡೆಲ್ಲಿ ತ ತನ್ನ ಹೆಸ್ರ್‌ನ ಮುಂದುವರ್ಸಿಕಂಡ್ ಹೋತ್.

* * * * *

ಸೂಜಿ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಮದ್ವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಮದ್ವೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರವು ಯಾರೂ ಇತ್ತೆ. ಹಂಗೆ ಕುದ್ದಕಂಡ್ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡ್ಕನ ಒಂದು ಗೊತ್ತಿರೋ ಮುಖ ಕಂಡತ್. ಅವಳ್ನ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗ ಆಗಿತ್ತ್. ಹೌದೋ ಅಲ್ಲನ ತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲೆ ಅವ್ಳ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಸೂಜಿ ತ ಕರ್ದೆ. ರಪ್ ತೇಳಿ ತಿರ್ಗಿ ನೋಡ್ತ್. ಅದ್ ಅವ್ಳೇ ತಾ ಆತ್. ಅವ್ಳಿಗೂ ಸ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ. ಮತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದ್ ಬಿದ್ದ್ ನಗಾಡ್ತ್. 'ಇನ್ನೂ ಮರ್ತ್ತೆನ ಸೂಜಿ ತೇಳ್ದರ್ನ ತಾ'.

ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳ್ನ ಹೆಂಗೆ ತಾನೆ ಮರೆಯಕೆ ಆದೆ. ಸುಮಾರ್ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹಕ್ಕಲೇನೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಂದೋ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥ ತೇಳಂವ ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ನೇಹಿತ ಆಗಿತ್. ಅಂವನ ಅಕ್ಕನೇ ಈ ಗೂಡೆ ಅರ್ಚನ.

ನಾನು ಮಂಜು ಯಾಗೊಲೂ ಆಟದ ಮೈದಾನಲೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿಕಂಡೇ ಇದ್ದೋ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಸೇರ್ಸಿ ಒಂದು ತಂಡ ಕಟ್ಟಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಡೆವ ಪಂದ್ಯಾಟಗಳಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಮನೆ ಹಕ್ಕಲೆ ಇದ್ದ ಮೈದಾನಲೇ ನಮ್ಮ ತಾಲೀಮು ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಹಿಂಗೆ ಬಂದು ಆಡ್ತಾ ಇರ್ಕನ ಅರ್ಚನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾತ್.

ಬಂದವ್ಳೇ 'ಏಯ್ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ನಂಗೆ ಒಂದು ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ರೆನ?' ತಾ ಕೇಳ್ತ್.

ಯಾಗಲೂ ಕೇಳದವ್ಳ್‌ಗೆ ಇಂದೆಂತ ಸಹಾಯ ಬೇಕಪ್ಪಾ ತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ 'ಎಂತ ಹೇಳು ತಾ' ತ ಕೇಳ್ಡೋ.

ಅದ್ಕೆ ಅವ್ಳು ' ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಒಬ್ಬಳು ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯಕನ ತಪ್ಪಿ ಸೂಜಿ ಅಡಿಗೆ ಕೈ ಇಸಿತ್. ಸೂಜಿ ಬೆರ್ಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಗಡ, ಏನ್ ಮಾಡಕು ತಾ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ ಅವ್ಳು ನನ್ನ ಕೇಳ್ತ್, ನಂಗೆ ಸ ಏನು ಹೊಳ್ತ್‌ಲೆ. ಏನಾರ್ ಹೇಳಿ ತಾ' ಕೇಳ್ಕಣ್ತ್.

ನಮ್ಮ ಕೇಳ್ರೆ ನಾವ್ಗೆ ಏನ್ ಗೊತ್ತು? ತುಂಟ ನಿತಿನ 'ಏನ್ ಬ್ಯಾಜರ ಮಾಡ್ಬಡ ತೇಳಿ ಅವ್ಳಿಗೆ.. ಮೆಲ್ಲೆ ಬೆರ್ಳ್ ಕೊಯ್ದ್ ಸೂಜಿನ ತೆಗ್ಬವೆ' ತಾ ಹೇಳ್ತ್.

ಅರ್ಚನನ ಮುಖ ಇನ್ನೂ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕಣ್ಣ್‌ಲಿ ನೀರ್ ಹನಿಯಕೆ ಶುರು ಆತ್. ಅಯ್ಯೋ ಏನಾತಪ್ಪ ಈ ಗೂಡೆಗೆ 'ಯಾಕೆ ಏನಾತ್, ನೀ ಯಾಕೆ ಮರ್ಡ್ತಾ ಒಳ, ಅವ್ಳಿಗೆ ಅಲ ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚಿದ್?' ತಾ ಕೇಳ್ಡೋ.

ಅದ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲೆ ಮರ್ಸ್ಕಂಡೇ ಎಡಗೈನ ಮೇಲೆ ಮಾಡ್ದೆ ನೋಡ್ರೆ ಅವ್ಳ ಕೈಗೇ ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚಿದ್. ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯಕನ ಸೂಜಿ ಅಡಿಗೆ ಕೈ ಇಸಿಯುಟ್ಟು, ಸೂಜಿ ಬೆರ್ಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಅರ್ಧ ತುಂಡಾವ್ಟು. ನಂಗೆ ಆದ್ ತ ಹೇಳಿಕೆ ಆಗದೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಗೆ ಆದ್ ತ ಹೇಳ್ದ್.

ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ಲು ಮನೆಗೆ ಪೋಯಿ ಹೇಳ್ರೆ ಅಮ್ಮ ಬೈದದೆ ತ ಮರ್ಡುದು ಒಂದೇ. ಕಡೆಗೆ ಹೆಂಗೋ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೋ.

ಮನೆಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಬೆರ್ಳ್‌ಗೆ ಚುಚ್ಚಿದ್ದ ಸೂಜಿನ ಮೆಲ್ಲೆ ಎಳ್ದ್ ತೆಗ್ಡೋ. ಕಡೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಾಕನ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಸುತ್ತಿದ ಬೆರ್ಳ್‌ನ ತೋರ್ಸಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅರ್ಚನ ಹೆಸ್ರ್ ಮರ್ತ ಎಲ್ಲವೂ ಸೂಜಿ ತ ಕರ್ಯಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಡೋ.

* * * * *

ಸೆಟ್ಟು

ಅಂದ್ ಶನಿವಾರ ಎದ್ದದೇ ಲೇಟ್. ಎದ್ದ್ ಅವಸರವಸರಲಿ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹೊರ್ಟೆ. ಆ ದಿನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗ ಆಡಿಟ್‌ಗೆ ಬರವು ಇದ್ದೋ. ಎಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಇಸಕಾಯ್ತ್. ಎಲ್ಲಾದರ್ ಆಚೆ ಈಚೆ ಆತ್ ತಳ್ರೆ ಆತ್ ಕತೆ.

ಅದೇ ಗ್ಯಾನಲಿ ಮನೆಂದ ಹೊರ್ಟೆ, ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್‌ಗೆ ಬಂದ್ ತಲ್ಪಕನ ಕೆಲಸದ ಚೋಮ ಮನೆಕಡೆಂದ ಬಾತ್. ಬಂದವನೇ ನನ್ನ ಕಂಡ್,

"ನಮಸ್ಕಾರ ಸಾ... ಈಗ್ಗೆ ಅಮ್ಮವ್ಳ್ಗೆ ಸೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೀನಿ ಸಾ..." ತ ಮಾತಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟುಹೋತ್. ನಾ ಆಫಿಸ್‌ದೇ ಗ್ಯಾನಲಿ ಹುಂ ತ ಹೇಳ್ದೆ. ಅಂವ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯಾಕೋ ಅವನ ಮಾತ್ ಮನ್ಸ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಾತ್..

"ಅಮ್ಮವ್ಳ್ಗೆ ಸೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೀನಿ"

ಸೆಟ್ಟು???

ಎಂತ ಸೆಟ್ಟಪ? ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣ್ ನಂಗೆ ಹೇಳದೆ ಅದ್ಯಾವ ಸೆಟ್ಟ್ ತರ್ಸಿತ್. ಹಿಂಗೆ ವಿಚಾರಗ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಓಡ್ತಾ ಇತ್. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್‌ಲಿ ಕುದ್ದರೂ ಅದೇ ವಿಷಯ ಕೊರಿತಾ ಇತ್. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಸ್ ಬಾತ್. ಹತ್ತಿ ಕ

ಬಸ್ ಒಳಗೇ ಸ ಅದೇ ವಿಚಾರ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ. ಒಮ್ಮೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿನೇ ಕೇಳಿಬುಡ್ನೊ ತ ಮೊಬೈಲ್ ತೆಗ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಜ್ ಇಲ್ಲೆ. ಅಯ್ಯೋ ಈ ಸುಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳ್ಲಿ ಮುಳ್ಗಿ ಹೋಗಿ ಚಾರ್ಜ್‌ಗೆ ಇಸುದನ್ನೇ ಮರ್ತಿದ್ದೆ.

ಆಫಿಸ್ ಬಾತ್. ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದ್ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಆಗಿ ಇತ್. ಎಲ್ಲವೂ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೊ. ನಾ ಸ ನನ್ನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರದ ಒಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋದೆ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದೇ ತುಂಬಿಕಂಡಿತ್.

ಎಂತ ಸೆಟ್ಟಾಗಿರ್ದು?

ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್, ಡೈನಿಂಗ್ ಸೆಟ್... ಛೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಂವನ ಕೈಲಿ ಎಂತಕೆ ತರ್ಸಕು?

ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡ ಹೇಳ್ರೂ ಆ ವಿಚಾರ ಮನ್ಸ್‌ಂದ ದಾಟ್‌ತಾ ಇತ್ಲೆ. ಹೆಂಗೋ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ್ ಕೆಲ್ಸದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ತೊಳಲಾಟ ಕಂಡ ಈ ಆಫೀಸಿನವ್ಕೆ ತಮಾಸೆ ಬೇರೆ 'ಎಂಥರ ಹೆಣ್ಣ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಜಗಳ ಆಡಿಕಂಡೊಳ ಹೆಂಗೆ? ಮುಖ ಒಂಥರ ಉಟ್ಟಲ' ತಾ.

'ಹಂಗೆಲ್ಲ ಎಂತಿಲ್ಲೆ... ಈ ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಮಾಡಿ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟ್ ಹೋವ್ಟ್' ತ ಸಮಾಜಾಯಿಸಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗ ಬಂದೋ. ಎಲ್ಲವೂ ಕಳ್ಳರಂಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೈಸಿಕಂಡ್ ಸರಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಸಿಕಂಡ್ ಆತ್.

ಅಂತೂ ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಆಕನ ಎಲ್ಲ ಮುಗ್ತ್. ಎಲ್ಲರ ಮನ್ಸ್ ಸ ನಿರಾಳ. ಇನ್ನ್ ಎರಡ್ ಮೂರು ತಿಂಗ ಆರಾಮ್‌ಲಿ ಇರಕ್ ತ.

ಆದ್ರೆ ನಂಗೆ ಈ ನಿರಾಳತೆ ಆಕನ ಮತ್ತೆ ಸೆಟ್ಟ್ ಹೊಕ್ಕಿ ಕುದ್ದತ್. ಎಲ್ಲವೂ ಪಾರ್ಟಿ ನ ಅಂದಾಜ್‌ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನಾನ್ ಈ ಸೆಟ್ಟ್‌ನ ಶೋಧನೆಲಿ ಇದ್ದೆ.

ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೊರ್ಟ್ ಮನೆ ಸೇರ್ದೆ. ಅಂದ್ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ ಆಗಿತ್. ಎಂದ್‌ನಂಗೆ ಹೆಣ್ಣ್ ನಗುಮೊಗಂದ ಬರಮಾಡಿಕಂಡ್ ಕಾಫಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು 'ಎಂಥ ಆತ್ ಇಂದ್‌ನ ಆಡಿಟ್. ಏನಾರ್ ತಪ್ಪು ಗಿಪ್ಪು ಮಾಡಿಸಿದರಿಯೋ ಹೆಂಗೆ' ತಾ ಕೇಳ್ತ್.

'ಇಲ್ಲೆ ಈ ಸಲ ಏನ್ ತಪ್ಪು ಇತ್ಲೆ. ಎಲ್ಲ ಬೇಗ ಮುಗ್ತ್' ತ ಹೇಳ್ದೆ.

'ಎಂತ ಬೇಗ ಮುಗ್ಯದು, ಟೈಂ ನೋಡಿ. ಎದ್ರಿ ಕೈ ಕಾಲ್ ತೊಳ್ಕಂಡ್ ಬನ್ನಿ ಊಟಕ್ಕೆ, ನಿಮ್ಮ ನೋಡ್ರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟ ಮಾಡ್ದಂಗೆ ಕಾಂಬಲೆ' ತಾ ಅಡ್ಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ ನಡ್ದತ್.

ಸೆಟ್ಟ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಊಟ ಮಾಡ್ಕನ ಮಾತಾಡ್ನೋ ತಾ ಹೋಗಿ ಲಾಯ್ಕ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೀರ್‌ಲಿ ಮೀದ್ ಬಂದ್ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುದ್ದೆ.

ಊಟಕ್ಕೆ ತಟ್ಟೆ ಇಸಿ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ ಗೈಪು ಹಾಕಿತ್. ಅವ್ಳ್ ಸ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಊಟಕೆ ಕುದ್ದತ್. ನಾ ಉಂಬಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೆ. 'ಇದೆಂತನೆ ನೀ ಯಾಗ ಸಂತೆಗೆ ಹೋದ? ನಿನ್ನೆ ಬರ್ಯಕೆ ಉಟ್ಟುತ ಹೇಳ್ರು ನನ್ನ ಓಡ್ಸಿದಲ' ತಾ ಕೇಳ್ದೆ.

ಅವ್ಳು ಏನು ಅರ್ಥ ಆಗದವಳಂಗೆ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ನೋಡ್ತಾ ಇತ್ತ್.

'ಯಾಕೆ ನೆ ಹಂಗೆ ನೋಡಿಯ, ನಾ ನಿನ್ನೆ ಸಂತೆಂದ ಚೆಟ್ಟ್ ತಾತ್ಲೆ ಅಲ. ಈಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಾತ್? ಅದ್ಕೆ ಕೇಳ್ದ್ ಸಂತೆಗೆ ಮನಿ ಹೋಗಿದ್ದಾ ತಾ?'

ಅದ್ಕೆ ಅವ್ಳ್ 'ಅದ್ ನಾ ಹೋತ್ಲೆ. ಹೊತ್ತಾರೆ ನೀವು ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹೋದಂಗೆ ಚೋಮ ತಂದ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋತ್' ತಾ ಹೇಳ್ತ್.

'ಓಹ್ ಚೋಮನ? ಅಂದರೆ ಅಂವ ಇದನ್ನೇ ನಂಗೆ ಹೇಳ್ದ ಸೆಟ್ಟ್‌ತ.. ಅಯ್ಯೋ..' ತಾ ನಗಾಡಿಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೆ.

ಪುನಃ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣ್ ಬೆಳ್ಗಿಂದ ನಡ್ದ ಸೆಟ್ಟ್‌ನ ಕಥೆನ ಹೇಳ್ದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಊಟ ಬುಟ್ಟು ಅದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಗಾಡ್ದೋ ತಾ ನೇ ಗೊತ್ಲೆ.

ಚೋಮನ ಸೆಟ್ಟ್ ಗೆ....

* * * * *

ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಝನ್

ಅಂದ್ ಸ ಎಂದ್‌ನಂಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ಸಿ ಓಡೋಡಿ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪಿಗೆ ಬಂದೆ. ಬೆಂಗಳೂರ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಬಸ್‌ಗ ಇದ್ದರೂ ಈ ಹಿಂಬಡ್ತಿಗೆ ಆಕನ ದನದ ದೊಡ್ಡಿನೇ ಆಗಿದ್ದದೆ. ಕೂರಿಕೆ ಹೋಗಲಿ ನಿಲ್ಲಿಕೆ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇಲ್ಲರೆ ಬಾಗಿಲ್‌ಲಿ ನೇತಾಡಿಕಂಡ್ ತೂಗಿಕಂಡ್ ಹೋಕು.

ಅಂತಹ ಕಷ್ಟಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಬೇಡ ತಾ ಬೇಗ ಓಡಿ ಬಾದು. ಒಂದೆರ್ಡ್ ಬಸ್‌ಗ ಜನ ತುಂಬಿಸಿಕಂಡ್ ವಾಲಾಡಿಕಂಡ್ ಹೋತ್. ಮತ್ತೊಂದ್ ಬಸ್ ಬಾತ್. ಹತ್ತಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅದರ್ಲಿ ಸ ಜನ ತುಂಬಿ ತುಳ್ಕ್‌ತಾ ಇದ್ದೋ. ಹೆಂಗೋ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಂದ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟಾಪ್ ಬಂದಂಗೂ ಜನ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ತನೇ ಇದ್ದೋ. ಒಂದು ಕೈಲಿ ಕಂಬಿನ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಲಿ ಆಗಾಗ ಜೇಬನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕಂತಾ ಇದ್ದೆ. ಇಂತ ಸಂದರ್ಭಲೇ ಕೈ ಚಳಕ ತೋರಿಸೋ ಕಳ್ಳರ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇರ್ದು. ನೂಕುನುಗ್ಗಲ್‌ಲಿ ಜನ ಪರ್ದಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಇವ್ಕೆ ಇವನ ಕೆಲ್ಸ ಜೋರು. ಮತ್ತೆ ಜೇಬು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕಂಡವಂಗೇ ಗೊತ್ತು. ಹಿಂಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪರ್ಸ್ ಮೊಬೈಲ್ ಕಳ್ಕಂಡೊಳೊ.

ಹಂಗೆ ಇರ್ಕನ ಮುಂದಿನ ಒಂದು ಸ್ಟಾಪ್‌ಲಿ ವಯಸ್ಸಾದವು ಇಬ್ಬರು ಹತ್ತಿದೋ. ಮೊದಲಾಗಿದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಆಸನಗ ಇರ್‍ತಾ ಇದ್ದದ್. ಈಗ ವಯ್ಯಸಾದವ್ಕೆ ಸ ಬೇರೆ ಆಸನಗ ಒಳೋ. ಹತ್ತಿದಂಗೆ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೋ ಎರಡು ಆಸನಗ ವಯಸ್ಸಾದವ್ಕೆ ಮೀಸಲು.

ಆ ಎರಡು ಆಸನಲಿ ಕಿಟಕಿ ಕರೆಲಿ ವಯಸ್ಸಾದವು ಒಬ್ಬರ್ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ. ಇತ್ತನದರ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ವಯಸ್ಸಿನವೊಬ್ಬ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ. ಈ ಇಬ್ಬರ್ ಅಜ್ಜಂದರ್ ಬಂದಂಗೆ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕನ ಕಂಡ್ "ಏ ಏಳಪ್ಪ ಇದ್ ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಜನ್ ಸೀಟ್" ತ ಹೇಳ್ತ್.

ಅಂವ ಪಾಪ ಏಳ್ತಾ ಇತ್ತ್ ಅಷ್ಟರ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ "ನಾನ್ ಸ ಸೀನಿಯರ್ ಸರ್, ನಾ ಕೂರ್‍ತೇನೆ" ತ ಸುರು ಮಾಡಿಕಣ್ತ್.

"ನಾನ್ ಸುರುಗೆ ಬಂದವ, ಈಗ ಬಂದ್‌ಕಂಡ್ ಏನ್ ನಿಮ್ಮದ್" ತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಜ್ಜ ರೋಫ್ ಹಾಕಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತ್.

"ಅದೆಂಗೆ ಸುರುಗೆ ಬಂದದ್, ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ಸ್ಟಾಪ್‌ಂದ ಅಲ ಹತ್ತಿದ್" ತ ದಬಾಯಿಸಿತ್.

ಮೊದ್ಲೇ ದನದ ದೊಡ್ಡಿ ಆಗಿದ್ದ ಬಸ್‌ಲಿ ಇವರ ಮಾತ್‌ಗ ಕೆಲವ್ಕೆ ಕಿರಿ ಕಿರಿ ಮಾಡ್ರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಟೈಂ ಪಾಸ್. ನಾನ್ ಸ ನಿಂತ್‌ಕಂಡೇ ಅವರ ಜಗಳ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೆ.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಬಾತ್ "ಟಿಕೆಟ್ ಇದ್ದರೆ ತಗೊಳ್ಳಿ, ಮುಂದೆ ಚೆಕಿಂಗ್ ಇರ್‍ತಾರೆ ನೋಡಿ"

ಅಷ್ಟರ್ಲಿ ಒಬ್ಬ "ಸರ್ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಝನ್ ಸೀಟ್ ಬಿಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ" ತ ದೂರು ಕೊಟ್ಟತ್.

ಪ್ರತಿ ನಿಲ್ದಾಣಲೂ ಇಂತ ಕತೆಗಳ ನೋಡಿ ಸಾಕಾದ ಕಂಡಕ್ಟರ್ "ನೀವೇ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾಡ್ಲ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಜಗಳ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಲ.... ಟಿಕೆಟ್.. ಟಿಕೆಟ್..." ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕಣ್ತ್.

ಅಲ್ಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಹೈದ ಕುದ್ದಲ್ಲೇ.. ಇವಿಬ್ಬರ್ ಜಗಳ ಅಡಿಕಂಡೇ. "ಇಗೇನ್ ನಂಗೆ ಕುದ್ರಿಕೆ ಬುಟ್ಟರೆನ ಇಲ್ಲೆನ?"

ಎಲ್ಲವೂ ಕೆಲಸ ಮುಗ್ಸಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಮನೆ ತಲ್ಪಿರೆ ಸಾಕ್ ತ ಒಳೋ.. ಇಲ್ಲರೆ ಯಾರಾದರ್ ಬಂದ್ ರಾಜಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಆದ್ರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ್.

"ನೀವ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಬುಡಕು, ನೋಡ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಸೀನಿಯರ್ ಆದಂಗೆ ಕಾಂಬಲೆ ತಲೆ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಕಪ್ಪಾಗೆ ಉಟ್ಟು" ತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲ್ ಕಡೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರ್ಸಿತ್.

"ರೀ.. ಅದ್ ಡೈ ಮಾಡ್ಸಿದ್.. ಕೂದಲ್ ಕಪ್ಪಿದ್ದ್ ಬುಟ್ರೆ ಏನಾತ್. ವಯಸ್ಸಾತ್ಲೆನ?" ತ ದಬಾಯಿಸಿತ್.

"ನನ್ನ ನೋಡಿ ನೀವ್ಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಾವ್ವು.. ಆರೋಗ್ಯ ಸ ಅಷ್ಟ್ ಸರಿ ಇಲ್ಲೆ ಅದ್ಕೆ ನಾ ಕುದ್ದನೆ ತಾ ಹೇಳ್ದ್.. ನೀವ್ ನೋಡ್ರೆ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಂಗೆ ಹಟ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಒಳೊರಿ"

"ನಿಮ್ಗೆ ವಯಸ್ಸಾವ್ವ ಮಾತು ನೋಡ್ರೆ ಹಂಗೆ ಅನ್ಸುಲೆ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ" ತಾ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಎತ್ತಿ ಎಡಗಾಲ್‌ನ ಮಂಡಿಗೆ ಸುತ್ತಿದ 'ಕ್ನೀ ಕ್ಯಾಪ್' ನ ತೋರ್ಸಿ

"ನನ್ನ ಮಂಡಿ ಚಿಪ್ಪು ಆಪರೇಷನ್ ಆವ್ವು, ಅದ್ಕೆ ನಂಗೆ ಹೆಚ್ಚ್ ನಿಲ್ಲಿಕೆ ಆಲೆ.. ಬುಡಿ ನಾ ಕುದ್ದನೆ"

ತಾ ಸೀಟ್ ಹತ್ರ ಹೋತ್.

"ಹಿಂಗೆ ಉರಿ ಬಂದದ್ಕೆ ಯಾರೋ ಸಮಾ ಮಂಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರ್‍ವೋ ಅದ್ಕೆ ಹಂಗೆ ಆದ್, ಆಪರೇಷನ್ ತ ನೆಪ ಬೇರೆ" ತಾ ಹಂಗಿಸಿತ್.

ಆಚೆ ಈಚೆ ಕುದ್ದವ್ ಯಾರಾದ್ರ್ ಒಂದು ಸೀಟ್ ಬುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾತ್‌ಕತೆ ಮುಗಿತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕುದೇ ಕಷ್ಟಲಿ ಇನ್ನ್ ಬುಟ್ಟರೆ ಯಾರ್ ನೇತಾಡವ್ ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುದ್ದೋ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದ್ಲಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಷ್ಟ್ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ, ಮತ್ತೆ ಹಿರಿಯನಾಗರಿಕರಿಗೆ, ಅಂಗವಿಕಲರಿಗೆ ಇನ್ನು ಉಳ್ದ ಸೀಟ್‌ಗೆ ಇರೋ ಜಾಗಲಿ ಇದ್ದರೆ ಆತ್. ಕೆಲವ್ ಬಸ್‌ಗಳ್ಲಿ ಅದೂ ಇರ್ದುಲೆ. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸಾ ಹರ್ಸುಲೆ.

ಹಂಗಿರ್‍ಕನ ಸೀಟ್ ಬುಟ್ಟು ಕೊಡ್ದು ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತ್ ಆಗಿತ್. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ಲಿ ಎಲ್ಲವ್ಕೆ ಒಂದು ರಸದೌತಣ ನೀಡ್ತಾ ಇತ್ತ್ ಇವರ ಜಗಳ. ದಿನಾ ಕಂಡೆಕ್ಟರ್ ಒಟ್ಟಿಗೆನೋ, ಗಂಡಸರಿಬ್ಬರ್, ಹೆಂಗಸ್‌ಗ ಜಗಳ ಆಡ್ದು ಮಾಮೂಲು ಆದ್ರೆ ವಯಸ್ಸಾದವರ ಜಗಳ ಬಾಳ ಅಪರೂಪ. ಹಂಗೆ ಯಾರೂ ಬುಡ್ಸೋ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋತ್ಲೆ. ಹೋದರೂ ಅವ್ಕೆ ಸೀಟ್ ಕೊಡ್ಸದೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಲೆ ತ ಗೊತ್ತುಟು.

"ಸರಿ ನಿಮ್ಮ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರ್ಸಿ ನೋಡೆ ಬುಡ್ಸೋ ಯಾರ್ ಸೀನಿಯರ್ ತ" ಬಿಳಿ ಕೂದಲ್ನ ಅಜ್ಜ ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿತ್.

"ಅದ್ಕೇನ್ ಇರಿ"

ತ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಕಾಗದಗಳ ಮಧ್ಯೆಂದ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗ್ತ್. ಎಲ್ಲವ್ಕೂ ಕುತೂಹಲ. ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಲಿ ಓಟ್ ಮನವಿನ ಮೂರನೆ ಅಂಪೈರ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಾದಂಗೆ ಕಾಯ್ತಾ ಒಳೋ.

"ತಕಣಿ ನೋಡಿ" ತಾ ಕೊಟ್ಟತ್.

ಕಣ್ಣ್ ಸಣ್ಣ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಬಿಳಿ ಕೂದಲ್ನ ಅಜ್ಜ "ಇಸವಿ 1955"

"ಹೌದು 55 ಏ"

"ಏ ನಂದ್ ಸ ಅದೇ ಇಸವಿ, ಇರಿ ತಿಂಗ ಯಾವ್ದ್‌ತ ನೋಡ್ನೆ" ತೇಳಿ ಕಣ್ಣ್‌ನ ಇನ್ನೂ ಸಣ್ಣದ್ ಮಾಡಿ ನೋಡ್ತಾ ಇತ್ತ್.

ಉಳ್ದವ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕುತೂಹಲ ಯಾರು ಓರಿಯವು, ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಕೂರೋ ಅವಕಾಶ ತ. ಎಲ್ಲವೂ ಬಿಳಿ ಕೂದಲ್‌ನ ಅಜ್ಜನೇ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ..

"ಓ..."

ಇಡೀ ಬಸ್ ನಿಶ್ಯಬ್ಧವಾಗಿ ಅಜ್ಜನ ಉತ್ತರಕ್ಕೇ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೋ.. ನಿದ್ದೆ ಮಾಡವ್ ಸ ಎದ್ದ್ ಕೆಮಿ ನಿಮ್ರಿಸಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದೋ.

"ನೋಡಿ ನಾ ಹೇಳ್ತ್‌ಲೆನ.. ನಿಮ್ಮದ್ ಆಗಸ್ಟ್ ನನ್ನದ್ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗ. ಹಂಗಾಗಿ ನಾನ್ ನಿಮ್ಮಕ್ಕಿಂತ ನಾಲ್ಕ್ ತಿಂಗ ದೊಡ್ಡಂವ.. ಐ ಮೀನ್ ಸೀನಿಯರ್.. ಈಗಲಾದರ್ ಈ ಕಡೆ ಬಂದರೆನ.. ಏ ಏಳಪ್ಪ"

ತಾ ಯುದ್ದ ಗೆದ್ದವರಂಗೆ ಹೈದಂಗೆ ಏಳಿಕೆ ಹೇಳಿ ಕುದ್ರಿಕೆ ಹೋತ್.

ಅಷ್ಟರ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದ ಕಂಡೆಕ್ಟರ್ "ಲಾಸ್ಟ್ ಸ್ಟಾಪ್ ಬಂತು ಎಲ್ಲಾ ಬೇಗ ಇಳ್ಕೊಳ್ಳಿ ಜಾಮ್ ಆಗಿದೆ.. ಬೇಗ ಬೇಗ" ತಾ ಬೊಂಬುಡಿ ಶುರು ಮಾಡ್ತ್.

ಇವರ ಜಗಳಲಿ ಬಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗ್ನಲ್‌ಗಳ ದಾಟಿ ಬಂದ್ ತಲ್ಪಿದೇ ಗೊತ್ತಾತ್ಲೆ... ಎಲ್ಲವೂ ನಗಾಡಿಕಂಡ್ ಬಸ್‌ಂದ ಇಳ್ದೋ.

ಯುದ್ಧ ಗೆದ್ದರೂ ಪದವಿ ಸಿಕ್ಕದಕ್ಕೆ ಪೆಚ್ಚ್ ಮೋರೆ ಹಾಕಂಡ್ ಬಿಳಿಕೂದಲು ಅಜ್ಜ ಇಳ್ತ್. ಇಬ್ಬರ ಜಗಳ ಮೂರ್ನೆವಂಗೆ ಲಾಭ ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಹೈದ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಕುದ್ದ್‌ಕಂಡೇ ಬಾತ್.

* * * * *

ಕಾಲ

ಅಯ್ಯೋ ಇದೆಂತನೇ ಇದ್ ಇಲ್ಲಿ ಒಲೆನೇ ಇಲ್ಲೆ. ಎಂತ ಅಡ್ಗೆ ಮನೆ ಇದ್. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಂಗೆನೆ ಅಡ್ಗ ಮಾಡ್ದು ನಾ. ಈ ಸುಟ್ಟ ಅಜ್ಜನ ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಗಲೇ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡ್ದ್ ಕುದ್ದುಟು. ಮನೆ ಮಾಡಿಕೆ ಮುಂದೆ ಮನೆಲಿ ಅಡ್ಗ ಒಲೆ ಉಟ್ಟೋ ಇಲ್ಲೆ ತಾ ನೊಡಿಕೆ ಸ ರೋಗ ಇದ್ಕೆ. ಇದ್ ಸರಿ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಹಿಂಗೆಲ್ಲ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ಲೆ. ನಾವ್ಗೆ ಈ ಪಾಡ್ ಬರ್ತಾ ಇತ್ಲೆ.

ಬೆಳ್ಕ್ ಹರೆಯಕೆ ಮುಂದೆ ಅವ್ವ ಬಾಯಿಬಡ್ಕದು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆತ್. ಮೆಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕಂಡ್ ಹೋಗಿ ಅಡ್ಗ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವ್ವ ಒಂದಷ್ಟ್ ಚರಂಬುನ ತಂದ್ ಚಿಂಟೆ ಮೇಲೆ ಇಸಿ ಕಿಚ್ಚಿ ಮಾಡಿಕೆ ಒಲೆ ಎಲ್ಲಿ ತಾ ಪರ್ದಾಡ್ತಾ ಇತ್. ಏನೇನೋ ಗೊಣ್ಗಿಕಂಡ್ ತಾತಂಗೆ ಶಾಪ ಹಾಕಂಡ್ ಇತ್.

ನಾ ಸೀದ ಹೋಗಿ ಅವ್ವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತೆ. ಅವ್ವ "ನೊಡ್ನೆ... ಇದ್ಕೆ ನಾ ಹೇಳ್ದು ಈ ಅಜ್ಜಂಗೆ ಸೊಯೆ ಇಲ್ಲೆ ತಾ. ಮನೆ ಮಾಡುಟು ಒಂದು ಒಲೆ ಇಲ್ಲೆ.. ಎಂತ ಇವನ ಮೇಲೆ ಸೌದೆ ಇಸಿ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡೊಕ" ತಾ ತಂದ ಇನ್ನಷ್ಟ್ ಚರಂಬುನ ಕುಕ್ಕಿತ್. ತಾತನ ಕಡೆ ನೋಡ್ದೆ.

ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ಅವ್ವನ ಮಾತ್‌ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳ್ಸಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ. ಮಾತಾಡ್ರೆ ಅದ್ ಮುಗಿಯದ ರಾಮಾಯಣ ಆದೆ ತ ಅವ್ಕೆ ಇಷ್ಟ್ ವರ್ಸನ ಜೀವನ ಅನುಭವಲಿ ಗೊತ್ತಾವ್ಚು.

ಅವ್ವನ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡ್ದ್ ಚಿಂಟೆ ಕಡೆ ತಿರ್ಗಿಸಿ ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿ ಸ್ಟೌ ಮೇಲೆ ಇಸಿ ನಾಬ್ ತಿರ್ಗಿಸಿದಂಗೆ ಭಗ್ ತಾ ಕಿಚ್ಚಿ ಹೊತ್ತಿತ್. ಈಗ ಕಣ್ಣ ಬುಟ್ಟ್‌ಕಂಡ್ ನೋಡೋ ಸರದಿ ಅವ್ವಂದ್ ಆಗಿತ್. ಅವ್ವ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ದವರಂಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಿಂತತ್.

"ಅವ್ವ ನಿಂಗೆ ಹೇಳ್ತ್‌ಲೆನ ಇಲ್ಲಿ ಊರ್ನಂಗೆ ಅಲ್ಲ.. ಸೌದೆ ಒಲೆ ಇರ್ದುಲೆ.. ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಎಲ್.ಪಿ.ಜಿ ನೇ ಬಳ್ಸಕು... ನೋಡಿಲ್ಲಿ"

ತೇಳಿ ಗ್ಯಾಸ್‌ನ ಹೆಂಗೆ ಹೋಸಕು. ಹೆಂಗೆ ಆರ್ಸಕು. ಹೆಚ್ಚ್ ಕಮ್ಮಿ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡಕು... ಏನೇನ್ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾಡಕುತಾ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅವ್ವ ಹೊಸದಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರ್ದ ಮಕ್ಕಳಂಗೆ ಎಲ್ಲನ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಆಲ್ಸಿಕಣ್ತ್.

"ಎಲ್ಲಿ ನೀ ಮಾಡೊಮ್ಮೆ" ತಾ ಹೇಳ್ದೆ. 80 ವರ್ಸಗಳ್ನ ಕಂಡಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗ ಇಂದ್ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರನ ಕಂಡಂಗೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಅವ್ವ ನನ್ನ ಮುಖನೇ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತತ್.. "ಏನಾಲೆ ಮಾಡವ್ವ" ತೇಳ್ದ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಸಿತ್. ಮತ್ತೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದವರಂಗೆ ಒಂದೆರಡ್ ಸಲ ಮಾಡ್ತ್. ಕಡೆಗೆ ತಿಳ್ದವರಂಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಲ್ ಕಾಯಕೆ ಇಸಿತ್. ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ತ್ ತ ನಾನ್ ಬಚ್ಚಲ್ ಮನೆಗೆ ಹೊರ್ಟೆ.

ಅವ್ವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾಲೆ ಕಲ್ತ್ತೆ ಆದ್ರೆ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಲಾಯ್ಕ ಉಟ್ಟು. ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿ ಮುಖ ತೊಳ್ದ್ ಬಾಕನ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಆಗಿತ್. ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಕಂಡ್ ಹಂಗೆ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ವರಾಂಡಲಿ ಬಂದ್ ಕುದ್ದೆ. ಚಳಿಗಾಲ ಆದ್ದರಂದ ಹೊರಗೆ ಮಂಜು ಇನ್ನೂ ಕರ್ಗಿತ್ಲೆ. ಹಂಗೇ ಇತ್ ಮಸಕು ಮಸುಕಲೇ ಎದುರ್‌ನ ಮನೆಗ.. ಆಗಷ್ಟೆ ಎದ್ದ್ ತಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಕೆಲಸಗಳ್ಗೆ ಹೊರ್ಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಜನಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಂಜು ಮಂಜಾಗೇ ಇತ್ತ್.

ಗಲಾಸ್‌ಂದ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಹೊಗೆ ಮಂಜುನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಮಾಯ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಕಾಫಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೇರ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಆದ್ರೆ ಮನ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲದರಂದ ದೂರ ಹೋಗಿತ್ತ್.

"ಬಾವ್ವ ರೊಟ್ಟಿ ಆವ್ವು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಇರ್ಕನನೇ ತಿನ್ನ್" ತಾ ಅವ್ವ ಕರ್ರ್ಯಕನ ಮತ್ತೆ ಮೈ ಮನಸ್ ಒಂದಾಗಿ ಎದ್ದ್ ಅಡ್ಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರ್ಟೆ. ತಾತ ಆಗಲೇ ತಿಂಬಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದೋ. ನನ್ನ ಕಂಡವೆ "ಅಪ್ಪು ಈ ರೊಟ್ಟಿ ಲಾಯ್ಕ ಇಲ್ಲೆನೆ.. ಏನೇ ಆದರೂ ಕೆಂಡದ ರೊಟ್ಟಿನೇ ಬಾಯ್ಗೆ ಹಿಡ್ಸುದು ನೋಡು".. ತಾ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ಅಳ್ದ ಉಳ್ದ ಹಲ್ಲ್‌ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ರೊಟ್ಟಿನ ಇಸಿ ತಿಂತಾ ಇದ್ದೋ.

ಅವ್ವ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾಯ್ಯೆನ ಕಾಯಿ ಪಜ್ಜಿ ಕಡ್ಡ್ ಇಸಿತ್. ಎರ್ಡ್ ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ್ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ ಕುದ್ದೆ. ಪಿರಿ ಪಿರಿ ಮಳೆ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಮೇಲೆ ಮನೆನ ನಡು ವಯಸ್ಸಿನ ಹೈದ ಒಂದು ಸ್ನೇಹದ ನಗೆ ಬೀರಿ ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕೆ ಹೊರ್ಟ್ ಹೋತ್. ಊರೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸದ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿರ್ಕನ ನಾವು ಮೂರು ಜನ ಮಾತ್ರ ಆಕಾಸಂದ ಬೀಳ್ತಾ ಇರೋ ಮಳೆನೇ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದಿದ್ದೋ.

ತಾತ ಅವ್ವನ ಮೋರೆಲಿ ಅದೇನೋ ನಿರ್ಭಾವ ಛಾಯೆ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತ್. ನಂಗೂ ಸ ಏನೂ ಮಾಡಿಕೆ, ಮಾತಾಡಿಕೆ ಬಾಕಿ ಇತ್ಲೆ. ಒಂದು ಕಾಲಲಿ ಊರಿಗೇ ಊರೇ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟ್ ನೋಡುವಂತ ಸಂಸಾರ ಈ ನಮ್ಮ ತಾತಂದ್.. ಇವ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಆರ್ ಜನ ಮಕ್ಕ, ಎರ್ಡ್ ಗಂಡ್ ನಾಲ್ಕ್ ಹೆಣ್ಣ್. ಸುಖ ಸಂಸಾರ. ಹೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಳ ಒಳ್ಳೆ ಕಡೆ ಮದ್ವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೋ. ಗಂಡ್ ಮಕ್ಕ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲ್ಸಲಿ ಇದ್ದೋ. ತಾತ ಪಿತ್ರಾಜಿತ ಆಸ್ತಿನ ನಡ್ಸಿಕಂಡ್ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಇದ್ದೋ. ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಲಿ ಪಿಳ್ಳಿಕ ಎಲ್ಲ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಓಡಿ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಆಟ ಓಟ, ಕಾಡು ಸುತ್ತುದು. ಕಾಡ್ ಹಣ್ಣ್ ಕೊಯ್ಯೆದ್ ತಿಂಬದ್, ತೋಡ್‌ಲಿ ಮೀಯದು, ಮೀನ್ ಹಿಡ್ಯದು ಹಿಂಗೆ ತಮ್ಮ ರಜಾನ ಕಳಿತಾ ಇದ್ದೋ. ಕತ್ತಲೆ ಆತ್‌ತೇಳ್ರೆ ಸಾಕ್ ತಾತನ ಮರದ ಕುರ್ಚಿ ಸುತ್ತ ಬಂದ್ ಕೂರ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ತಾತ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಹಂಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕತೆಗಳ್ನ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಅವ್ವ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಏನಾರ್ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ ಅದನ್ನ ತಿಂದ್ ಕತೆ ಕೇಳಿ ಕಡೆಗೆ ಮೀಯಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದದ್. ಹಿಂಗೆ ನಮ್ಮ ರಜೆ ಕಳಿತಾ ಇತ್ತ್..

ವರ್ಷಗ ಕಳ್ದಂಗೆ ಯಾಕೋ ನಮ್ಮ ಮಾವಂದರಿಗೆ ಈ ತೋಟನ ನಡ್ಸಿಕಂಡ್ ಹೋಕೆ ಆತ್ಲೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಜಾಗೆನ ಮಾರಿಕೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೋ. ಅವರ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ತಾತಂಗೆ ಹಿಡ್ಸಿತ್ಲೆ. ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿನ ಮಾರ್ದುನ ಬೇಡ ತಾ

ಎಷ್ಟೇ ಕೇಳಿಕಂಡರೂ ಈ ಮಾವಂದರ ಕೆಮಿಗೆ ಬೀತ್ಲೆ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಲೆಗೆ ಆಸ್ತಿನ ಮಾರಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರ್‍ದೋ.

ತಾತ ಅವ್ವ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಂಗೆ ಆದೋ. ಹೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಳತ್ರ ಹೋಗಿ ಇರಿಕೆ ಮನ್ಸ್ ಒಪ್ಪಿತ್ಲೆ.. ಗಂಡು ಮಕ್ಕ ಕರ್‍ಕಂಡ್ ಹೋಗೋ ಅಂದಾಜ್‍ಲಿ ಇಲ್ಲೇ. ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಅವೂ ಸ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕಂಡ್ ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಒಳೋ..

ಎಷ್ಟೇ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಮಕ್ಕ ಇದ್ದರೂ ಕೊನೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ತರದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದೊಳಲ ತಾ ಇಬ್ಬರ ಮನ್ಸ್‌ಲೂ ಅಗಾಧ ನೋವು ಉಟ್ಟು.

ಇದೇ ಗ್ಯಾನಲಿ ತಾತ ಅವ್ವ ಏನೊಂದೂ ಮಾತಾಡದೆ ಮಳೆನೇ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದೊಳೋ.. ನಂಗೂ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲೆ.. ಚಟಪಟ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಕಂಡ್ ಬೀಳೋ ಹನಿಗಳ ಮೇಲೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣ್‌ಗ ನೆಟ್ಟಿತ್.

ಮಳೆ ನೀರ್ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ್ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಲ್ಲಿ ಹರ್‍ಕಂಡ್ ಹೋದಂಗೆ ನೆರಿ ಕಟ್ಟಿದ ಅವ್ವನ ಕೆನ್ನೆ ಮೇಲೆಂದ ನೀರ್‌ನ ಹನಿಗ ಜಾರಿಕಂಡ್ ಬೀಳ್ತಾ ಇತ್ತ್..

* * * * *

'ಹಾನೆ'

ಅದ್ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗ. ಎಲ್ಲವೂ ಹುತ್ತರಿ ಹಬ್ಬದ ತಯಾರಿಲಿ ಇದ್ದೋ. ದೂರದ ಊರ್‍ಲಿ ಇರ್‍ವ ಮಕ್ಕ ಮರಿ ಎಲ್ಲ ಬಂದು ಸೇರಿ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುವೆ. ಕೈಲುಮೂರ್ತ, ಕಾವೇರಿ ಸಂಕ್ರಮಣ ಮತ್ತೆ ಹುತ್ತರಿ ಈ ಹಬ್ಬಗಲ್ಲಿ ಹುತ್ತರಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚ್ ಜನ ಸೇರ್‍ತಾ ಇದ್ದದ್. ಆ ವರ್ಷ ಸ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಮಕ್ಕ, ಮಾವನ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದೋ. ನಮ್ಮ ಉರ್‍ಕೊಳ್ಳಿಗಳ ದಂಡು ದೊಡ್ಡದಾಗೇ ಇತ್ತ್. ಇಡೀ ದಿನ ದೊಡ್ಡವ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುಗಳ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮದ್ ಕಾಡ್ ಮೇಡ್ ಸುತ್ತುದೇ ಆತ್. ಕಾಡ್ ಹಣ್ಣ್‌ಗಳ ಹುಡ್ಕಿಕಂಡ್, ಆಲದ ಮರದ ಬಿಳಲುಗಳ್ನ ಉಯ್ಯಾಲೆ ಮಾಡಿ ಜೂಗಿಕಂಡ್ ದಿನ ಕಳ್ದೋ. ಪ್ರತೀ ಸಲ ಕತ್ತಲೆ ಮುಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಆಟ ನಡಿತಾ ಇತ್ತ್. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡ್ ಬಂದುಟು ಗಡ. ಎರ್ಡ್ ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಆಚೆ ಕರೆ ಸಣ್ಣಪನ ಗದ್ದೆಗೆ ಬಂದ್ ಬೆಳೆನೆಲ್ಲ ಹಾಳ್ ಮಾಡಿ ಹೋಗೊಳೋ ಹಂಗಾಗಿ ಮನೆವ್ಕ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾದರ್ ಆನೆ ಬಂದ್‌ಬುಡ್ದೇನೋ ತಾ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಮನೆ ಸೇರ್‍ದೋ.

ಅಷ್ಟರ್‍ಲಿ ಆಗಲೇ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ದತೆ ಆಗಿತ್ತ್.

ತಂಬಿಟ್ಟ್ ಘಮ ಘಮಾತ ಮೂಕಿಗೆ ಬಡಿತಿತ್.

"ಮಣ್ಣ್ಲಿ ಆಡಿ ಬಂದ್ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುದು ಹೋಗಿ ಮೀಕಂಡ್ ಬನ್ನಿ, ಕದ್ರ್ ಕೊಯ್ದು ಮೇಲೇನೇ ತಿಂಬಕೆ ಸಿಕ್ಕುದು" ತ ಬೈಗುಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮೀದ್ ಬಂದ್ ಕುದ್ದೋ.

ಕದ್ರ್ ಕುಯ್ಯಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ದತೆ ಮಾಡ್ಕಣ್ತಾ ಇದ್ದೋ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗಳ್ ಸುಮಿ ಕಂಚಿಮಿನ ಹಿಡ್ಕಂತ್. ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಮುಖ್ಯಸ್ತನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೊರ್ಟೋ. ಹಿಂದೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ನೆಂಟ್ರ್‌ಗ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದೋ. ಕೊನೇಲಿ ನಾವು ಮಕ್ಕ ಪಿಟಾಕಿ ಹೊಟ್ಟಿಸಿಕಂಡ್ ಕುಣ್ಕಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಮನೇಲಿ ಅಮ್ಮ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಅಡ್ಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕಂಡೇ ಬಾಕಿ ಆದೋ. ಅವ್ಕೆ ಸ ಆ ಆನೆಗಳ್ದೇ ಹೆದ್ರಿಕ್ ಇತ್ತ್. ತುಂಬ ಜನ ಒಳೊ ಹಂಗೆನೆ ಪಿಟಾಕಿ ಹೊಟ್ಟಿಸಿಕಂಡಿದ್ರೆ ಆನೆಗೆ ಓಡುವೆ ತಾ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಹೇಳ್ದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ಆತ್ ಅವ್ಕೆ.

ಆದರೂ ಮನ್ಸೊಳಗೆ ಅಳ್ಕು ಇದ್ದೇ ಇತ್ತ್. ನಾವು ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಕದ್ರ್ ಕೊಯ್ದ್ ಜೋರ್‌ಲಿ 'ಪೊಲಿ ಪೊಲಿಯೇ ದೇವಾ' ತಾ ಕೂಗಿಕಂಡ್ ಬಂದೋ.

ಮನೆಗೆ ತಲ್ಪಿ ಆತ್ ಅಂಗಳಲಿ ಒಂದು ಸುತ್ತ್ ಬಂದ್ ಮನೆಗೆ ತಲ್ಪಿರೆ ಅಮ್ಮನವರ ಮುಖ ಹೆದ್ರಿದಂಗೆ ಉಟ್ಟು, 'ಹೋದವ್ ಎಲ್ಲ ಬಂದೊಳಲ' ತಾ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಗಾಬರಿಲಿ ಕೇಳ್ದೋ.

ದೊಡ್ಡಪ್ಪ 'ಯಾಕೆ ನೆ ಏನಾತ್? ಹಂಗ್ಯಾಕೆ ಕೇಳ್ತಾ ಒಳ?' ತಾ ಕೇಳದ್ರೂ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲರ ಕಾಲಿಗೆ ನೀರ್ ಹೊಯ್ದ್ ಒಳಗೆ ಹೋಕೆ ಹೇಳ್ದೊ.

ನಾವೆಲ್ಲ ಏನೂ ಅರ್ಥ ಆಗದರಂಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವರ ಕೋಂಬರೆ ಸೇರಿ ನೆರೆಕಟ್ಟಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಂಗೆ ಏನೋ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಲೈಟ್ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಹೊರಗೆ ಹೋಕೆ ನೋಡ್ಕನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಅವರ ತಡಿತಾ ಇದ್ದೋ. ದೂರಲಿ ಇದ್ದ ನಾವ್ಗೆ ಅವರ ಮಾತ್‌ಗ ಒಂದೂ ಸ ಕೇಳ್ತಾ ಇತ್ಲೆ.

ಕಡೆಗೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಒಳಗೆ ಬಂದೋ. ಬಂದವೆ 'ಈ ಹೆಂಗಸರ್‌ಗೆ ಮಾಡಿಕೆ

ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಏನಾರ್ ಪಿರಿ ಪಿರಿ ಹೇಳಿಕಂಡೇ ಇದ್ದವೆ... ಆನೆ ಬಂದಿತ್ ಗಡ ಆನೆ.. ನಾವು ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋದರ್ನೇ ಕಾದ್‌ಕಂಡ್ ಇವಳ್ನ ಹೊತ್ತ್‌ಕಂಡ್ ಹೋಕೆ ಬಂದದ್ ಅದ್' ತಾ ರೇಗಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ.

'ನಮ್ಮ ಹೆದ್ರಿಕೆ ನಾವ್ಗೆ.. ಇಲ್ಲೆ ಪಕ್ಕಲಿ ಬಾಳೆ ಮುರಿತಿದ್ದ ಸದ್ದ್ ಎಷ್ಟ್ ಲಾಯ್ಕ ಕೇಳ್ತಾ ಇತ್ತ್.. ಮಕ್ಕ ಮರಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದೋ.. ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದದೆನಾ? ನಿಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಯಾಗೊಲೂ' ತಾ ಹೇಳಿಕಂಡ್ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ.

ನಾವ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂಗೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಮಿಲಿಟರಿಲಿ ಇದ್ದವ್ ಅವು ಯಾವ್ದಕ್ಕೂ ಹೆದ್ರ್‌ತಾ ಇತ್ಲೆ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳವ್ ಅಲ್ಲ. ಏನೋ ಇದ್ದಿರ್ದು ತಾ ಸುಮ್ಮನಾದೋ. ಆದರೂ ಆನೆ ಅಲ್ಲತಾ ಹೇಳಿಕೆ ಯಾವ ಪುರಾವೆನೂ ಇತ್ಲೆ. 'ಬೊಳ್ಪುಗೆ ಎದ್ದ್ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರ್ತು ನೋಡ್ರೆ ಆತ್ ಈಗ ಯಾಕೆ ಚರ್ಚೆ' ತಾ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹೇಳ್ದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಎದ್ದ್ ಉಂಬಕೆ ಹೊರ್ಟೋ.

ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಪಾಯಸ, ವಡೆ, ಬೋಂಡ, ಹೊಸಕ್ಕಿ ಅನ್ನ, ಹುತ್ತರಿ ಗೆಣ್ಸ್ ಸಾರ್ ಎಲ್ಲನ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೋ. ಕಲ್ಲ್ ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ತಾ ಸದ್ದಾಲಿಸಿಕಂಡ್ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಆಗ ಆಚೆ ಮನೆಯವರ ಮಾತ್ ಕೇಳ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಆಚೆ ಮನೆವ್ ಹೇಳ್ರೆ ಈ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಅಣ್ಣನ ಭಾಗ. ಅವ್ಕ ಇವ್ಕ ಮಾತ್ ಅಷ್ಟಿತ್ಲೆ.

ಮಜ ಅಮ್ಮನ ಹತ್ರ 'ಅಮ್ಮ.. ಎಂತ ನಿಂಗೆ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಲೆನ? ಆ ಎಮ್ಮೆನ ಕಟ್ಟಿಕೆ ಏನಾಗಿತ್ತ್ ಅದ್ ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಾಳೆ ಮುರ್ಯತಾ ಇತ್ತ್. ಅವೆಲ್ಲ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋದಕೆ ಆತ್. ಆಂಟಿ ಮನಿ ಒಳಗಿದ್ದೋ, ಅವು ಅದ್ ಆನೆ ತನೇ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದವೆ. ಬಂದ್ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೆ ಪುನ ಹೊಡ್ಕಣಕಾಯ್ತ್.. ಇನ್ನಾದರ್ ನೋಡಿಕ'

ಇದ್ನ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಂಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮುಖನ ನೋಡಿಕಂಡೊ. ಮತ್ತೆ ನಗಾಡಿಗೆ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ ನೋಡಿ.. ಹ್ಹ.. ಹ್ಹ.. ಹ್ಹಾನೆಎ... ಮಾಡ್ ಹಾರಿ ಹೋಗಂಗೆ ನಗಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಅಂತೂ ಎಲ್ಲರ ಮನ್ಸ್‌ಲಿ ಕುದ್ದಿದ್ದ ಆನೆ ಎಮ್ಮೆ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಸೇರ್ತ್.

* * * * *

ಶಾಪದ ಮಳೆ

ಇದ್ ನಾ ಕೇಳ್ದ ಕತೆ. ಮಳೆ ತೇಳ್ರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಂತೂ ಖುಷಿನೋ ಖುಷಿ. ರೈತರಿಗೂ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ 'ಎಂತ ಕಾಲ ಬಾತಪ್ಪಾ ಒಂದ್ಹನಿ ಸಾ ಮಳೆ ಇಲ್ಲೆ. ಇನ್ನ್ ಏನೇನ್ ನೋಡಕೋ ಏನೋ. ಬೇಡದ ಕಡೆಗೆ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸುರ್ದದೆ. ಬೆಳ್ದ ಬೆಳೆ ಹಾಳ್ ಮಾಡಿಕೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಗಿಡಗ ಒಣ್ಗಿಕಂಡ್ ಮೆಣ್ಸ್ ಕೊತ್ತು ಉದ್ರಿರೂ ಮಳೆ ಇಲ್ಲೆ'. ಇನ್ನ್ ಮಳೆ ಬುಡದೇ ಸುರ್ದರೆ.. 'ಥುತ್ ಎಂತ ಸಾವ್‌ನ ಮಳೆ ಇದ್. ಇದ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆನ? ಮೊನ್ನೆ ಸುರು ಆದ್ ಇನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಕೆ ಗ್ಯಾನ ಇಲ್ಲೆ ಕಂಡದೆ. ಕಾಫಿ ಹೂ ಹೋಕನ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಆತ್ ಈ ವರ್ಷ ಕಾಫಿ ಆದಂಗೆ ಇನ್ನು ಮೆಣ್ಸ್ ಕತೆ ಅಷ್ಟೆ'. ಅದೇ ಪಿರಿಪಿರಿ ಮಳೆ ಬಂದರೂ 'ಎಂತ ಮಳೆ ಇದ್. ಬಂದರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಕು.. ಇಲ್ಲರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಕು. ಅತ್ತನೂ ಅಲ್ಲ ಇತ್ತನೂ ಅಲ್ಲದ ಮಳೆ ಇದ್' ತಾ ಜನ ಗೊಣ್ಗಿಕಂಡೇ ಇದ್ದವೆ.

ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಬೈಯ್ಯುವೇ.. ಕಮ್ಮಿ ಆದರೂ ಬಯ್ಯುವೇ.. ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ತಾ ಎಲ್ಲರ್ರ ಮನ್ಸಲ್ಲೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡ್‌ಲಿ ಸಕಲ ಚರಾಚರಗ ಜೀವಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಆ ಕಾಡಿನ ರಾಜ ನಾವ್ಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರಂಗೆ ಸಿಂಹ ರಾಜ. ಒಂದು ದಿನ ಕಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದೋ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಮ್ಮತಂದ ಆ ವರ್ಷ ವನದೇವತೆಯ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬನ ಆಚರಿಸಕೂ ತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ದೋ.

ಕಾಡ್ನ ನಡುಲಿ ಇರ್‌ವ ಬಾಣೆಲಿ ಜಂಬರನ ನಡ್ಸಿಕೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೋ. ಹಂಗೆನೆ ಅದರ ತಯಾರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸನ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿನ ಕೊಟ್ಟೊ. ಕಪಿಗ ಚಪ್ಪರದ ಮಾಡ್ ಹಾಸಿಕೆ. ಜಿರಾಫೆಗ ಉದ್ದನೆ ಕಂಬಗಳ ನೇಚಿ ಕೊಡಿಕೆ. ಕಾಡ್ ಹಂದಿಗ ಎಲ್ಲ ಕಾಡ್‌ನ ಉಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೆ ಸಿದ್ದ ಆದೋ. ನವಿಲ್-ಕೋಗಿಲೆಗ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೀಡಿಕೆ ಒಪ್ಪಿದೋ. ಆನೆಗ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ನೀರ್ ಹಾರ್‍ಸಿ ಧೂಳ್‌ನ ಹೋಗ್ಸಿಕೆ ತಯಾರಾದೋ. ಹಿಂಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗ ಒಂದೊಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿನ ಒಪ್ಪಿಕಣ್ಕನ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ಮಳೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಓಡಿ ಬಂದ್ 'ನಂಗೆ ಸ ಏನಾರ್ ಕೊಡಿ, ವನ ದೇವತೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಲಿ ನಂಗೂ ಏನಾರ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡಿ' ತಾ ಕೇಳ್ತ್.

ಸಿಂಹ ರಾಜಂಗೆ ಕೊಡಿಕೆ ಮನ್ಸಿತ್ಲೆ. ಮೊದ್ಲೇ ಮಳೆ ಸೋಮಾರಿ ಎಲ್ಲಾರ್ ಕೈ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ. ಏನೂ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದೇ ಸಿಟ್ಟ್‌ಲಿ ಏನಾರ್ ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡ್ದು ತ ಸ ಹೆದ್ರಿಕೆ ಆತ್. ಕಡೆಗೆ 'ಸರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ನೀರ್ ಹಾಕಿಕೆ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೋ. ಅವ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ದೂರಂದ ನೀರ್ ತಂದ್ ಹಾಕ್‌ಕನ ಬಚ್ಚುದು, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹಾಕಿಕೆ ಸ ಆಲೆ. ನೀ ಸರೀ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದ್ ಮೇಲೆಂದ ನೀರ್ ಹನ್ಸಿಸಿರೆ ಆದೆ' ತಾ ಹೇಳ್ತ್. ಮಳೆ ಬಾಳ ಕುಸಿಂದ ಸರಿ ತೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋತ್.

ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬ ಹತ್ರ ಬಾತ್. ಎಲ್ಲವೂ ಕುಸಿಂದ ಕೆಲ್ಸ ಸುರು ಮಾಡ್ದೋ. ಕಾಡ್‌ನ ಎಲ್ಲ ಕಡ್ಡ್ ಬಾಣೆನ ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟೋ. ದೂಳೆಲ್ಲ ಹೋಕುತಾ ಆದರೆ ಮಳೆಯ ಸಿಂಚನ ಆಕು. ಎಷ್ಟು ನೋಡ್ರು ಮಳೆಯ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲೆ. ಸಮಯ ಆಗ್ತಾ ಉಟ್ಟು. ಏನ್ ಮಾಡ್ದು ತಾ ಗೊತ್ತಾಗದೆ. ಕಡೆಗೆ ಆನೆಗಳೇ ನೀರ್ ಹಾರ್‍ಸಿ ಚಪ್ಪರ ಎಲ್ಲ ಹಾಕಿ ವೇದಿಕೆ ಸ ಸಿದ್ದ ಮಾಡಿ ಆತ್.

ಅದೇ ಹೊತ್ತ್‌ಗೆ ಸಮುದ್ರ ಕರೆಲಿ ಮಲ್ಕಂಡಿದ್ದ ಮಳೆಗೆ ಒಮ್ಮಲೆ ಎಚ್ಚರ

ಆತ್. 'ಅಯ್ಯೋ ಇಂದ್ ವನ ದೇವರ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬ. ನಂಗೆ ನೀರ್ ಹಾರ್ಸಿಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೋ ನಾನ್ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಕಂಡೇ ಬಾಕಿ ಆಗೋದೆ. ತಪ್ಪಿಸಿರೆ ಆಕಿಲೆ' ತಾ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಣೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟತ್. ಕೆಳಗೆ ಏನುಟ್ಟು ಏನಿಲ್ಲೆ ತ ನೋಡದೆ ಒಂದೇ ಸಮ ಮಳೆ ಸುರ್ಸಿತ್.

ಅದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ದತೆಗ ಆಗಿತ್. ಒಂದೇ ಸಲ ಮಳೆ ಬಂದದ್ದರಂದ ತೀರಾ ಚೆಂಡಿ ಆಗಿ ಮಾಡ್ದ ಕೆಲ್ಸ ಎಲ್ಲ ಹಾಳಾತ್. ಹೇಳ್ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವನ ದೇವತೆ ಬಾತ್. ನೋಡ್ರೆ ಚಪ್ಪರ ಎಲ್ಲ ಚೆಂಡಿ ಆಗಿ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗ ಎಲ್ಲ ಚಳಿಲಿ ನಡ್ಗಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೋ.

ವನ ದೇವತೆಗೆ ಸಿಟ್ಟ್ ತಡ್ಯಕೆ ಆತ್ಲೆ. ಮಳೆ ಕಡೆ ನೋಡ್ತ್. ಮಳೆ ಪೆಚ್ಚ್ ಮೋರೆ ಹಾಕಂಡ್ ಇತ್ತ್. ಇಷ್ಟ್ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟ್ ಮಾಡ್ದ ಏರ್ಪಾಡ್‌ನೆಲ್ಲ ನೋಡದೆ ಹಾಳ್ ಮಾಡ್‌ದಲ ಎಲ್ಲರ ಶ್ರಮ ಎಷ್ಟಿತ್ ತ ನಿಂಗೆಂತ ಗೊತ್ತುಟು. ಅದ್ಕೆ ನಾ ನಿಂಗೆ ಶಾಪ ಇಸ್‌ತಾ ಒಳೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನ್ ಏನೇ ಮಾಡ್ರು ಜನ ನಿಂಗೆ ಬೈಕಂಡೇ ಇರಕು' ತಾ ಹೇಳಿ ದೇವತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ್ಟ್ ಹೋತ್.

ಮಳೆ ಎಷ್ಟೇ ಕೇಳಿಕಂಡರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗ ಆತ್ಲೆ. ಹಂಗೆ ಅಂದ್‌ಂದ ಇಂದ್‌ನವರೆಗೂ ಮಳೆ ಹೆಂಗೇ ಬಂದರೂ ಜನಗ ಬೈಕಂಡೇ ಇದ್ದವೆ.

* * * * *

ವೈನ್

ಅಂದ್ ಬೊಳ್ಪುಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಂಪರ್ ಇನ್ನೂ ಇಳ್ದಿತ್ಲೆ. ಗುಂಯ್ ಗುಂಯ್ ತಾ ಫೋನ್ ಅದ್ರ್‌ತಾ ಇತ್ತ್. ಯಾರಪ್ಪ ಇಷ್ಟ್ ಬೊಳ್ಪುಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹಾಳ್ ಮಾಡವ್ರು. ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ... ತೇಳಿಕಂಡ್ ಕಣ್ಣ್ ಬುಡದೇನೇ ಫೋನ್ ತೆಗ್ದೆ. ಅತ್ತಂದ ಮಗಾ ಬೆಳ್ಗನೆ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್ ಆಯ್ತೋ.. ತಾ ಹೇಳ್ತ್. ನಂಗೆ ಒಮ್ಮಲೆ ನಿದ್ದೆ ಹಾರಿ ಹೋತ್.. ಏನಪ್ಪಾ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್ ಆದ್. ಎಲ್ಲಾರ್ ಬಾಂಬ್ ಗೀಂಬ್ ಹೊಟ್ಟಿತ್ತಾ.. ನಿದ್ದೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಎದ್ದ್ ಕುದ್ದೆ. ನೋಡ್ರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಮನು ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದದ್. ಏನ್ ರ ಏನಾತ್ ಎಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್..? ಸರಿ ಹೇಳೊಮ್ಮೆ. ಅಂವ 'ಅದೇ ನಂಗೆ ಗೊತ್ಲೆ, ಮೊನ್ನೆ ನೀ ಹೇಳ್ದಂಗೆ ಎಲ್ಲನ ಕುಪ್ಪಿ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇಸಿದ್ದೆ ಇಂದ್ ನೋಡ್ರೆ ಬೆಳ್ಗ ಬೆಳ್ಗನೇ ಬಾಂಬ್ ಹೊಟ್ಟಿದಂಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಹೋವ್ರು'. ಮನೆ, ಗೋಡೆ ತೀರ ರಟ್ಟುಟು ಎಂಥ ಮಾಡ್ದು ರಾ?' ನಂಗೆ ಅಂವ ಎಂತ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟುತನೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ. 'ಏಯ್ ಅದೆಂತ ಸರಿ ಬೊಗ್ಳು ರಾ.. ಬೆಳ್ಗೆ ಬೆಳ್ಗ ನನ್ನ ನಿದ್ದೆ ಹಾಳ್ ಮಾಡಿ ತಲೆಗೆ ಹುಳ ಬುಡ್ತಾ ಒಳ? ಏನ್ ವಿಷಯ ತ ಸರಿ

ಹೇಳ್ ಪಾಪ್ರು...'

ಅದೇ ವೈನ್... ಓಹ್! ಈಗ ನಂಗೆ ಗ್ಯಾನ ಆತ್. ಎರ್ಡ್ ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿತ್ತ್ 'ಅಲ್ಲರ ಅಂದ್ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಕನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿ ಅಲ ವೈನ್ ಅದ್ ಇನ್ನು ಉಟ್ಟಾ?' 'ಇಲ್ಲೆ ರಾ ಅಂದೇ ಖಾಲಿ ಆವ್ಟು.. ಪುನಃ ಮಾಡಕಿತ್ ಈ ಕೆಲ್ಸಂದ ಮಾಡಿಕೇ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ'. ಅದ್ಕೆ ಅಂವ 'ಸಾರ ಇಲ್ಲೆ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡ್ದು ತಾ ಹೇಳಿ ಕೊಡು ನಾನೇ ಮಾಡಿಕಣೆ. ಹೆಂಗೂ ಒಂದೆರಡ್ ಕೆ.ಜಿ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತಂದಿಸೊಳೆ'. ಈ ಹೈದ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ದ ಮಾಡಿಕಂಡೇ ಉಟ್ಟಲ... ಸರಿ ಅವಂಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತನೂ ಬುಡ್ಸಿ ಬುಡ್ಸಿ ಹೇಳ್ದೆ. ಎಲ್ಲನ ಬರ್ದ್ ಮಡ್ಕಂತ್.

ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆಂದ ತಾಕು, ಬೇಕ್ರಿಲಿ ಈಸ್ಟ್ ತ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅದನ್ನ ತಕಂಡ್ ಬಂಧ್ ನಾಕೇ ನಾಕ್ ಕಾಳ್ ಹಾಕಕು. ಮರಿಬಡ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನಾಕ್.. ಸರಿ ರ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ನೆ ತ ಹೇಳಿ ಫೋನ್ ಇಸಿತ್.

ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಇಂದೇ ಅಂವ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ದ್. ನಾ ಹೇಳ್ದಂಗೆ ಮಾಡೊಳನ?

ಹಾಂ ಒಂದಿಷ್ಟ್ ತಪ್ಪದಂಗೆ ಮಾಡೊಳೆ.

ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಹಿಂಗೆ ಆತ್?? ಹೇಳ್ ಏನೇನ್ ಮಾಡ್ದ.

ನಂಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸ ತಪ್ಪು ಹುಡ್ಕಿಕೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ. ಅಂವ ಹೇಳಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತ್ ದ್ರಾಕ್ಷಿನ ತೊಳ್ದ್ ರಸ ತೆಗ್ದ್ ಕುಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಈಸ್ಟ್ ಹಾಕಿ ಮಡ್ಗಿದೆ ತ ಹೇಳ್ತ್. ಛೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಉಟ್ಟಲ ಪುನಃ ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತ್.

ಹಂ ಈಸ್ಟ್ ಎಷ್ಟ್ ಹಾಕಿದ ರಾ?

ಅದ್ ಒಂದು ಚಮ್ಚ..

ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ... ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನಾಕೇ ನಾಕ್ ಹಾಕ್ತ ಅಲ ಹೇಳ್ದ್.

ಹುಂ....! ನೀನ್ ಹೇಳಿದ್ದ ಆದ್ರೆ ನಾಕ್ ಕಾಳ್ಂದ ಏನಾದೆ ತಾ ಒಂದು ಸ್ಪೂನ್ ಹಾಕಿದೆ.

ಗೊತ್ತಾತಲ ಈಗ ಏನಾದೆ ತಾ. ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ಲಾಸಿಕ್ ಕುಪ್ಪಿಲಿ ಇಸಿದ್, ಗಾಜ್‌ನ ಕುಪ್ಪಿ ಆಗಿದ್ರೆ ಅಷ್ಟೆ. ನೀ ಎಂತ ಟೀ ಕಾಸಿಕೆ ಹೋದ? ಇಲ್ಲೆ ವೈನ್ ಮಾಡಿಕೆನ.. ನಾಕ್ ಕಾಳ್ ಹಾಕಿರೇ ಫಾಟ್ ಆಗಿ ತಡ್ಯಕೆ ಬೊತ್ತ್ ಅಂತದರ್‌ಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಮ್ಚ..

ಬೈದ್ ಬೈದ್ ನಂಗೇ ಸುಸ್ತಾತ್.. ಅಂವ ಪಾಪ ಹುಂ ಗುಟ್ಟಿಕಂಡೇ ಇತ್ತ್.

ಸರಿ ಇನ್ನಾದರ್ ಹೇಳ್ದಂಗೆ ಮಾಡ್.. ಈಗ ಏನ್ ಮಾಡಿಕಾಲೆ ಎಲ್ಲನ ಲಾಯ್ಕ ತೊಳಿ ಇಲ್ಲರೆ ಮನೆ ತೀರ ಹುಳಿ ಹುಳಿ ಗಮ ಬಂದದೆ'

ಹುಂ ರಾ.. ಏನೋ ಅಂದ್ ಕುಡ್ಡ ವೈನ್‌ನ ಆಸೆ ಆಗಿ ಮಾಡಿಕೆ ಹೋದೆ.. ಈಗ ನೋಡ್ರೆ ಹಿಂಗೆ ಆತ್. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸರಿ ಮಾಡ್ನೆ. ತಾ ಹೇಳಿ ಫೋನ್ ಇಸಿತ್.

ಈಗ ವೈನ್ ಕಂಡಂಗೆಲ್ಲ ಇವನ ವೈನಾಯಣ ನೆನ್ಪಾಗದೆ ಇರ್ದುಲೆ.

* * * * *

ಪೇರ್ ಡ್ರೈ

ಚಾಮು ಕುಸಾಲ್‌ನ ಮೊನ್ಸ.. ಅಂವನ ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲವ್ರ್ಕ ಕುಸಿ. ಯಾರ ಮನೆಲಿ ಏನೇ ಕಾರ್ಯ ಇದ್ದರೂ ಯಾವ್ದೇ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಂದ್ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ದೆ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರ್ ಸಾವ್ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತ್ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಸೇರ್‍ತಾ ಇತ್. ಜಾತ್ರೆ ಇದ್ದರೆ ಊಟದ ಜಾಗೆಲಿ ಎಲ್ಲೂ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಆಗದಂಗೆ, ಊಟ ಎಲ್ಲವ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಂಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಪಾಪದವ್ರ ಹೆಣ್ಣ್ ಯಾಗೊಲೂ ಜೋರು ತೇಳ್ದ ಇಂವನ ಮಾತ್‌ಲೂ ಸುಳ್ಳಾತ್ತೆ.

ಇಂವ ಎಲ್ಲಾರ್ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸೇರ್‍ರೆ 'ಯಾಕೆ ನೀವ್ಗೆ ಮಾಡಿಕೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲೆನ? ಅವರ ಮನೇಲಿ ಅಷ್ಟ್ ಮಕ್ಕ ಳೊ. ನೀವೇ ಯಾಕೆ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದ್ ಮಾಡೊಕು? ಏನಾರ್ ಪಾಯ್ದ ಉಟ್ಟ ಅಲ್ಲಿ..' ಹಿಂಗೆ ಅದರ ಮಾತ್‌ಗ ಮುಂದುವರ್ದದೆ. ಆದರೆ ಚಾಮು ಮಾತ್ರ ಯಾವ್ದನ್ನೂ ಮುನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಣದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕಂಡೇ ಇದ್ದದೆ.

ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟ್‌ನ ಆಳ್ ಆದರೂ ಅಂವನ ಕೂದಲ್ ಮಾತ್ರ ಬೆಳ್ಳನೆ ಆಗಿತ್ತ್. ಸುಮಾರ್ ಜನ 'ಹೆಣ್ಣ್ ಜಗಳ ಆಡ್‌ಕನ ಇಂವನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ಸುರ್ದಿರಕು ಅದ್ಕೆ

ಕೂದಲ್ ಬೆಳ್ಳಂಗೆ ಆಗುಟು'. ಅಂವಂಗೆ ಎಂತದ್ದೋ ರೋಗ ಇರಕು ಅದ್ಕೆ ಇಷ್ಟ್ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್‌ಗೇ ಕೂದಲ್ ಬೆಳ್ಳಂಗೆ ಆವ್ಟ ತ ತಮಾಸೆ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇದ್ದೊ.

ಅಂವ ಮಾತ್ರ ಯಾವ್ದಕ್ಕೂ ಕೇರೇ ಮಾಡ್ತಾ ಇತ್ಲೆ. ಅಂವನ ಪಾಡಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕಂಡ್. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರವ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇತ್. ಯಾರಾರ್ ಎದುರಿಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ರೂ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಂವ ಸ ಸೇರಿ ನಗಾಡಿ ಸುಮ್ಮನಾಗ್ತಾ ಇತ್.

ಹಿಂಗೆ ಇರ್ಕನ ಒಮ್ಮೆ ಸುಳ್ಯ ಜಾತ್ರೆ ಬಾತ್. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕ ರಂಗ್ ರಂಗ್‌ನ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಂಡ್ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರ್‍ಟೊ. ಚಾಮು ಸ ಒಂದ್ ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಂಡ್ ಹೆಣ್ಣ್‌ನ ಕರ್ತ್ 'ಬಾ ನೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಪೋಯ' ತ ಅದ್ಕೆ ಅವ್ಳು 'ನಿಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸೇರ್ಸಿ ನಂಗು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುವೊ ನೀವು ಹೋಗಿ ನಾನ್ ಸೀತಕ್ಕನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನೆ ತಾ ಹೇಳ್ತ್. ಸರಿ ತೇಳಿ ಇಂವ ಒಬ್ಬನೇ ಹೊರ್‍ಟತ್.

ಹಂಗೆ ಹೋಕನ ದಾರಿಲಿ ಆಚೆ ಮನೆ ಐತಪ್ಪಣ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿತ್. ಸುರುಗೆ ಚಾಮುಗೆ ಅಂವನ ಗುರ್ತೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ಲೆ. ಇಂವನ ಪಾಡಿಗೆ ಇಂವ ಹೋಗ್ತಾ ಇತ್. ಐತಪ್ಪ 'ಏಯ್ ಚಾಮು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ್ ಮನಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಹೋವ್ಟ ಹೆಂಗೆ? ಇಲ್ಲೆ ಬೆಳ್ಗೆ ಬೆಳ್ಗನೆ ಹಂಞ ಬುಟ್ಟೊಳನ?' ಚಾಮು 'ಓಹ್ ಐತಪ್ಪಣ್ಣ... ನಂಗೆ ನೀವ್ ತ ಗೊತ್ತೇ ಆತ್ಲೆ ಎಂತ ಇದ್ ನಿಮ್ಮ ವೇಸ.. ಕೂದಲ್ ಎಲ್ಲ ಮಸಿ ಬಳ್ದಂಗೆ ಕಪ್ಪು ಆವ್ಟ?'

ಅದ್ ಮಸಿ ಅಲ್ಲರ. ಹೇರ್ ಡೈ.... ನಿನ್ನೆ ಕೂದಲ್ ಕತ್ತರ್ಸಿಕೆ ತಾ ಸುಳ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂವ ಹೇಳ್ತ್ ನಿಮ್ಮ ಕೂದಲ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಆವ್ಟ, ಇದ್ನ ಹಾಕಿರೆ ಯೌವ್ವನದವರ ಕೂದಲಂಗೆ ಕಪ್ಪಾದೆ.. ಹಂಗೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನ್ ಬೇಕಾರ್ ಮಾಡಿ ತಾ ಹೇಳ್ತ್. ಸರಿ ತ ತಲೆ ಬೊಗ್ಗುಸಿ ಕುದ್ದೆ.. ಈಗ ನೋಡು.. ಹೆಂಗೆ ಕಪ್ಪು ಆವ್ಟ'.. ತ ಕೂದಲ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಸವರ್ತ್..

'ಹಾಂ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣ್‌ಗೆ ಸ ಬಾಳ ಕುಸಿ ಆವ್ಟ.. ವಯಸ್ಸಾದ ಗಂಡ ತ ಗೊಣ್ಗಿಕಂಡ್ ಇರ್ತಾ ಇತ್. ಈಗ ಎಂತನೇ ಹೈದ ತ ಕರ್‍ದದೆ' ತೇಳಿ ಒಮ್ಮೆ ನಾಚಿತ್.

'ಹೌದ. ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣ್ ನೋಡು ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಜ್ಜನ

ಹೆಣ್ಣ್‌ನ ತ ಹೇಳುವೆ ತ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಾರದೆ ಸೀತಕ್ಕನೊಟ್ಟಿಗೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರ್ಟುಟು' ಬೇಜಾರ್‌ಲಿ ಚಾಮು ಹೇಳ್ತ್.

'ಅದ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬೇಜಾರ್ ಬಾ ನಿನ್ನ ಕೂದಲ್ನ ಸ ನನ್ನಂಗೆ ಕಪ್ಪು ಮಾಡ್ನೊ ಆಗ ಬೇಡ ಬೇಡ ಹೇಳ್ರೂ ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣೇ ಸಂತೆಗೆ ಪೋಯಿ ತ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದೆ'

'ಬೇಡ... ಈಗಲೇ ಜನ ಆಡ್ಕಂತಾ ಇರ್‍ದು ಸಾಕು..ಇನ್ನ್ ಇದ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಸಿರೆ ಅಷ್ಟೆ'

'ಇದ್ ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡ್ಸುವೆ. ಮೊನ್ನೆ ದೊಡ್ಡಮನೆ ರಾಮಜ್ಜ ನೋಡು ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ 30ರ ಹೈದನಂಗೆ ಕಾಂಬತಿತ್ಲೆ ನಾ. ಅಂವ ಸಾ ಇದನ್ನೇ ಹಾಕಿ ಹಂಗೆ ಆದ್. ನೀನೇನ್ ವರಿಸ್ ಮಾಡ್ಬಡ ಬಾ..

'ಅಲ್ಲ ಅದೂ..'

'ದುಡ್ಡು ಸ ಏನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲೆ ಶೇವಿಂಗ್ ಮಾಡ್ಸಿದ ಸಮ ಅಷ್ಟೆ.. ಇಷ್ಟ್ ವರ್ಷಂದ ಜಾತ್ರೆ ನೋಡ್ತಾ ಒಳ ಅಲ. ಇದೊಂದ್ ಸಲ ಇಲ್ಲಿಂದನೇ ಕೈ ಮುಗ್ದ್ ಬಾ.. ದೇವ್ರು ಒಳ್ಳೇದ್ ಮಾಡ್ದೆ'

ಇಬ್ಬರೂ ಪಟ್ಟಣನದ ಹಜಾಮನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದೊ. ಚಾಮುನ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಕೂರ್ಸಿ ಹೇರ್ ಡೈ ಮಾಡಿ ತ ಹೇಳಿ ಐತಪ್ಪ ಪೇಪರ್ ಓದಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದತ್. ಏನಾರ್ ಆಗಲಿ ತ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಚಾಮು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕುದ್ದತ್.

ಹಜಾಮನ ಎರಡು ಕೈ ತಲೆಮೇಲೆ ಏನೋ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿದಂಗೆ, ತಲೆ ಬಾಚಿದಂಗೆ, ಮತ್ತೆಂತದೋ ಉಜ್ಜಿದಂಗೆ... ಆದರೂ ಕಣ್ಣ್ ಬುಡದೆ ಕುದ್ದತ್. ಹಂಞ ಹೊತ್ತಾದಂಗೆ 'ಕಣ್ಣ್‌ಬುಡಿ' ತೇಳ್ದೆ ತಡ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣ್ ಬುಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಕನ್ನಡಿನ ನೋಡಿ ಅವಂಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ... ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲ್ ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ...

ಜಾತ್ರೆಲಿ ಎಂಥದೋ ಮಾಯ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತರ್ಸುವ ಜಾದುಗಾರನಂಗೆ ಹಜಾಮ ಚಾಮುನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡತ್.. ಇಷ್ಟ್ ವರ್ಷ ಆದರೂ ಯಾಕೆ ಯಾರೂ ಇದ್ನ ಹೇಳ್ತ್‌ಲೆ. ಅಂತೂ ಐತಪ್ಪನ ದೆಸೆಂದ ನನ್ನನ್ನ ಗೇಲಿ ಮಾಡವು ಇನ್ನಾದರ್ ಸುಮ್ಮನಾವೊ. ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣ್‌ಗೆ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಕೆ ಇದ್ದ ಅಳಕು ಇನ್ನಾದರ್ ಕಮ್ಮಿ ಆದು. ನನ್ನ ಈ ವೇಸ ನೋಡಿ ಅವ್ಳ್‌ಗೆ ಕುಸಿ

ಆಗದೇ ಇರಿಕಿಲೆ.... ಹಿಂಗೆಲ್ಲ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಅವಂಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ್ಟೊ.

ದಾರಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚಾಮು ಕೂದಲ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕಂಡ್ ಕೈಗೆ ಮನಿ ಅಂಟಿದೆನ.. ಇಲ್ಲೆ ಬಿಸ್ಲ್ ಬಿದ್ದರೆ ಬಣ್ಣ ಮಾಸಿದೆನ? ಹಿಂಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಕಂಡ್ ಬರ್‍ತಾ ಇತ್ತ್. ಐತಪ್ಪಣ್ಣನ ಮನೆ ದಾರಿ ಬಾತ್. ಅಂತೂ ಐತಪಣ್ಣ ನನ್ನ ಬಾಳ್‌ಗೆ ದಾರಿ ದೀಪ ಆದರಿ ತ ಹೇಳಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟತ್. ನಸು ನಗೆ ಬೀರಿ ಐತಪ್ಪ ಸ ಅಂವನ ಮನೆ ದಾರಿ ಹಿಡ್ತ್.

ಚಾಮು ಮನೆ ತಲ್ಪ್‌ಕನ ಅವನ ಹೆಣ್ಣ್ ಜಾತ್ರೆಂದ ಬಂದಾಗಿತ್. ಇಂವ ಅವ್ಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ರೀತಿಲಿ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲ್‌ನ ತೋರ್‍ಸಕು ತಾ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ. ಕೊತ್ತಿನಂಗೆ ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಕಂಡ್ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋತ್. ಹೆಣ್ಣ್ ಒಳಗೆ ಕಿಚ್ಚಿ ಮರ್‍ಡ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಮೆಲ್ಲೆ ಹೋದವನೆ ಅವಳ್ನ ಹಿಂದೆಂದ ಹಿಡ್ಕಂತ್. ದಿನಾ ಬೆಳಿ ಕೂದಲ್ನ ಕಂಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಕಾಂಬಕನ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಹಿಡ್ದೊಳೊ ತಾ ನೆನ್ಸಿ ಅಲ್ಲೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೌದೆ ಕೊಳ್ಳಿಂದ ಮುಖ ಮೂತಿ ನೋಡದೆ ಸಮಾ ಬಡ್ತ್. ಇಂವಂಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೆ ಸ ಪುರುಸೊತ್ತು ಸಿಕ್ಕಿತ್ಲೆ.

ಕಡೆಗೆ ನೋಡ್ರೆ ಚಾಮು.... ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ರೆ ಇದೆಂತ ನಿಮ್ಮ ಅವ್ತಾರ ಇದ್ ತ ಸೌದೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಬಿಸಾಡಿ.. ಪೆಟ್ಟ್ ಬಿದ್ದ ಜಾಗೆನ ಸೆರ್‍ಗ್ ಲಿ ಒರ್‍ಸ್ತಾ ಇತ್ತ್. ನೋವು ನುಂಗಿಕಂಡೇ ಚಾಮು ಎಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಯ ಹೇಳ್ತ್.

ಬೇಕಿತ್ತ ನೀವ್ಗೆ ಈ ಸೋಕಿ ಎಲ್ಲ. ಮರ್ಯದೆಂದ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ. ಸರಿ ಎದ್ದ್ ಬಿಸಿ ನೀರ್‌ಲಿ ಮೀಕಂಡ್ ಬನ್ನಿ ಬೇನೆ ಕಮ್ಮಿ ಆದು' ತ ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋತ್.

ಚಾಮು ಕುಂಟಿಕಂಡೇ ಬಚ್ಚಲ್ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರ್ಟತ್.

* * * * *

ಎಚ್ಚರ ಇದ್ ಬೆಂಗಳೂರ್!!!

ಮಹೇಶ್ ಹಳ್ಳಿಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ದ ಹೈದ.. ಸಹಜವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಮುಗ್ಧತೆ ಅಂವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತ್. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾನೆಲ್ಲ ಊರುಲೇ ಮುಗ್ಸಿ, ಐ.ಟಿ.ಐ ನ ಪಕ್ಕದ ಸುಳ್ಯಲಿ ಮುಗ್ಸಿ ಎಲ್ಲರಂಗೆ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರ ಬಸ್ ಹಿಡ್ತ್. ನೆರೆಮನೆ ರೋಹಿತ್ ಬೆಂಗಳೂರ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ರೂಮು ಮಾಡಿಕಂಡ್ ಇತ್ತ್. ಬನ್ನೆ ತಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಮಹೇಶ್ ಹೊರ್ಟತ್. ಬೊಳ್ಪುಗೇ ಬಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ದರ್ಶನ ಮಾಡ್ಸಿತ್. ಎಲ್ಲಿ ಬಾಕು.. ಯಾವ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿಯಕು ತ ರೋಹಿತ್ ಹೇಳಿತ್ತ್. ಹಂಗೆನೆ ಬಿ.ಎಂ.ಟಿ.ಸಿ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ಅಂವ ಹೇಳ್ದ ಬಸ್ ನಂಬರ್‌ನ ಹುಡ್ಕಿ ಹತ್ತಿ ಕುದ್ದತ್. ಜನ ತುಂಬಿದಂಗೆ ಬಸ್ ಹೊರ್ಟತ್. ಸ್ಟಾಪ್‌ಗಳ ದಾಟಿಕಂಡ್, ದಾಟಿಕಂಡ್ ರೋಹಿತ್ ಹೇಳ್ದ ಜಾಗೆ ಬಾತ್. ಊರ್‌ಲಿ ಆದರೆ ಆಗಾಗೆ ಕಂಡೆಕ್ಟರ್‌ನ ಜಾಗೆ ಬಾತ ಬಾತ ಕೇಳಿ.. ಬಂದರೆ ಹೇಳ್ನೆ ತ ಅಂವ ಒಮ್ಮೆ ರೇಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾವ ರಗಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಡ್ರೈವರ್ ತಲೆ ಕೊಡಿಲಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾಗೆನ ಹೆಸ್ರ್ ಬರ್‍ತಾ ಇತ್ತ್ ಹಂಗೆನೆ ಗಂಡ್ ಹೆಣ್ಣ್ ದನಿಲಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದದ್ ಮಹೇಶ್‌ಗೆ

ಸೋಜಿಗ ಅನ್ನಿದರ್ಲಿ ಎರ್ಡ್ ಮಾತಿಲ್ಲೆ.

ಬಸ್‌ಂದ ಇಳ್ದ್ ನೋಡ್‌ಕನ ರೋಹಿತ್ ಇವಂಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಊರ್, ಮನೆ ಸಮಾಚಾರ ಮಾತಾಡಿಕಂಡ್ ರೂಂ ಕಡೆ ಹೊರ್‍ಟೊ. ರೂಂ ತೇಳ್ರೆ ಎರಡೇ ಕೋಂಬರೆ ಇರೋ ಸಣ್ಣ ಮನೆ. ದೊಡ್ಡ ಹಾಲ್. ಮತ್ತೊಂದು ಕಕ್ಕುಸು, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ. ಒಂದು ಮೂಲೆಲಿ ಸಣ್ಣ ಮೇಜ್ ಇಸಿ ಅಡಿಗೆಗೆ ಸಣ್ಣ ಒಲೆ ಇಸಿದ್ದೊ. ಕೈ ಕಾಲ್ ಮೋರೆ ತೊಳ್ದ್ ಹಂಞ ಮಲ್ಕಣೆ ತ ಮೊಂದ್ರಿ ಹಾಸಿ ಮಲ್ಗಿತ್. ಚಾ ದ ಪೊರ್ಮಳ ಮೂಕಿಗೆ ಬಡಿಯಕನ ಎಚ್ಚರ ಆತ್. ರೋಹಿತ್ ಸಣ್ಣ ಒಲೆಲಿ ಚಾ ಇಸಿ ರೆಡಿ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಮಹೇಶ್ ಎದ್ದ್ ಅವನೂ ರೆಡಿ ಆತ್ ಅಂದ್ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಇತ್ತ್. ರೋಹಿತ್‌ನ ಕಂಪೆನಿ ಹತ್ರಲೆ ಇದ್ದದ್ರಂದ ಬುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನೆ ಬಾ ತ ಚಾ ಕುಡ್ದ್ ಹೊರ್‍ಟೊ. ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ಮುನಿಯಮ್ಮನ ಗೂಡಂಗಡಿಲಿ ಇಡ್ಲಿ, ವಡೆ ತಿಂದ್ ಊರ್ ಮಕ್ಕ ಹೊರ್‍ಟೊ.

ಮಹೇಶ್ ಮುಗ್ದ ಆದರೂ ಚುರುಕುನ ಹೈದ.. ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ನ ಲಾಯ್ಕಲಿ ಮುಗ್ಸಿ ಕೆಲ್ಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕಣ್ತ್. ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್‍ತಾ ಇದ್ದೊ. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಚಾ ಕುಡ್ದ್ ಹಂಗೆ ಊರು ಸುತ್ತಿ ಬರ್‍ತಾ ಇದ್ದೊ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ತ ಪಟ್ಟಣ ಕಂಡಿದ್ದ ಮಹೇಶ್‌ಗೆ ಈ ಊರು, ಇಲ್ಲಿನ ಜನ, ಅವರ ದಿನಚರಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರ ಆಗೇ ಇತ್ತ್. ಸುರು ಸುರು ಗೆ ಇವನೇ ಮಲಾಸಿಯಿ ರೋಹಿತ್‌ನ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಿಸ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಹಂಞ ದಿನ ಕಳ್ದಂಗೆ ಬೆಂಗಳೂರ್‌ನ ಗಾಳಿ ಅಂವಂಗೂ ತಾಕಿತ್.

ಆಫೀಸ್ ಮುಗ್ಸಿ ಬಾಕನನೇ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಹಂಞ ಮಲ್ಗಿರೆ ತ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತ್. ಇನ್ನ್ ಎದ್ದ್ ಆಕನ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡೊಕು. ಹಂಗು ಹಿಂಗು ಮಾತಾಡಿ ಆಕನ ದಿನ ಕಳ್ತ್. ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೇ ಇಬ್ಬರು ಅಲ್ಲೆ ಹಕ್ಕಲೆ ಇದ್ದ ಶಾಲೆಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೊ ಅದು ಬುಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ದಿನಚರಿ.

ಹಿಂಗೆ ಇರ್ಕನ ಒಮ್ಮೆ ಮಹೇಶ್‌ಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳ್ತ್. ಹೆಂಗೂ ಐ.ಟಿ.ಐ ನ ಸುರು ವರ್ಷಲಿ ಒಂದಷ್ಟ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸಗಳ್ನ ಕಲ್ತಿತ್ತ್ ಅದನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿಕಾದ್ ತ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತ್. ಹಂಗೆನೆ ರೋಹಿತ್‌ನೊಟ್ಟಿಗೂ ಹೇಳ್ತ್.

ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಆದೆ ರ.. ನೀ 10 ಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ 8 ಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಕೆ ತಯಾರ್ ಇದ್ದದೆ. ಕಷ್ಟದ ಕೆಲ್ಸ, ಇದ್ ಬುಟ್ಟು ಅಲೆಯೋ ಕೆಲ್ಸ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್'.

'ಏ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ... ನಾ ಏನ್ ಕೆಲ್ಸ ಬುಟ್ಟ್ ಮಾಡ್ನೋ ತೇಳ್ದೆನ? ಕರೆಲಿ ಇರ್ಲಿ ತ.. ಯಾರಾರ್ ಏನಾರ್ ಬೇಕು ಹೇಳ್ರೆ ಕೆಲ್ಸ ಬುಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ತಲ್ಪಿಸಿರೆ ಆತ್. ಸರ್ವೀಸ್ ಇದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೆ..'

'ನೋಡು ನೀ ನೆನ್ಸಿದಂಗೆ ಇಲ್ಲೆ ಈ ಊರು.. ಬರೀ ಕಪಟ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆನೆ ಇರ್ದು.. ಯಾರ್ ಹೆಂಗೆ ತ ಹೇಳಿಕೆ ಆಲೆ.. ಲಾಯ್ಕಲಿ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದುಡಿತಾ ಒಳ.. ಬೇಕ ಇದ್?

'ನೀ ಹೇಳ್ದು ಸರಿ.. ಆದರೂ ಇರ್ಲಿ ನಾನೇನ್ ದುಡ್ದದ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಳ್ಕಂಬಲೆ.. ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡ್ನೊ ಅಲ.'

'ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಆದರೆ ಹುಷಾರ್ ಆತ?'

ಹಂಗೆನೆ ಮಾರನೆ ದಿನನೇ ತನ್ನ ಉಪಾಯನ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡ್ತ್.. ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಾಹಿರಾತ್‌ನ ಕಳ್ಸಿತ್. ಒಂದೆರಡ್ ಕಡೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆಲ್ಸನೂ ಬಾತ್. ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲೆ ಹೈದ ಏನೋ ಮಾಡ್ತಾ ಉಟ್ಟು ತ ರೋಹಿತನೂ ಸುಮ್ಮನಾತ್.

ಹಿಂಗೆ ಇರ್ಕನ ಒಂದು ದಿನ ಮಹೇಶನ ಫೋನ್ ರಿಂಗಾತ್..

'ಹಲೋ'

'ಹಲೋ.. ಮಹೇಶ್ ಅಲ್ವ?'

'ಹೌದು ನೀವ್ ಯಾರ್?'

'ನಾನು ಭಾಸ್ಕರ್ ತೇಳಿ.. ಇಲ್ಲೆ ವೈಟ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಹತ್ರ ನಮ್ಮದೊಂದು ಶಾಲೆ ಸುರು ಮಾಡ್ತಾ ಒಳೊ. ನಿನ್ನೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾಹಿರಾತ್ ಕಂಡೆ ಹಂಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ದ್.. ನಾಙ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಐಟಮ್ಸ್ ಬೇಕಿತ್.. ಇದ್ ದೊಡ್ಡ ಡೀಲ್ ತ ನೇ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕನಿ'

ಓಹ್!! ಶಾಲೆ ತೇಳ್ಕನ ಏನಿಲ್ಲೆ ಹೇಳ್ರು 50 ಸಾವಿರದ ಆರ್ಡರ್ ಆದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ತ ಮಹೇಶ್ ಮನ್ಸ್‌ಲೇ ನೆನ್ಸಿ ಕುಸಿ ಆತ್.

'ಸರಿ ಸರ್ ಹೇಳಿ ಯಾಗ ಸಿಕ್ಕುನೊ?'

'ನಾನ್ ಈಗ ಇಲ್ಲೇ ಒಳೆ.. ನೀವು ಬಂದ್ ನೋಡಿ ಏನ್ ಎಷ್ಟ್ ತ ಹೇಳ್ರೆ ಒಳ್ಳೆದ್'

ತ ಹೇಳಿ ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟತ್.. ರೋಹಿತ್‌ನ ಕರ್ರ್ತ್.

'ನಾ ಬಾಲೆ ನಂಗೆ ಸುಸ್ತ್ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಬಾ' ತೇಳಿ ಗಾಡಿ ಕೀ ಕೊಟ್ಟ್ ಕಳ್ಸಿತ್.

ಮಹೇಶ್ ಅಂವ ಕೊಟ್ಟ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರ್ಟತ್. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟು. ಅವಂಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ರೆ ತೆಗಿತಿಲ್ಲೆ. ಅಷ್ಟರ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಹಾಕಂಡ್ ಬೈಕ್‌ಲಿ ಬಂದ್ ಇವನ ಹಕ್ಕಲೆ ನಿಂತ್ 'ನೀವ್ ಮಹೇಶ್ ಅಲ?' ತ ಕೇಳ್ತ್.

'ಹೌದು'

ಅಂವ ಮೊಬೈಲ್ ತೆಗ್ದ್ ಯಾರಿಗೋ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಇಂವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟತ್.

'ಹಲೋ ಮಹೇಶ್.. ನಾನು ಭಾಸ್ಕರ್.. ಸಾರಿ.. ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಗ್ರಾನೈಟ್ ತಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ.. ಅವು ಬಿಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹಂಗೆ ಬಂದು ಬುಟ್ಟೊಳೊ. ಚೆಕ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಬುಡ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ ಗಡ. ನನ್ನ ಕೈಲೆ ದುಡ್ಡು ಸಾ ಇಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲ ಆಫೀಸ್‌ಲೇ ಉಟ್ಟು. ನಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಕನ ತಡ ಆದರೆ ಲಾರಿನ ಸೀಜ್ ಮಾಡಿ ಬುಡುವೊ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಫೈನ್ ಕಟ್ಟಕು. ಅಂವ ನಮ್ಮ ಹೈದನೇ... ನಿನ್ನ ಹಕ್ಕಲೆ ಹಣ ಇದ್ದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರ್.. ಬಂದಂಗೆ ಆಫೀಸ್‌ಂದ ಕೊಟ್ಟನೆ' ತ ಹೇಳ್ತ್.

ಇಂವ ಮೊದಲೇ ಮುಗ್ದ.. ಹಂಞ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ಜಾಸ್ತಿ.. ಏನು ಹೇಳದೆ ಪರ್ಸ್ ತೆಗ್ತ್.. ನೋಡ್ರೆ 2,500 ಸಾವಿರ ಇತ್ತ್.

'ಸರ್ ನನ್ನಕ್ಕಲೆ ಈಗ 2,500 ಅಷ್ಟೆ ಇರ್ದು.. ಇನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋಕು ಅಷ್ಟೆ.. ಇಂದ್ ಬೇರೆ ರಜ ಅಲ..'

'ಓಹ್!! ಹೌದ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲೆ ಅಷ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ.. ಬೇರೆ ಏನಾದರ್ ಮಾಡಿಕನೆ.. ಇರಿ ನಾ ಬಂದಂಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ನೆ' ತೇಳಿ ಪೋನ್ ಇಸಿತ್.

ಇಂವ ಬಂದವನ ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತತ್. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಚಾ ಅಂಗಡಿಲಿ ಕುದ್ದ್ ಒಂದ್ ಚಾ ಕುಡ್ದ್. ಹಂಗೇ ಮೊಬೈಲ್ ಒತ್ತಿಕಂಡ್ ಕುದ್ದತ್.

ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದರೂ ಅವರ ಸದ್ದೇ ಇಲ್ಲೆ. ಕಡೆಗೆ ಇಂವನೇ ಕಾಲ್ ಮಾಡ್ತ್.. 'ಹಲೋ ಮಹೇಶ್ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ತು.. ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್. ಹಿಂಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಾ ಇರಿ' ಹೇಳಿ ಕಾಲ್ ಕಟ್ ಆತ್.

ಪುನಃ ಮಾಡ್ರೆ ಸ್ವಿಚ್ ಆಪ್.. ಬಂದ ಹೈದನ ನಂಬರ್ ಸ ಸ್ವಿಚ್ ಆಪ್.. ಇಂವಂಗೆ ಒಮ್ಮೆ ತಲೆ ತಿರ್ಗಿದಂಗೆ ಆತ್. ಏನ್ ಮಾಡ್ದು ತ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲೆ. ರೋಹಿತನ ಮಾತ್‌ಗ ತಲೆಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದ್ ಹೋತ್. ಭಾಸ್ಕರ್ ಕೊಟ್ಟ ವಿಳಾಸನ ಚಾ ಅಂಗಡಿಯವಂಗೆ ತೋರ್ಸಿತ್. ಅಂವ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಈ ಹೆಸ್ರ್‌ನ ಕೇಳ್‌ತ್ಲೆ ತಾ ಹೇಳ್ತ್. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾನ್ ಮೋಸ ಹೋದ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾತ್. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ದು. ಇತ್ತ ದುಡ್ಡು ಹೋತ್ ನೆಮ್ಮದಿನೂ ಹೋತ್. ಒಂದ್ ಒಳ್ಳೆ ಪಾಠ ತೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರ್ಗಿ ಹೋತ್.

ರೂಂ ಗೆ ಬಂದಂಗೆ ರೋಹಿತ್ 'ಏನ್ರ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಾರನೇ ಸಿಕ್ಕಿದಂಗೆ ಉಟ್ಟು?'

'ಇಲ್ಲೆರ ಅಂವ ಕಂಜೂಸ್ ಮೊನ್ಸ, ಎಲ್ಲ ಕಮ್ಮಿಲೆ 2ಕೇಳ್ದ್.. ಸರಿ ಆಲೆ ತ ಬುಟ್ಟು ಬಂದೆ' ತ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿ ಇಸಿದ ಅನ್ನ ಕೋಳಿ ಗೈಪ ತಿಂದ್ ತನ್ನ ಮೂರ್ಖತನನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕಂಡ್ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರ್ತ್.

* * * * *

ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ

ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ ದಿ॥ ಮೂಡಗದ್ದೆ ನಾಣಯ್ಯ ಮತ್ತು ದಮಯಂತಿ ಅವರ ಮಂಙ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಡಿಕೇರಿ ಆಕಾಶವಾಣಿಲಿ ಉದ್ಘೋಷಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸ್ತಾ ಒಳೊ. ಇದಕ್ಕೊ ಮುಂದೆ ಆಕಾಶವಾಣಿಲಿ ಅರೆಬಾಷೆ ಸುದ್ದಿಜೊಂಪೆ ವಾಚಕರಾಗಿ ಸ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಯೊಳೊ. ಸಣ್ಣದರ್‌ಂದನೇ ಕವನಗಳ ಬರೆಯೋ ಹವ್ಯಾಸ ರೂಢಿಸಿಕಂಡ ಇವು ಕಡೆಗೆ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ್ನ ಸ ಬರೆಯಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ದೊ. ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನಡ್ದ ಬಹುಭಾಷಾ ಕವಿಗೋಷ್ಟಿಗಳ್ಲಿ ಅರೆಬಾಷೆನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿಯೊಳೊ. ಇವರ ಕವನಗ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಆವ್ನ. ಇವರ ಅರೆಬಾಷೆ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಹೂರಣವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ.

ಇವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಲ್ಲದೆ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಂಗೆ ಕಿರುತೆರೆಲಿ ಸಹ ಗುರುತಿಸಿಕಂಡೊಳೊ. ಆಳ್ವಾಸ್ ರಂಗ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಲಿ ರಂಗಾಭ್ಯಾಸ ನಡ್ಸಿ ಹಲವಾರ್ ರಂಗ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕಂಡೊಳೊ. ಕಿರುತರೆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಟನೆಲಿ ಸ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆನ ತೋರಿಸಿಯೊಳೊ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕಂಡೊಳೊ.

ಇವರ ವಿಳಾಸ :
ವಿನೋದ್ ಮೂಡಗದ್ದೆ
ಬದ್ರಗೋಳ ಗ್ರಾಮ
ತಿತಿಮತಿ ಅಂಚೆ
ವಿರಾಜಪೇಟೆ
ಮೊ. : 9535615759

Ptd@Sri Krishna Printers. Mdk. Mob : 94481 35592